1979 நவம்பர் 3]

(4) அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

இ. கேளிக்கை வரி, உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1979-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை பவ, உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவை" பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் ; பேரவைத் தலைவ ரவர்களே, சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்து கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

ஈ. தமிழ்நாடு பரிசுத் திட்டங்கள் (தடை) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, "1979-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பரிசுத் திட்டங்கள் (தடை) சட்ட முன் வடிவை" பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(6) அமைச்சரவையின் கொள்கையை நிராகரிக்கும் தீர்மானம்—விவாதம் தொடர்ச்சி.

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர் களே, தமிழ்நாட்டிலேயே என்றுமில்லாத அளவிற்குப் போலீசார் ஒரு வேலை நிறுத்தத்தைச் செய்திருக்கின்றனர். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம், அரசு அந்த விஷயத்தில் சரியான முறையில் நடந்து கொள்ளாததுதான் என்பது என்னுடைய கருத்து. எத்தனையோ அரசு அலுவலர்களுக்கு வேண்டிய சங்கங்கள் இருந்தும், காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்குச்

[திரு. ஏ. ஆர், மாரிமுத்து] [1979 நவம்பர் 3

சங்கம் இல்லை என்ற குறை அவர்களிடத்தில் இருந்தது, அவர்களும் சங்கம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அரசு அனுமதித்ததை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன், அனுமதித்திருப்பது சரிதான். இருந்தாலும்கூட, சங்கத்தை அனுமதித்த அரசு, அந்தச் சங்கத்தைத் தாங்களே அமைத்துக் கொள்ள விதிமுறைகளை வகுத்துக்கொடுத்து, அவர்களுக்குத் துணையாக இருந்து, அந்தச் சங்கத்தில் தங்களுக்கு ஏற்றவர்களை, தங்களுக்குத் தோதானவர்களைக் கொண்டு சங்கம் அமைத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதித்து இருந்தால் இந்தப் போராட்டம் வந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது; போராட்டமும் வந்திருக்காது. இதிலேயும் அரசின் தவறான போக்குதான் ஒரு கட்டுப்பாட்டோடு இருக்க வேண்டிய காவல்துறை, கட்டுப்பாட்டோடு இருந்த காவல்துறை, அந்தக் கட்டுப்பாட்டை மீறி நடக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை அரசே ஏற்படுத்தியது என்ற குற்றச்சாட்டை இங்கே சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, அரசினுடைய தவறுதான் காவல்துறையினுடைய ஸ்ட்ரைக்குக் காரணம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்ற பேரவைக் கூட்டத்தின்பொழுது, அதற்கு முன்னாலே கொண்டு வந்த ஸ்ட்ரைக் தடைச் சட்டம், —தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தத் தடைச் சட்டம்— அதாவது ஆர்டினன்ஸ், அந்த அவசரச் சட்டத்தைச் சபையிலே நிறைவேற்றாமல் காலாவதி செய்து விடுவதாக அரசு உறுதி கூறியது. அப்படி உறுதி கூறியபிறகும் மறுமுறை இப்பொழுது ஒரு அவசரச் சடத்தை— ஸ்ட்ரைக் தடை அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டிய காரணம் என்ன? அரசு தன்னுடைய வார்த்தையைக் காப்பாற்றாமல் மீறியிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த அவசரச் சட்டத்தை— ஸ்ட்ரைக் செய்வதற்கு உள்ள உரிமையைத் தடை செய்யும் சட்டத்தை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் பிரச்னையிலே அரசு சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைப் பல்வேறு உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். மதிப்பிற்குரிய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் அதிகப்படியாக விவரமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

தொழிலாளர் பிரச்னையிலேயும் கூட அப்பொழுதைக்கப்பொழுது ஏற்படும் பிரச்னைகளைத் தீர்த்து தொழில்கள் சரியாக இயங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளில் அரசு போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

திருச்சியிலே காவேரி இன்ஜினியரிங் தொழிற்சாலையில், இரண்டு மாத காலமாக ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் கோரிக்கைகள் பெரிய கோரிக்கைகள் அல்ல. மேனேஜ்மெண்டே

1979 நவம்பர் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

செய்து கொடுக்கக்கூடிய சாதாரணமாக செய்து கொடுக்கக் கூடிய கோரிக்கைகள் தான். ஆகவே, அரசு தலையிட்டு மேனேஜ்மெண்டுக்குச் சொல்லி அந்த ஸ்ட்ரைக்கை முடித்திருந்தால் இரண்டு மாத காலமாக ஆயிரத்திற்கும் அதிக மான தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

குரோம் லெதர் கம்பெனியில் 400 தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே தொழிற்சாலை திறந்து வைக்கப் பட்டுள்ளது, தொழிற்சாலைக்குப் போகிறார்கள், ஆனால் அங்கே வேலை இல்லை, போய்ப் போய்த் திரும்பி வருகிறார்கள், இப்படிப் புதிய நடைமுறை அங்கே நடக்கிறது, சம்பளம் கிடைப்பதில்லை, வேலையும் கிடையாது. தொழிற்சாலையைத் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள், தினமும் போய்ப் போய்த் திரும்பி வந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10.30.)

இந்த நிலையை நீடிக்காமல் அதைத் தவிர்க்கவேண்டும். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டு மென்று இந்த அவையிலே பலமுறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் ஆகியோருக்கும் அந்தத் தொழிலாளர்களின் சார்பிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான பேச்சு வார்த்தை நடந்து, அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கான எந்த ஏற்பாடு களும் இதுவரை செய்யப்படவில்லை.

திருச்சியிலே, கல்லக்குடியிலே மினி சிமெண்ட் பாக்டரியில் பணியாற்றும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு தொழிற்சங்க உரிமையே வழங்கப்படவில்லையென்று அரசுக்குச் சொல்லியிருக் கிறார்கள். அதையும் கவனித்து அவர்களுக்கு தொழிற்சங்க உரிமை வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து கலைப்பு. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களை எல்லாம் கலைத்தது சரியானது அல்ல. அடி மட்டத்தில் மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கான ஒரு அமைப்பாக பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துக்கள்தான் சமுதாய முன்னேற்றத்திலே தீவிரமாகப் பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் எல்லா மட்டத்திலும் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டன, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைக்கப்பட்டன. தற்செயலாக, முன்னாலே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களைக் கலைத்ததுக்கூடச் சரியானதல்ல என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. சரி அதைத்தான் கலைத்துவிட்டார்கள். ஜனநாயகத் திற்கே அடிப்படையான பஞ்சாயத்துக்களிலாவது, கிராமப் புறங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருக் கிறார்கள் என்று நினைத்தால், அதையும் நீங்கள் கலைத் தீர்கள். அதைக் கலைத்ததற்கு என்ன காரணம் என்றே தெரியவில்லை.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1979 நவம்பர் 3

அவசரச்சட்டத்தைப் பார்த்தால் ஊழல் நடந்திருக்கிறது, ஆகவே, கலைக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஊழல் நடந்திருந்தால் அவர்கள் பேரிலே நடவடிக்கை எடுத்து வெளியிலே தள்ளலாம். ஆனால், பஞ்சாயத்துக்களிலே பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் 100–க்கு 100 ஊழல் புரிந்தார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. ஆகவே, அரசுக்குச் சாதகமான நிலை ஏற்படும் என்று எண்ணிக் கலைத்ததாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். அதனால் அரசுக்குச் சாதகம் ஏற்படாது. இப்பொழுது உடனடியாக தேர்தல் நடத்த வாய்ப்பிருந்து கலைத்திருந்தால் கூடப் பரவாயில்லை. நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வந்துவிட்டது. அந்தத் தேர்தல் முடிவு எப்படி இருக்குமோ, அதன் விளைவாக உங்கள் எண்ணங்கள் மாறினாலும் மாறும் என்று நான் அச்சப் படுகிறேன். ஆகவே, கலைத்து விடுகிறார்கள், கலைத்தது பெரும் தவறு. இருப்பினும், பாராளுமன்றத் தேர்தல் முடிந்த வுடனே, இதற்கான தேர்தல் நடைபெறும் என்று முதலமைச் சரவர்கள் அறிவிக்கவேண்டும். தனக்குச் சாதகம் என்று அரசு கருதினால், அரசுக்குச் சாதகம் வரப்போவதில்லை, அந்த எண்ணமும் தவறு என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாட்டிலே கல்வி நிலையங்கள் எங்கும் போராட்டங்கள். சென்ற ஆண்டு, சட்டக்கல்லூரியிலேயே 40 நாட்கள்தான் பாடம் நடந்திருக்கிறது, பாக்கி நாட்கள் மூடப் பட்டிருந்தது என்று மாணவர்கள் கூறுகிறார்கள். அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டியும் மூடப்பட்டிருக்கிறது. எஸ். ஐ. இ. டி. கல்லூரியில் ஸ்டிரைக்; ஆகவே மூடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாணவர்களுடைய குறைகள் என்ன? தண்ணீர் வசதி இல்லை, போக்குவரத்து வசதி வேண்டும் போன்ற சிறுசிறு குறைபாடுகளுக்காகத்தான் ஸ்டிரைக்குகள் நடக்கின்றன. இந்தக் குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முன்வர வில்லையென்றால், பெற்றோர்கள் பணம் கொடுத்து, குழந்தை களை கல்லூரிகளுக்கு அனுப்பி, அவர்கள் படிக்க முடியவில்லை யென்றால், நாட்டினுடைய நிலைமை என்ன ஆகும் என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, பாலிடெக்னிக் ஆசிரியர்கள் ஸ்டிரைக் பண்ணு கிறார்கள் —ஏதோ கோரிக்கைகள் சொல்கிறார்கள். சில பாலி டெக்னிக்கில் எக்சாமினேஷன் நடந்து கொண்டிருக்கிற நேரம். அங்கு ஆசிரியர்கள் போகாமல் கடைநிலை ஊழியர்களை வைத்து தேர்வு நடத்தி வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். இது எவ்வளவு தூரம் சரியானது என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்போதைக்கப்போது பிரச்னைகளைத் தீர்த்து, நடவடிக்கை எடுக்காததாலே, எந்த அளவு சமுதாயத்தை நாம் முன்னேற்றப் பாதையிலிருந்து தடுக்கிறோம் என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும்.

1979 நவம்பர் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைப் பற்றி திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்களும் இன்னும் சில உறுப்பினர்களும் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். 1975—76—லேயிருந்து விவசாயிகளுக்கும் கடன் பட்டவர்களுக்கும் நிவாரணம் அளிப்பதற்காக பல்வேறு சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. கோர்ட்டுகளுக்குச் சென்று கடன்களை வசூல் செய்ய முடியாது, தாவா சொல்ல முடியாது, நகைகளை யெல்லாம் ஏலத்தில் போட முடியாது என்று அறிவிக்கப் பட்டிருந்தது. 1978—லே இந்த அரசே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அதன்மூலம், இதை ஒத்திவைத்துக்கொண்டே போக முடியாது. ஏதாவது நிவாரணம் அளித்து, அதற்கு முடிவு காண வேண்டும்.

அந்த சட்டத்திலே என்ன கூறியிருக்கிறது என்றால் ரூ. 500 வரையில் கடன் வாங்கியவர்களுக்கு ரூ. 500-ம் அதற்குரிய வட்டியும் தள்ளுபடி செய்யப்படும். ரூ. 500-க்கு மேலும் ரூ. 5000-ம் வரை கடன் வாங்கியவர்களுக்கு பாதித்தொகை அசலும், வட்டியும் தள்ளுபடி செய்யப்படும். ரூ. 10,000 வரையிலும் கடன் வாங்கியவர்களுக்கு வட்டி மட்டும் தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்றும், அசலைச் செலுத்த வேண்டுமென்றும் ரூ. 10,000-க்குமேலே கடன்வாங்கியவர்களுக்கு அசலும், வட்டியும் செலுத்த வேண்டுமென்றும் சட்டம் நிறைவேற்றப் பெற்றது.

அடுத்த 7-வது மாதம் 1979இல் ஒரு சட்டம் வந்தது. அதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஏற்கனவே கொடுத்தது தவறாகப் போய்விட்டது. ஆகவே இதையெல்லாம் ரத்து செய்துவிட்டு அசலைப் போல் 1½ மடங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் போட்டீர்கள். ரூ. 100 வாங்கியிருந்தால் 150 கொடுக்க வேண்டும். ரூ. 50 ஏற்கனவே கொடுத்திருந்தால் இன்னும் ரூ. 100 கொடுத்தால்தான் கடன் திரும். கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு நிவாரணம் இந்த அரசு வழங்கியிருக்கிறது. கடன் வாங்கியிருப்பவருக்கு நிவாரணம் கிடையாது. ஆகவே முன்னாலே எடுத்த முடிவை நிறைவேற்றி இருக்க வேண்டும். ரூ. 500-க்கு மேல் பலபேர் கடன் வாங்கியிருப்பார்கள். கடன் கொடுத்தவர்கள் ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு என்று புரோ நோட் எழுதி வாங்கியிருப்பார்கள். ஆகவே அதிலேயே அதிகப்படி இலாபத்தை அவர்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் சொல்லும்போது, அடுத்து வந்த சட்டத்திலும் இருக்கிற நிவாரணத்தையும் ரத்து செய்து புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகு நிலைமை என்ன? தமிழ் நாட்டிலே கடன் கொடுத்தவர்கள் வழக்குகளை கோர்ட்டிலே கொண்டு போய் போட்டிருக்கிறார்கள். கடன் வாங்கியவர்கள், ஏழை மக்கள். இவர்களுக்கு இது எந்த அளவுக்கு சங்கடத்தை உண்டாக்கும். இந்த சூழ்நிலைக்கு ஏழை மக்களைக் கொண்டு வந்துவிட்டீர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1979 நவம்பர் 3

ஆகவே, எந்த நடவடிக்கையாக இருந்தாலும் ஒரு தெளிவான கண்ணோட்டம் இந்த அரசுக்கு கிடையாது என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

அடுத்து, தலைவரவர்களே, சர்வீஸ் கமிஷனில் தேர்வு வைத்து ஜூனியர் அஸிஸ்டென்ட் என்று 2,000 பேரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். 2 வருஷம் ஆகிறது. 2,000 பேருக்கு மேலே செலக்ஷன் செய்யப்பட்டும் ஒருவருக்கும் வேலை கொடுக்கவில்லை.

அடுத்து பப்ளிக் ஹெல்த் ஆபீஸர் செலக்ஷன் ஆகி 10 மாதம் ஆகிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கொடுக்கவில்லை. வேலை கொடுப்பதற்கு, வேலை காலி இல்லை என்றால் ஏன் செலக்ஷன் செய்து லிஸ்ட் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்து சென்னை நகரத்திலே 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றிய டாக்டர்கள் எல்லாம் வெளியிடங்களுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டார்கள். பிறகு வேறு ஒரு உத்தரவில் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். என்ன காரணம். முதலிலேயே விளைவுகளை உணர்ந்து அந்த உத்தரவைப் போட்டிருப்பார்களானால் இப்படி அந்த உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டிய துர்பாக்கிய நிலைமை அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்காது. ஆகவே அதிலேயும் தெளிவான போக்கைப் பார்க்க முடியவில்லை.

அடுத்து, குதிரைப் பந்தய ஒழிப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, ஹைகோர்ட்டிலே இந்தச் சட்டம் சரியானது என்று சொல்லி, குதிரைப் பந்தய முதலாளிகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே அப்பீல் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த வழக்கை வேகமாக முடிவு செய்வதற்கு அரசு ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. ரேஸ் கிளப் நிர்வாகிகளின் பேரிலே சென்னையிலே ஒரு கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. அது, அவர்கள் செய்த வேறு ஏதோ ஒரு குற்றத்திற்காக. இந்தக் கேஸைப் பயன்படுத்தி அந்த அப்பீலை வாபஸ் வாங்கி இருக்கவேண்டாமா. நம்மிடம் உள்ள ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தி அவர்களை வாபஸ் வாங்கச் செய்யாமல் ஏறக்குறைய 1½ ஆண்டு காலமாக நடந்து வந்த வழக்கை, ரேஸ் கிளப் மீது உள்ள கேஸை வாபஸ் வாங்கியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் பேசியபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் பணக்காரர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்பதை இந்த அரசு அனுமதிக்க முடியாது என்ற கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அங்கே யார் இருக்கிறார்களோ ரேஸ் கிளப்பை அவர்கள் தான் நடத்துகிறார்கள். இதை ஏன் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இருக்கக் கூடாது, இந்த அரசு.

1979 நவம்பர் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ரேஸ் இளப்பில் எவ்வளவு ரூபாய் அவர்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள். ரேஸ் இளப் செக்ரட்டரிக்கு சம்பளம் ரூ. 1½ லட்சம். அது தவிர ஒவ்வொரு குதிரை விற்பதற்கும் ரூ. 1,000 கிடைக்கிறது. அதை இன்னும் ரூ. 2½ லட்சமாக ஆக்கப் போகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். குதிரைப் பந்தய ஒழிப்புச் சட்டம் மீதான அப்பீலை வேகப்படுத்த உச்ச நீதிமன்றத்திலே நீதி பெறுவதற்கு அரசு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.40)

கானாடுகாத்தான் நகரப் பஞ்சாயத்தை மூன்றாகப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். அது இரண்டு ரெவின்யூ வில்லேஜை உள்ளடக்கியது. அதை இரண்டாகப் பிரித்தால் தவறு இல்லை. ஆனால், மூன்றாகப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். ஒரு ரெவின்யூ வில்லேஜை ஒரு பஞ்சாயத்தாகவும், மற்றொரு ரெவின்யூ வில்லேஜில் 5 வார்ட் ஒரு பஞ்சாயத்தாகவும், இரண்டு வார்டுகளை ஒரு பஞ்சாயத்தாகவும் பிரித்து இருக்கிறார்கள். உயர்ந்த ஜாதி ஒரு பஞ்சாயத்தாகவும், தாழ்ந்த ஜாதி ஒரு பஞ்சாயத்தாகவும் இருக்கிறது. இரண்டு வார்டுகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஒரு பஞ்சாயத்து இயங்கமுடியுமா? அதற்கு வரும் வருமானம் ரூ. 1,700 என்று தான் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுப்பணித்துறையில், கூவம் கால்வாய் சீரமைப்பில் வேலை செய்த என். எம். ஆர். தொழிலாளர்கள் 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணிசெய்து இருந்தும் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை என்று சென்ற ஆண்டு போராட்டம் நடத்தினார்கள். அரசு தரப்பில் அது பற்றி நல்ல முடிவு எடுப்போம் என்று சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரில் அறிவிக்கப்பட்டதால் அவர்கள் போராட்டத்தை நிறுத்திக்கொண்டார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கை மிகவும் நியாயமானது. அவர்கள் எண்ணிக்கையில் மிகவும் குறைந்து இருக்கிறார்கள். ஒரு 50/60 பேர்கள் தான் இருப்பார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் நிவாரணம் அளிக்க அவர்களை பர்மனென்ட் செய்ய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் ஒரு ஊர்வலத்தில் ஈடுபட்டு, இன்றைக்கு 400 பேர் அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டு இருப்பதாகக் கூட தகவல் வந்து இருக்கிறது. அவர்களுடைய குறை என்னவெனில், தற்போது சிமெண்ட் விலை ஏறிவிட்டது, இரும்பு விலை ஏறிவிட்டது, நியாயமான விலைக்கு சிமெண்ட் கிடைக்கவில்லை, இரும்பு மரம் போன்றவைகளும் நியாயமான விலையில் கிடைக்கவில்லை, அதனால் கட்டிடம் கட்டும் பணிகள்

குறைந்து விட்டன. எங்களுக்கு வேலை இல்லை, ஆகவே, நியாயமான விலையில் சிமெண்ட், மரம், இரும்பு ஆகியவைகள் கிடைக்கச்செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், எங்களுக்குத் தக்க வகையில் வேலை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும், அவர்கள் செய்கிற தொழில் ஆபத்தான தொழில் என்றும், அப்படி வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிறபோது இறந்து விட்டால், அதற்கு அரசாங்கம் உதவி கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கோரி போராட்டம் நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளையும் அரசு பரிசீலித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றுள்ள அரசின் போக்கு தெளிவில்லாத போக்காக இருக்கிறது. அப்படி தெளிவு இல்லாத காரணத்தால் தான் பல்வேறு சங்கடங்கள் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச்சொல்லி என்னுடைய கண்டனத்தைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியின் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டு, இந்த மன்றத்திலே உள்ள இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களாலும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்டு, இந்த மன்றத்திலுள்ள பல்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அது பற்றிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி இன்று விவாதத்தின் இறுதி நாளாக அமைந்துள்ள கண்டன தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நான் இந்தக் கண்டன தீர்மானத்தில் பல குற்றச்சாட்டுகளை இந்த அரசின் மீது நல்ல விளக்கத்தோடும், ஆதாரங்களோடும் எடுத்து வைப்பது எதிர்க்கட்சிக்குள்ள உரிமை, கடமை என்கிற அளவில் முன் வைக்கிறேன்.

1977–78–ம் ஆண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் (சுமார் அல்லது சரியாகச் சொல்லப் போனால் ரூ. 199 கோடியை சட்டச்சபையின் அங்கீகாரம் பெற்று இருந்தும் கூட செலவு செய்யப்பட வில்லை என்பதை Report of the Comptroller and Auditor General of India குறிப்பிட்டு இருப்பதை நான் இங்கே கோடிட்டு காட்டாமல் இருக்க இயலாது.

அதிலே எவ்வளவு முக்கியமான இனங்கள் செலவு செய்யப் படாமல், இன்றியமையாத இனங்கள் செலவு செய்யப்படாமல், ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அப்படியே இருக்கிறது. 1977–78–ம் ஆண்டில் என்பதற்காக ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகளை மாத்திரம் நான் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

சேரிப் பகுதிகளை—அரிசன காலனிகளை—சீரமைப்பதற்காக தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1 கோடி ரூபாய். அதிலே ஒரு சல்லிக்காசு கூட செலவு செய்யப்படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும்.

கிருஷ்ணா தண்ணீரை சென்னைக்குக் கொண்டுவரும் திட்டத்தை ஆய்வு செய்ய ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 50 இலட்சம் ரூபாயில் எதுவுமே செலவு செய்யப்படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கதும் கண்டிக்கத்தக்கதும் ஆகும்.

நீர்ப்பாசன வளர்ச்சிக்காக மூலதனச் செலவாக இந்த அவை அங்கீகரித்த தொகையான சுமார் 4 கோடியே 54 இலட்சம் ரூபாயில் செலவு செய்யப்படாத தொகை சுமார் 3 கோடியே 92 இலட்சம் ரூபாயாகும்.

சென்னையிலே முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கின்ற குடிநீர்ப் பிரச்சனை—அதற்காக இந்த மாமன்றம் ஒதுக்கிய தொகை 1 கோடியே 84 இலட்சம் ரூபாய். ஆனால் செலவு செய்யப்படாத தொகை அந்த 1 கோடியே 84 இலட்சத்தில் 1 கோடியே 30 இலட்சம். அதாவது 71 சதவீதம் செலவு செய்யப்படவில்லை என்பது கண்டனத்திற்குரியது.

பின்தங்கிய சமுதாய மக்களுக்காக இந்த மாமன்றம் அங்கீகரித்த தொகை 6 கோடியே 42 இலட்சம் ரூபாயில் செலவு செய்யப்பட்டது 5 கோடியே 69 இலட்சம் தான். செலவு செய்யப்படாத தொகை 72.87 இலட்சம். பின்தங்கிய மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக செலவு செய்யப்பட வேண்டும் என்கிற தேவை இருக்கும்போது, அதிலே 72 இலட்ச ரூபாயை செலவிடாமல் ஒதுக்கியது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும்.

பொதுச் சுகாதாரத்தில். 'சானிட்டரி', 'வாட்டர் சப்ளை' போன்ற மக்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகளுக்காக மூலதன ஒதுக்கீடாக இந்த மாமன்றம் அங்கீகரித்த தொகை 73 இலட்சம். அதிலே செலவு செய்யப்பட்டது 6 இலட்சம் தான். ஆக, 90 சதவீதம் செலவு செய்யப்படவில்லை.

விவசாயத்திற்காக இந்த மாமன்றம் அங்கீகரித்த மூலதனச் செலவு 12 கோடியே 34 இலட்சம் ரூபாய். செலவு செய்த தொகை 1 கோடியே 92 இலட்சம் ரூபாய்தான். செலவு செய்யப்படாத தொகை 10 கோடியே 42 இலட்சம். அதாவது 84 சதவீதத்தை செலவு செய்யவில்லை.

கிராமப்புற சாலைகளும் பாலங்களும் அமைக்கப்பட்டு வருவதாக உறுப்பினர்கள் எல்லாம், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த வர்கள், ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவானவர்கள் எல்லாம் பெருமை

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

யோடு சொன்னார்கள். உண்மை என்னவென்று பார்த்தால் அதற்காக என்று இந்த மாமன்றம் அங்கீகரித்த தொகை 8 கோடி ரூபாய். அதிலே இன்னும் செலவு செய்யப்படாமல் இருப்பது, சுமார் 3 கோடி ரூபாய் என்பதை வருத்தத்தோடு நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒவ்வொரு மாநிலமும் இந்திய அரசிடத்திலே திட்டத்திற்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கூக்குரல் போட்டு, போராடி, பிச்சை எடுக்கின்ற நிலைமைக்குக்கூட ஆளாகி, அவைகளைத் தங்களுடைய மாநிலத் திட்டங்களுக்காக செலவிட்டு வருகிற இந்த நேரத்தில் இங்கே மாமன்றத்தினுடைய அனுமதி பெற்று, ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை செலவழிக்கப் படாமல் வைத்திருப்பது மிக மிக வேடிக்கையானது, வேதனை அளிக்கக் கூடியது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால். இப்படிப்பட்டத் திட்டங்கள் அல்லது ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களுடைய பராமரிப்புகள்-இவைகள் எதுவுமே நாட்டில் நடைபெறாமல், அதே நேரத்திலே இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கிற ஒரே ஒரு ஜனநாயக அமைப்பு இந்த சட்ட மன்றம்தான் என்கிற நிலை ஏற்பட்டு, மற்ற மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருக்கின்ற எல்லா மன்றங்களும் நிறுவனங்களும் கலைக்கப்பட்டுவிட்ட ஒரு சூழ்நிலையை நாம் காண்கிறோம். அவைகளுக்கு எல்லாம் இப்போது அமைப் பாளர்களை நியமிப்பதைப்போல நியமனங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஏதோ பெரிய பெரிய சட்டங்கள் எல்லாம், புரட்சிகரமான சட்டங்கள் எல்லாம் கூட்டுறவுத் துறையில் வருவதாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு, ஆனால் மாமன்றம் கூடி இருக்கிற நேரத்திலேயே பத்திரிகையிலே பார்த்து நாம் சில செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்கிறோம்.

இன்னின்னார், இன்னின்ன வங்கிகளுக்கு இன்னின்ன நிறு வனங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்ன எம்.எல்.ஏ. அல்லது இன்ன அமைப்பாளர் என்ற அளவுக்கு செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

நம்முடைய நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது ஊராட்சி மன்றங்கள் கலைக்கப்பட்டதைப் பற்றிச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஊராட்சி மன்றங்கள் ஒன்றல்ல; இரண்டல்ல. ஏதோ மதுரை மாநகராட்சி மன்றத்தினுடைய ஆயுளை நீடிக்காமல் இருந்துவிடவில்லையா? சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தை கலைத்து விடவில்லையா என்று ஒன்றிரண்டு

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

உதாரணங்களைக் காட்டி பேசிய ஆளும் கட்சியினுடைய அருமை நண்பர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட நான் கடமைபட்டிருப்பதெல்லாம் ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல; 12,000 ஊராட்சி மன்றங்கள் ஒரே உத்தரவின் மூலம் கலைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உத்தரவில் ஏற்பட்டிருக்கிற சில முரண்பாடுகளை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டுவது என்னுடைய கடமையாகும்.

[முற்பகல் 10-50]

ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கு செக் புஸ்தகங்களில் கையெழுத்துப் போடுகிற உரிமை உண்டு. முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு கூட கிடையாது செக் புத்தகத்தில் கையெழுத்துப் போடும் உரிமை. வேறு எந்த அமைப்புகளிலோகூட அங்குள்ள தலைவர்களுக்கு செக் புத்தகத்தில் கையெழுத்துப் போடும் உரிமை கிடையாது. ஆனால் ஊராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு உண்டு. ஊராட்சி ஒன்றியம் கலைக்கப்பட்ட பிறகு, ஒரு சிற்றூரில் 50 ரூபாய்க்கு ஏதாவது செலவிட வேண்டும் என்றால், அந்தச் செக்கை வழங்கக் கூடிய உரிமை, செக்கில் கையெழுத்து இடக்கூடிய உரிமை பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபிசருக்கு வருகிறது. ஒரு 50 ரூபாய்க்கு பல்ப் வாங்க வேண்டும், அல்லது அந்த ஊருக்கு வேறு ஏதாவது பொருள் வாங்க வேண்டும் என்றால், அந்த 50 ரூபாய்க்கான காசோலையில் பிளாக் டெவலப் மெண்ட் ஆபிசர்' கையெழுத்து இடவேண்டும். அதை தணிக்கை செய்வது யார் என்று பார்த்தால், நிர்வாகத்திலே எவ்வளவு முரண்பாடு என்று தெரிகிறது. அதை எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிசர் ஆப் பஞ்சாயத்து, இ.ஒ.பி.—என்று சொல்லப்படுபவர் தணிக்கை செய்கிறார். அவர் பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபிசருக்கு கீழே உள்ள ஒரு அதிகாரி. பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபிசர் கொடுத்த ஒரு காசோலையை, அதை அந்த வகைக்குச் செலவிடலாமா என்று தணிக்கை செய்பவர் அவர் கீழே உள்ள அதிகாரி ஒருவர். அந்த அளவுக்கு நிர்வாகம் சீர் குலைந்து இருக்கிறது. அதற்கு இது ஒரு சான்று ஆகும். ஜனநாயக அமைப்புகள் கலைக்கப் பட்டுள்ள இந்தச் சூழ்நிலையில் பெரிய திட்டங்களை நிறை வேற்றாவிட்டாலும், தேர்தல் நேரத்திலே ஆங்காங்கு புயல் வெள்ளம் துயர் துடைப்பு விழாக்களை நடத்தி புடவை, வேட்டி களை வழங்குகிற விழாக்களை நடத்திவிட்டால் மக்களின் மதிப்பை கவர்ந்து விடலாம் என்று இருக்கக்கூடிய முயற்சியில் இறங்குகிறார்களே தவிர எதுவும் உருப்படியாக செய்வதில்லை. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி இப்படி தேர்தல் ஸ்டண்டுகள் நடத்துகிறார். சமீபத்தில் மதுரை மாநகரில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், திருப்பூர் குமரன் அவர்களுடைய துணைவியார் இராமாயி அவர்கள் அங்கே நடைபெறுகிற விழாவிற்கு வருகை தந்திருந்தபோதோ, அல்லது வரவழைக்கப் பட்டாரோ, அதைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை, அவர்களை மேடைக்கு அழைத்து அந்த விழாவிலேயே அவர்களுக்கு அரசின்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

சார்பில் 10,000 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்று அறிவித்தார், அது தவிர மாதந்தோறும் மானியமும் வழங்கப்படும் என்று திடீர் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து விட்டார்....

உண்மை நிலை என்னவென்றால், திருப்பூரிலிருந்து, இதே இராமாயி அவர்களின் சார்பாக திரு. பி. இராமசாமி என்பவர் 3-7-78ல் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அதிலே அவர் ''காமராஜ் அவர்களின் சகோதரி அவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதுபோல, திருப்பூர் தியாகி கொடி காத்த குமரன் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி கே. இராமாயி அவர்களுக்கும் மாதம் 500 ரூபாய் தந்து உதவ வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது பற்றி தங்கள் அறிவிப்பை எங்களுக்குத் தர வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்''. இப்படி 3-7-78ல் ஒரு கடிதம் முதலமைச்சருக்கு வருகிறது. முதலமைச்சரின் பார்வைக்கு சென்றுதான் பொதுத் துறைக்கு, திரு.யு.எஸ் நடராஜன், ஐ. ஏ. எஸ், அரசு துணைச்செயலாளர் அவர்களுக்கு செல்கிறது. அங்கிருந்து ஒரு கடிதம் அந்த இராமசாமி அவர்களுக்குச் செல்கிறது, என்னவென்று, ''திருப்பூர் குமரன் அவர்களுடைய மனைவியார் ஏற்கெனவே மத்திய மாநில அரசுகளின் மானியங்களைப் பெற்று வருகிறார். அதை மேலும் உயர்த்தி கொடுப்பதற்கு இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்''. இப்படி எழுதியது 1978ம் ஆண்டில் மத்திய—மாநில மானியத்தை ஏற்கெனவே பெற்று வருகிறார், அதை மேலும் உயர்த்தி கொடுப்பதற்கு இல்லை என்று 16-10-78லே கண்டிப்பாகத் தெரிவித்துவிட்டு, ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகு அதே இராமாயிக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் தருகிறோம் என்று அறிவிக்கிறார். அந்த மானியம் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை, அது வேறு விஷயம், ஆனால் இது எப்படிப்பட்ட தேர்தல் ஸ்டண்ட் என்பது புரியும். சென்ற ஆண்டு இறுதியில் கண்டிப்பாக மறுத்துவிட்டு, இந்த ஆண்டு திடீர் என்று 10,000 ரூபாய் வழங்குவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

நான் சில குற்றச்சாட்டுக்களை இங்கே வைப்பதாகச் சொன்னேன். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் என்ன என்பதை, அந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு முற்படுகிறேன்.

பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களில் சிலர் மருத்துவக் கல்லூரி தேர்வில் எந்தவிதமான தவறுகளும் இந்த ஆட்சியில் நடைபெறுவதேயில்லை என்று சத்தியம் செய்வதைப்போல் பேசினார்கள். ஆனால் மிகமிகப் பெரிய தவறுகள் மருத்துவக் கல்லூரி அட்மிஷன் விஷயமாகவும், அந்த அட்மிஷன் முறையிலே பட்டியல்களைத் தயாரித்து வெளியிடுவது விஷயமாகவும்

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இன்றைக்கு நாட்டு மக்களுக்கு தெரிய வந்திருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் ஒரு ஜீ. ஓ. போட்டு மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுடைய தேர்வுக்கான குழுவை நியமிக்கிறது. இந்த ஜீ.ஓ. வினுடைய 8—வது பிரிவு மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறது.

The Secretary, Co-ordination Committee should send to Government, addressed to the Secretary to Government. TamilNadu Health and Family Planning, in name cover, duly sealed, the list of selected, for approval of Government. before publication.

வெளியிடுவதற்கு முன்பு அந்தப் பட்டியலை கவர்ன்மென்ட் அப்ரூவலுக்கு, அரசாங்கத்தினுடைய ஒப்புதலுக்காக அனுப்ப வேண்டுமென்று தெளிவாக அந்த ஜீ. ஓ. வின் 8—வது பிரிவு எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஆனால் என்ன நடைபெற்றிருக்கிறது என்றால் இப்போது அவற்றை எந்த ஜீ.ஓ.வும் வெளியிடப்படாமல் 'கோ ஆர்டினேஷன் கமிட்டிச்', செயலாளரே தானாகவே அந்தப் பட்டியலை வெளியிட்டு இருக்கிறார். அரசாங்கத்தின் விதிப்படி செயலாளர் அந்தப் பட்டியலைப் பெற்று அதிலே ஒரு 'நோட்' எழுதி அனுப்புவார்கள். அதில் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கையெழுத்து இட்டு முதல் அமைச்சருக்கு அனுப்ப வேண்டும். ஆனால் இந்த ஆண்டு அப்படி நடைபெற்றதா என்றால் நடைபெறவில்லை. செயலாளருடைய குறிப்பும் கிடையாது. மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் வெறும் கையெழுத்து மாத்திரம் அதிலே போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் மார்க் வாங்கியவர்கள் பட்டியல் ஒன்றை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் டிக் பண்ணியிருக்கிறார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பட்டியல் செப்டம்பர் 12—ம் தேதி வெளியாகிறது. மொத்தம் 1015 மாணவர்கள்தான் சேர்க்கப்படலாம் என்று அரசாங்கத்தினுடைய ஜீ. ஓ. கூறுகிறது. அப்படித்தான் ப்ராஸ்பெக்ட்லிலும் இருக்கிறது. 1015 மாணவர்கள்தான் சேர்க்கப்படலாம் என்று. ஆனால் திடீரென்று அந்த எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குரிய அனுமதிகளைப்பெற வேண்டிய இடங்களில் உரிய நேரத்தில் பெற்றார்களா இல்லையா என்பது வேறு விவகாரம். ஆனால் நான் இங்கே ஒரு மிக முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பட்டியல் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரிடத்தில் காட்டப்பட்டதாகவும், அவர் செப்டம்பர் 9—ம் தேதி அன்று அதிலே கையெழுத்து இட்டதாகவும் அதுபற்றி ஒரு பக்கம் விசாரணை நடைபெறுகிற இடத்தில் எடுத்துக்காட்டப் பட்டு விசாரித்தவர்கள் மேலும் சில விவரங்களைக் கேட்டதற்குப் பிறகு மறுநாள் அபிடவிட் தாக்கல் செய்கிற நேரத்தில் 9—ம் தேதிக்குப் பதிலாக 8—ம் தேதி என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டு முதலில் கொடுக்கப்பட்ட அபிடவிட்டை விசாரித்தவர்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

பார்க்கிற நேரத்தில் அதிலே 8-ம் தேதி என்று போடப்பட்டிருந்து அந்தத் தேதியை மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரோ அல்லது செயலாளர்களோ அதை மாற்றி அந்தத் தேதியை 9-ம் தேதி என்று திருத்தியிருக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு பெரிய, ஆங்கிலத்தில் சொல்வதானால் 'ப்ராட்' என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும். செப்டம்பர் 12-ம் தேதி மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் யார் யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள் என்கிற பட்டியல் வெளியாகி விடுகிறது. அதற்குப் பிறகு நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு உத்தரவு போடுகிறார்கள். தமிழில் அந்த உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. எப்போது தெரியுமா? செப்டம்பர் 12-ம் தேதி மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுடைய பட்டியல் வெளியிடப்பட்ட பிறகு 6-10-1979, அடுத்த மாதம் ஒரு உத்தரவு பிறக்கிறது. என்ன அந்த உத்தரவு. அந்த உத்தரவின்படி கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களின் குழந்தைகளுக்கு 6 இடங்கள். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலிருந்து வரும் தமிழ் மாணவர்களுக்கும், மாணவியருக்கும் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் 6 இடங்கள் விளையாட்டுச் சாதனைகளை ஏற்படுத்திய மாணவ மாணவியருக்கு மூன்று இடங்கள், ஆக, ஆறு ப்ளஸ் ஆறு ப்ளஸ் மூன்று 15 இடங்கள்.

(முற்பகல் 11-00)

1015 இடங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அதில் தேர்வு எழுதி அல்லது இன்டர்வியுக்கு மாணவர்கள் வந்து அந்த பட்டியல் செலக்ஷன் கமிட்டியால் நிறைவு செய்யப்பட்டு அந்தப்பட்டியல் செப்டம்பர் மாதம் வெளியிட்ட பிறகு 12-9-79-ல் வெளியிட்ட பிறகு 6-10-79 அன்று ஒரு உத்தரவு வருகிறது. அந்த 6-10-79 உத்தரவில் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் குறிப்பு எழுதுகிறார், முதலமைச்சரும் குறிப்பு எழுதுகிறார். அந்த உத்தரவு வருவதற்கு முன்பு இப்படிப்பட்ட ஒரு அருமையான கருத்தை அதாவது விளையாட்டுப் போட்டிகளில் நல்ல திறமையாக இருப்பவர்களுக்கு 3 இடங்கள், ஒதுக்க வேண்டும். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் வாழும் தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஆறு இடங்கள் ஒதுக்க வேண்டும், கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு 6 இடங்கள் ஒதுக்க வேண்டும். இப்படி 15 இடங்கள் ஒதுக்க வேண்டும் என்கின்ற உத்தரவு அடுத்தமாதம் வெளிவருகிறது. இது சட்டத்திற்கு உட்பட்டதா, நியாயம் நெறிமுறைகளுக்கு ஏற்புடையதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த 15 பேர்களுக்கு இடம் உண்டு என்பதும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் உள்ள தமிழ் மாணவர்களுக்கு இடம் உண்டு என்பதும், கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களின் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு இடம் உண்டு என்பதும், விளையாட்டுகளில் சாதனைப் புரிந்தவர்களுக்கு இடம் உண்டு என்பதும், 1015 பேர்களுக்கு இடம் என்று அப்போது அறிவிக்கப்பட்ட கால கூட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்குமேயானால்,

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருக்குமேயானால் இப்படிப்பட்டவர்களெல்லாம் அதில் போட்டியிடுவதற்கு அவர்களெல்லாம் வந்திருக்கக் கூடும்.

எனவே அது தடுக்கப்பட்டு 1,015 இடங்களும் பூர்த்தியான பிறகு முதலமைச்சர் இப்படிப்பட்ட உத்தரவை வெளியிடுகிறார். இப்படி சரித்திர பிரசித்தி வாய்ந்த மிக முக்கியமான கொள்கை குறிப்பு அடங்கிய இந்த பைலை ஜெயராமன் என்கின்ற பிரிவு அலுவலர். அவர்தான் இந்த பைலை அனுப்புகிறார். பிறகு சார்பு செயலாளர் தண்டாயுதபாணி 13-9-1979-ல் கையெழுத்திடுகிறார். பிறகு ராஜண்ணன், மக்கள் நல்வாழ்வு குடும்ப நலத்துறை துணை செயலாளர் கையெழுத்திடுகிறார். பிறகு முராரி செயலாளர் அவர் கையெழுத்திடுகிறார். 13-9-79-ல் கையெழுத்திடுகிறார். பிறகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 27-9-79-ல் கையெழுத்திடுகிறார். பிறகு எம்.ஜி.ஆர். 3-10-79-ல் கையெழுத்திடுகிறார். இப்படி பைலைப் பார்த்தால், 13-9-79-ல் இது ஆரம்பித்ததாக தெரிகிறது. என்னிடத்தில் இருப்பது இந்த பைலுடைய 'போட்டோ ஸ்டட்' காப்பி. முதலமைச்சரும், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரும், மற்ற இலாகாவில் உள்ளவர்களும் கையெழுத்திட்டுள்ள பைலின் போட்டோ ஸ்டட் காப்பி என்னிடத்தில் இருக்கிறது. ஜெயராமன் என்பவர் 13-10-79-ல் கையெழுத்து போட்டதை 13-9-79 என்று திருத்தி, 13-10-79 என்பது 13-9-79 ஆக திருத்தப்பட்ட பிறகு, 13-9-79, 27-9-79, 29-9-79, 3-10-79 என்றெல்லாம் அந்த பைலில் வந்து, அதில் கீழே குத்தப்பட வேண்டிய முதலமைச்சருடைய அலுவலகத்தின் முத்திரை மேலே அதாவது பிரிவு அலுவலர் என்று சொல்லப்படுகிற அந்த இடத்தில் முதலமைச்சர் அலுவலகத்திலுள்ள முத்திரை குத்தப்பட்டு இப்படிப்பட்ட ஒரு பைல் வருகிறது. நான் கேட்பதெல்லாம், இதிலே 13-10-79 என்பது 13-9-79 என்று திருத்தப்பட வேண்டிய காரணம் என்ன? அதைப்போலவே பட்டியலில் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் 9-ஆம் தேதி, செப்டம்பர் 9-ம் தேதி கையெழுத்திட்டதாக சொல்லப்பட்டு, பின்னால் விசாரணை மண்டபத்தில் 8-ம் தேதி என்று சொல்லிவிட்டு, பின்னால் 9 என்று திருத்தப்பட வேண்டிய காரணம் என்ன?

இவைகளுக்கு மேலாக 1,015 இடம் என்று மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு அட்மிஷன் என்று அறிவிக்கப்பட்ட கால கட்டத்தில் ஏன் இப்படிப்பட்ட, கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுடைய குடும்பங்களிலுள்ள பிள்ளைகள், அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு தமிழர்களுடைய பிள்ளைகள், விளையாட்டுகளில் சாதனைகள் ஏற்படுத்தியவர்கள் இவர்களெல்லாம் சேர்க்கப்படுவர் என்று அறிவிக்கப்படவில்லை? தமிழர்கள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் மாத்திரம்தான் இருக்கிறார்களா? இங்கிலாந்தில் இல்லையா? வேறு நாடுகளில்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

கிடையாதா? ஆகவே இது அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு தமிழர் களுக்கு அல்ல, இவைகள் எல்லாம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு கோட்டாவா? அல்ல, அன்பர் மணியன்கோட்டாதான் என்று நாட்டில் எல்லோரும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (தி. மு. க. உறுப்பினர்கள் தரப்பிலிருந்து ஆரவாரம்.....)

அடுத்தபடியாக, 8-6-79 அன்று தமிழக அரசு பொதுத் துறை ஒரு ரகசிய சுற்றறிக்கையை அரசாங்கத்தின் அனைத்து அலுவலகத்திற்கும் அனுப்பியிருக்கிறது. பொதுத் துறை என்பது அரசாங்கத்தில் மிகவும் ரகசியமான துறை. அந்தத்துறை இருக்கின்ற அறைக்கு பக்கத்தில் யாரையும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள்.

அந்தத்துறை அனுப்பியுள்ள ரகசிய அறிக்கை அதில் தலைமைச்செயலாளருக்காக மாதவன் நம்பியார் என்ற அதிகாரி கையெழுத்திட்டிருக்கிறார். அந்த அறிக்கையினுடைய நோக்கம் என்ன? தாத்பரியம் என்ன என்பதை நான் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்....

It has since been brought to the notice of Government that a middle-aged person with a beard and calling himself 'Palani Baba' is frequenting government offices and is seeking to achieve his ends by posing himself as a close friend of the authorities at righer levels. He is said to talk English and secretly tape-hecording conversation with officials.

All the officers now in the Address Entry are requested to forbid the entry of the said 'Palani Baba' into Government offices. The officers are also cautioned against having any contact with the individual, All the officers are requested to maintain a close and sharp vigil over his activities and send a report to Government if he comes to notice. The Heads of Department are requested to bring these instructions to the notice of subordinate officers also for information and guidance. ....என்று கையெழுத்திட்டு அனுப்பியிருக்கிறார். தமிழிலே சொல்ல வேண்டுமானால், பழனி பாபா என்று தன்னை அழைத்துக் கொள்ளக்கூடிய, தாடி வைத்த, நடுத்தர வயதுடைய ஒருவர், தான் மேலதிகாரிகளின் நண்பர் என்று கூறிக்கொண்டு, அரசு அலுவலகங்களிலே வந்து, தன்னுடைய காரியங்களை சாதித்துக் கொள்வதாக அரசுக்குத் தெரிய வருகிறது. அதிகாரி களிடத்தில் ஆங்கிலத்திலே பேசி, இரகசியமாக பேச்சுவார்த்தை களை டேப் செய்து, பதிவு செய்தவாகத் தெரிகிறது. அரசு

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அலுவலங்களிலே பழனி பாபா என்று சொல்லப்படுபவர் உள்ளே வராமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். இந்த தனிப்பட்ட நபருடன் அதிகாரிகள் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று அதிகாரிகள் எச்சரிக்கப்படுகிறார்கள். அனைத்து அதிகாரிகளின் கவனத்திற்கும் இதனை எச்சரிக்கையாக வைத்து, அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த அரசு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது. துறைத் தலைவர்கள் தங்கள் கீழ் பணியாற்றும் சார்பு பணியாளர்களுக்கும், இதைப் பற்றி தகுந்த அறிவுரை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள் என்று இந்த சுற்றறிக்கையிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

இந்த சுற்றறிக்கையிலே சொல்லப்படுகின்ற, பெரிய அதிகாரிகளுடைய நண்பர் என்று கூறிக் கொள்கின்ற இந்த நபர் யார்? அவரைப் பற்றி இதே மாமன்றத்தில், கடந்த ஆண்டு என்று கருதுகின்றேன்—பாபா என்று பெயரைக் குறிப்பிட்டு, அவர் மூலம் 40 இலட்சம் ரூபாய் கைமாறிய கதையை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அப்போது அதற்கு எந்தவிதமான பதிலையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அளிக்கவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்படி தனியாக சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டுள்ள பழனி பாபாவுடன் தொடர்புடைய அதிகாரிகள் யார் என்று இந்த அரசுக்குத் தெரியாதா? இதோ இந்த புகைப்படத்தில் நம்முடைய ஐ.ஜி. பரமகுரு, அவர் துணைவியார், அவருக்குப் பக்கத்திலே பழனி பாபா நிற்கிறார். எப்படி நிற்கிறார்? பரம குருவின் தோளில் கைபோட்டு நின்று கொண்டிருக்கிறார். ஏதோ பெஸ்டிவலில் அல்லது ஏதோ வரவேற்பு நிகழ்ச்சியில் எடுக்கப்பட்டது போலென்று யாரும் கருதக் கூடாது. வீட்டிலே எடுக்கப்பட்ட படம். அதுவும், ஐ.ஜி. பரம குரு தோளிலே கையைப் போட்டுக் கொண்டு, பழனி பாபா பரவசத்தோடு இருக்கும் படம் இது.

ஐ.ஜி. மாத்திரமல்ல. சில முஸ்லீம் பிரமுகர்களை சந்திக்கின்ற போது, பழனி பாபாவுடன் இருப்பது யார் என்று பார்த்தால், நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் ராஜா முகமது அவர்கள். பழனி பாபா அவர்களோடு அமைச்சர் நின்று கொண்டிருக்கிறார். இதுவும் எங்கேயோ ஏசேஷத்திலோ, வைபவத்திலோ எடுக்கப் பட்ட படம் அல்ல. சில முஸ்லீம் பிரமுகர்களோடு பழனி பாபா நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் ராஜா முகமது அவர்களைச் சந்தித்து பேசிய நேரத்திலே எடுக்கப்பட்ட படம்.

அது மாத்திரமல்ல. இன்னொரு படம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அமர்ந்திருக்கிறார். முதலமைச்சருக்கு நேராக பழனி பாபா எப்படி உட்கார்ந்திருக்கிறார், பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

பகத்திலே சரிசமானமாக உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்று சொல்ல முடியாது. நம்முடைய முதலமைச்சர் மேலே பாய்ந்து விழுவது போல், அவருடைய உதடு வரையில் கையை நீட்டிப் பேசுகின்ற பாவனை இந்த படத்தில் அமைந்திருக்கின்ற காட்சி. இந்த பழனி பாபா எந்த அளவிற்கு இந்த அரசாங்கத்திலே ஆதாயங்களைப் பெற்றிருக்கிறார் என்பதற்கு பல ஆதாரங்களை என்னால் சொல்லமுடியும், வக் போர்டு சார்பாக அவர் ஒரு பெரிய பதவியில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். நம்முடைய அமைச்சர் பொன்னையன் அவர்களுக்கும், அவருக்கும் தொடர்பு உண்டு என்பதை இந்தக் கலர் படம், வண்ணப்படம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒருவருக்கொருவர் அக்கேஷனலாக நடை பெற்ற சம்பவம் அல்ல. இந்த அரசினுடைய அதிகாரிகளிடத்தில் இந்த பழனி பாபாவுக்கு எவ்வளவு தொடர்பு இருக்கின்றது என்பதை நான் நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களின் கவனத் திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நாங்களும், நீங்களும் சேர்ந்து தொழிலாளர்கள் வதைக்கப்படுகின்றார்கள் என்ற காரணத்திற்காக ஒரு பந்த் நடத்தினோம். அந்த பந்த் நடத்திய மறுநாள், பழனி பாபா நம்முடைய போக்குவரத்து அமைச்சர் பொன்னையன் அவர்களோடு பேசுகிறார். சர்க்காருடைய அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசு அதிகாரிகளிடத்திலே பேசும் போதே, டேப் செய்யக் கூடியவர் பழனி பாபா அவர்களிடத்திலே ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-10]

நம்முடைய ஹர்த்தால் நடைபெற்றது–வேலை நிறுத்தத்திற்கு கடைஅடைப்புக்கு மறுநாள் பழனி பாபா அமைச்சர் பொன்னை யனோடு பேசுகிறார். படிக்கிறேன். கேளுங்கள். தேவைப்பட்டால் சபாநாயகரிடம் அந்த டேப் ரெக்கார்டைப் போட்டுக் காட்ட நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

'ஹலோ'

பொன்னையன் ; எஸ்

பாபா சொல்கிறார் Can I speak to the Transport Minister?

பொன்னையன், பாபா, Good Morning. How are you?

பாபா ; Fine ரொம்ப நேரமாக ட்ரை மண்ணிக் கொண்டி ருந்தேன். எங்கேஜ்டு ஆக இருந்தது.

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பொன்னையன் : நேற்றெல்லாம் நம்ப கட்சித் தொண்டர்களை வீட்டுக்கு வரவழைத்து எல்லா 14 தொகுதி அமைப்பாளர்களையும் கஷ்டப்பட்டு இரண்டு நாளாக உழைத்தார்களே அவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல ஒரு சின்ன பார்ட்டி கொடுத்து அனுப்ப மணி இரண்டே முக்கால் (என்ன பார்ட்டி தெரிகிறதா)

(பதினான்கு அமைப்பாளர்கள் கட்சித் தொண்டர்கள் அனைவருக்கும் பார்ட்டி கொடுக்கப்படுகிறது அமைச்சர் பொன்னையன் அவர்கள் வீட்டில்.)

பாபா : அப்படியா?

பொன்னையன் : அப்பறம் படுத்தது மணி 3 ஆச்சு. 3 மணிக்குப் படுத்ததால் ரொம்ப டயர்டு. டேக்கிங் ரெஸ்ட்.

பாபா : நான் தலைவரோடு மதுரையில் இருந்து விட்டு வந்தேன்.

(தலைவர் என்றால் முதலமைச்சர்.)

அப்புறம் முஸ்லிம் காலேஜ், லேடிஸ் காலேஜ்....

(பொன்னையன் அதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல் வீரப் பிரதாபங்களைப் பேசுகிறார்.)

பொன்னையன் : Party candidates on one side have volunteered tremendously throughout the State, the Police as a second cadre. They did very particularly..

நான் சொல்லிவிட்டேன், தலைவரிடம். சிறப்பாக காவல் துறையினர் செய்திருக்கிறார்கள். கட்சிக்காரர்களும் செய்திருக்கிறார்கள்.

(என்ன செய்திருக்கிறார்கள்—கடை அடைப்பில் நம்மை அடித்தார்கள் அல்லவா ? அது)

பாபா : ஒண்டர்ஃபுல்.

பொன்னையன் : ரியலி..

பாபா : மழை வந்ததுங்களா?

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

பொன்னையன் : இங்கு ஒன்றும் மழை இல்லை. The Police did wonderful work. ஆரம்பத்தில் நம்ம கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தீங்கும் போலீஸ் எல்லாம் இருந்தார்கள் — பாருங்கள். தொழ்சம் எனிமிகளாக — ஆண்டி அ. தி. மு. க. காரர்களாக.

பாபா : ஆமா.

பொன்னையன் : இப்போ தெல்லாம் புரிந்து கொண்டார்கள் சீஃப் மினிஸ்டர் ஸ்ட்ரிக்ட்டாக இருக்கிறார். ஸ்ட்ரெட்டியாக இருக்கிறார். நாலைந்து கருணாநிதிகள், கிள்யாண சுந்தரங்கள் வெளியே போனால் கூட தமிழ்நாட்டு மக்கள் எல்லாம் முதலமைச்சர் பின்னால்தான் இருக்கிறார்கள். காலாதாலத்திற்கும் இருப்பார்கள் என்பதை போலீஸ்காரர்கள் புரிந்து கொண்டார்கள்.

பாபா : அப்படியா ?

பொன்னையன் : ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட் வானொலியில் கேளுங்கள். (சொல்கிறார் பொன்னையன்.)

(என்ன ஸ்டேட்மெண்ட் தெரியுமா?)

(அதாவது ஸ்ட்ரைக் நடத்தக்கூடாது, பொது மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று முதலமைச்சர் கேளினாரே அந்த ஸ்டேட்மெண்ட்.)

பந்த் உங்களுக்கெல்லாம் உண்மையிலேயே

பாபா : ரொம்ப எஃபக்டிவ் ஆக இருந்தது.

பொன்னையன் : ஆமாம், உண்மையிலேயே அது தமிழ் நாட்டு மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிற பயங்கரமானது. இந்த வெற்றிக்குக் காரணம், பந்த் உடைந்ததற்குக் காரணம் எம். ஜி. ஆரைய வானொலிப் பேச்சுதான் (பொன்னையன் சொல்லுகிறார்.)

பாபா : ரொம்ப, அதுவும் நிறுத்தி நிதானமாக கிளியராக அடிச்சிட்டார். (பாபா சொல்லுகிறார்.)

பொன்னையன் : எஃபக்டிவ் ஆக இருந்தது. எல்லா பேப்பரிலும் எடுத்து அருமையாகப் போட்டிருந்தார்கள். அதைப் படித்தவுடனே, தி. மு. க. வினுடைய கிளைச் செயலாளர் உயிர் நாடியாக இருக்கிறவன் கூட, இப்படி ஒரு உள்ள உணர்வுடைய எம். ஜி. ஆரை எதிர்த்தா ஒரு பந்த் நடத்துவது என்று மாறி விடுவார்கள். அப்படி அருமையாக அமைந்திருந்தது. அதனால் 'பப்ளிக் ஓவர்வெல்மிங் சப்போர்ட்'. அதனால் போலீஸ்காரர்கள் ரொம்ப கோவாப்பரேட் பண்ணினார்கள்.

8 1979 நவம்பர் 13] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பாபர் : அப்படியா?

பொன்னையன் : அதுவும் சிட்டியில் போலீஸ் கமிஷனர் ஆபீஸ் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஒரு பரமகுருவை எடுத்து அடிங்கடா என்று உத்தரவு போட்டார்.

(திரு. உமாநாத் அவர்களே, பொன்னையன் சொல்லுகிறார்) அவர்கள் எடுத்து அடிங்கடா என்று உத்தரவு போட்டார். அடிங்கள், தொலைத்துக்கட்டுங்கள் என்று உத்தரவு போட்டார்.

அவர் போட்ட அந்த ஸ்பெஷல் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் ஏன்ன ஆயிற்று என்றால் அவர் இன்ஸ்பெக்டர், டி. எஸ். பி. ஏ. டி. சி. யை எல்லாம் மீட்டிங் போட்டு கூப்பிட்டு ஸ்பெஷலாக சொல்லி விட்டார். எனக்கு வேண்டியது இந்த பிந்த் இதேதான் வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டார்.

இப்படி பேசி வாங்கிய தீர்ப்பு தொடர்ந்து கொண்டு போகிறது.

இந்த பாபர்தான் ஏற்கனவே சென்னையில் 20-5-78 ஆம் தேதி பெரம்பூரிலுள்ள நசரத் தையத் ஹோசேன் ஷாகிரி திம்மசந்திரா தர்கா என்ற பெரிய தர்காவையும், மசூதியையும் புதுப்பித்து அமைக்கப்பட்டு திறப்பு விழாவில் ஒரு உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டிருந்திருக்கிறார் என்பதையும் நான் இங்கே நினைவு படுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1979 மே மாதம் தஞ்சை நாஞ்சை இடைத் தேர்தலுக்கு முன்பு இந்த பாபர் மீது பூதலமூர்த்சருக்குக் கோபம் ஏற்பட்டது. பாபர் என்ன செய்தார் தெரியுமா?

சில ஜனதா கட்சி நாட்டாமைகளோடு உறுப்பினர்களோடு தொடர்பு கொண்டு, தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு, தன்னுடைய சமூக நல இயக்கத்தின் சார்பாக தடத்தப்படும் திறப்பு விழாவுக்கு ஒரு மத்திய அமைச்சரை அழைக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார். இந்த டெலிபோன் செய்தி முதலமைச்சருக்குச் செல்லுகிறது. எனவே, 1979 மே 8 ஆம் தேதி பாபரை நேரில் அழைக்கிறார். மோசடி செய்யப்பட்ட செய்திகளை எல்லாம் போட்டுக் காட்டி பாபரை கடுமையாக எச்சரிக்கை செய்து அவரை வெளியே நிறுத்துகிறார்.

ஆகவே, ஜனதா கட்சியினுடைய அமைச்சர் ஒருவரை அவர் அழைக்கிறார் என்று காரணத்தைக் காட்டி பாபரை கடுமையாக எச்சரிக்கை செய்து அனுப்பி வைக்கிறார். அதனால்தான் இந்த

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

எச்சரிக்கைகள் எல்லாம். அதற்குப் பிறகு இந்த அறிக்கைகள் எல்லாம். இப்போது பழனிபாபா காரில் போனால்கூட கோடா பாட்டிலை எடுத்து அவர் மேல் அடிக்கிறார்கள், அவருடைய உயிருக்கு ஆபத்து. பழனிபாபா ஐ. ஜி.க்கும் மற்றும் சில முக்கியமான பொறுப்பிலுள்ளவர்களுக்கும் தன்னுடைய உயிருக்கு ஆபத்து வருமானால் இந்த ஆட்சியாளர்கள்தான் பொறுப்பு; அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் பொறுப்பு என்ற வகையில் கடிதங்களை அனுப்பியிருக்கிறார் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய போலீஸ் இலகாவைப்பற்றி நடைபெறுகின்ற வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றியல்ல. அதைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எதிர்க்கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும் மிக நிரம்ப எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் இலாகா எந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு ஒரு நிர்வாகச் சீர்கேடுடைய இலாகாவாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒன்றிரண்டு உதாரணங்களை மாத்திரம் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஐ. ஜி. பதவியிலிருந்து ஏற்கெனவே எக்ஸ்டன்ஷனிலேயிருந்த மிஸ்டர் ஸ்டீரேசி அவர்கள் 31-5-1979, அதாவது மே மாதம் ஐ. ஜி. பதவியிலிருந்து ரிடையர் ஆகிறார், ஏற்கெனவே எக்ஸ்டன்ஷனில் இருந்தவர் மே மாதம் 31 ஆம் தேதி 1979ஆம் ஆண்டிலே ரிடையர் ஆகிறார். வயது விதிப்படி அவர் அந்தத் தேதியிலே ரிடையர் ஆக வேண்டும். ஆனால் தொடர்ந்து அவர் வேலை பார்க்கிறார். எந்த உத்திரவுப்படி என்றால், எந்த உத்திரவும் கிடையாது. பிறகு அக்டோபர் 12ஆம் தேதி இந்த அரசு ஒரு அவசரச் சட்டம் போடுகிறது. தமிழ்நாடு போலீஸ் சட்டத்திலே இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் என்ற வார்த்தைகளுக்குப் பதிலாக டைரக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் என்று மாற்றுகிறார்கள்.

வேடிக்கை என்னவென்றால் அந்த அவசரச் சட்டத்திற்கு ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட் கொடுத்து ஜூன் ஒன்றாம் தேதியிலிருந்து அந்த அவசரச் சட்டம் அமலுக்கு வரும் என்று சொல்கிறார்கள். இது முறைதானா எனபதற்கு எனக்குப் பதில் வந்தாக வேண்டும். மே மாதம் ரிடையர் ஆகிற ஒருவர், அக்டோபர் 12ஆம் தேதி டைரக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் என்ற ஒரு பதவிக்கு மாற்றப்படுகிறார், அவருக்காக ஒரு அவசரச் சட்டம் போடப்பட்டு ஜூன் மாதம் 1ஆம் தேதியிலிருந்து ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் இந்த இடைக்காலத்தில்—இவர் மே மாதம் 31ஆம் தேதி ரிடையர் ஆனபோதிலும் அக்டோபர் 31 ஆம் தேதி வரையிலும்— எந்தவிதமான உத்திரவும் இல்லாமல் அவரை பதவி

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நீடிக்கச் செய்வது பிறகு ஒரு அவசர உத்திரவு மூலமாக ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் கொடுத்து நீடிக்கச் செய்தது நியாயம்தானா? சட்டப்படி முறைதானா? இந்தக் கேள்விக்கு நான் பதில் வேண்டுகிறேன். இதை நான் கடுமையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

இந்த உத்தரவுக்கு, கீழே உள்ள அதிகாரிகள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே பல ஐ.ஜீ. பதவிகள் வாரி வாரி வழங்கப்படுகின்றன. மக்கள் வரிப்பணம் இதற்காகப் பாழடிக்கப்படுகிறது. இப்படி ரிடையர் ஆன திரு. ஸ்டிரேவி அவர்களுக்கு வேலை தரப்படுகிறது. இன்னும் ரிடையரான அவர் ஒரு புதிய பதவியிலே டைரக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் என்கின்ற பதவியிலிலே அமர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே தொடர்ந்து ஐ. ஜி. க்கு உரிய யூனிபாரத்தை அணிந்து கொண்டிருக்கிறார். இதற்கு சட்டம் இடம் தருகிறதா என்றால் இல்லை. இதற்கு நம்முடைய மத்திய அரசாங்கம் யூனிபார்ம் அணிவதைப்பற்றி சில விதிகளைத் தயாரித்து இருக்கிறது. அந்த விதிகள் என்னவென்றால் Government of India have decided that there is no objection to permission being granted by State Governments to Indian Police Service Officers to wear after retirement uniforms of the rank last held by them immediately before retirement on ceremonial occasions and police parades. அதாவது, விசேஷமான நிகழ்ச்சிகளுக்கும் போலீஸ் பெரேட் போன்றவைகளுக்கும் ரிடையர் ஆன போலீஸ் ஆபீஸர்களுக்கு, அவர்களுக்கு அத்தகைய போலீஸ் யூனிபார்ம் அணிவதற்கு மாநில அரசுகள் நடவடிக்கை எடுக்க உத்திரவு வழங்க அப்ஜக்ஷன் கிடையாது என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர அவர்கள் சாதாரண நாட்களில் இந்த யூனிபாரத்தை அணியலாம் என்பதற்கு எந்தவிதமான விதியும் கிடையாது. ஆகவே விதிமுறைகளுக்கு மாறாக இன்றைக்கு யூனிபாரத்தோடு அந்தப் பதவியிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார். நான் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்திலே வலியுறுத்திக் கூறுவதெல்லாம் 10 நாட்களுக்குள் அல்லது ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அவர் அந்த யூனிபார்ம் இல்லாமல் அந்த போலீஸ் பணியை நடத்த வேண்டுமே அல்லாமல் யூனிபாரத்துடன் நடத்துவாரேயானால் யார் கோர்ட்டிற்குப் போனாலும் அவர் அந்த யூனிபாரத்தை கழற்ற வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே கோர்ட்டிற்குப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் இந்த அவைக்கு முதலமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து பஸ் ஊழல். பஸ்களை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை படிப்படியாக பேரறிஞர் அண்ணா காலத்திலிருந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு தொடர்ந்து நிறைவேறி வந்திருக்கிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

(முற்பகல் 11-20)

அண்ணாவிற்குப் பிறகு கழக ஆட்சிக்காலத்தில் பெரிய நிறுவனங்களையெல்லாம், டி. வி. எஸ்., இராமன் அண்ட் இராமன், எஸ். ஆர். வி. எஸ்., பொள்ளாச்சி மகாலிங்கத்தினுடைய கம்பெனி போன்ற நிறுவனங்களையெல்லாம் அன்றைக்கு நாட்டுடைமையாக ஆக்கி அவைகளை அரசின் சார்பிலே போக்குவரத்துக் கழகங்களாக மாற்றிய பெருமை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு உண்டு. அதைத் தொடர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எல்லா பஸ்களையும் தேசியமயமாக்கிவிட வேண்டும். பொருளாதாரப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக எல்லாவற்றையும் உடனடியாகச் செய்ய முடியாது என்றாலும், மாவட்ட வாரியாக அந்தப் பணியை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற முறையை வகுத்து, முதலாவதாக நீலகிரி மாவட்டத்திலே உள்ள வழித்தடங்களை, பஸ்களை நாட்டுடைமையாக்குவ என்று முடிவெடுத்து, செய்தோம். பிறகு பஸ் முதலாளிகள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். உயர்நீதி மன்றத்திலே அவர்களுடைய வழக்கு எடுபடவில்லை. அரசுக்குச் சார்பாகத் தீர்ப்பு கிடைத்தது. பிறகு அவர்கள் இன்றைக்குச் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

இதற்கிடையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி மாற்றப்பட்டு, இங்கே கவர்னருடைய ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்தில் கவர்னர் அவர்கள் ஒரு உத்தரவை பிறப்பிக்கிறார். சுகாதியா கவர்னராக இருந்த பொழுது 1976 ஆம் ஆண்டு ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பிக்கிறார். ஒருவர் மூன்று பேருந்துகள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த உத்தரவில் தெளிவற்ற நிலை இருந்தது. உதாரணமாக அந்தத் தேதி, அதாவது 1-11-76 என்ற அந்த உத்தரவு இடப்பட்ட தேதியான்று அந்த 1-11-76-க்குள் ஒருவர் ஐந்து அல்லது ஆறு பேருந்துகளுக்கு உரிமையாளராக இருந்தால் மீதமுள்ள பேருந்துகளை என்ன செய்வது? இந்தக் கேள்விக்குச் சரியான விடை கிடைக்கவில்லை. அவைகளை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டால் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும். ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய, கவர்னர் போட்ட அந்த உத்தரவில், கவர்னர் ஆட்சியிலே அதுகுறித்துத் தெளிவாக எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. எனவே, மூன்று பேருந்துகளுக்குமேல் வைத்து இருந்தவர்கள் தங்களுடைய உறவினர்களுடைய பெயருக்கு மாற்ற அதிகாரிகளுடைய உதவியை நாடினார்கள். அரசாங்கம் எந்த உத்தரவைப் போட்டும் அப்பொழுது தடுக்கவில்லை. எனவே, ஒரு 'பினாமி' ஏற்பாட்டுக்கு அந்த உத்தரவு ஏற்பாடு செய்தது என்றுதான் கருதப்பட்டது.

அதற்குப் பிறகு அண்மையில் தஞ்சை, மதுரை மாநகராட்சித் தேர்தல் நேரத்தில் நம்முடைய பஸ் முதலாளிகள் நம்முடைய முதலமைச்சரை, போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரை,

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இவர்களையெல்லாம் அணுகி, இந்த மூன்று என்ற இருப்பதை 5 பஸ்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்து, ஏறத்தாழ 70 இலட்சம் ரூபாய் அதற்காகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த மாமன்றத்திலே நான் பகிரங்கமாகச் சாட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட அந்தப் பணத்திற்கு உடனடியாக உத்தரவு வழங்கப்படவில்லை என்றாலும், இப்பொழுது அண்மையிலே அந்த மூன்று பஸ்கள் என்பது ஐந்து பஸ்களாக ஆக்கப்படும் என்கின்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உத்தரவிலேகூட, இப்பொழுதுள்ள பஸ் முதலாளிகள் ஏறத்தாழ 70 இலட்சம், பிறகு கடைசியாக 30 இலட்சம் என்று கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாயை அவர்களுக்குக் கொட்டித் தீர்த்து விட்டார்கள், கொடுத்து விட்டார்கள்.

என்றாலும்கூட, அவர்களுக்கு இன்னும் குறைபாடு நீங்க வில்லை. அவர்களுக்கிருக்கின்ற குறைபாடெல்லாம், ஏற்கனவே உள்ள தற்காலிக வழித்தடங்களில் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் அப்ஜெக்ஷன்ஸ் செய்திருக்கின்றன, மற்றவர்களுக்குத் தரக் கூடாது என்று. அது மாத்திரம் அல்லாமல், அதேநேரத்தில் போக்குவரத்துக் கழகங்கள், நம்முடைய கட்டபொம்மன், பெரியார், அண்ணா, பல்லவன், சேர, சோழ, பாண்டியன் ஆகிய இத்தகைய போக்குவரத்துக் கழகங்களெல்லாம் அங்கே வழித்தடங்களுக்கு மனுச் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது பஸ் முதலாளிகளினுடைய கோரிக்கை, நீங்கள் இந்த அப்ஜெக்ஷனை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும்; இந்த வழித்தடங்களுக்கு போட்டிருக்கின்ற மனுக்களை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று. அப்படியானால் மேலும் ஒரு கோடி ரூபாய் இதோ தயார் என்று வசூலித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காகத்தான் இப்பொழுது என்ன ஏற்பாடு நடைபெறுகிறது என்றால். உதாரணமாக, பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பஸ், சென்னையிலிருந்து திண்டிவனம். திருவண்ணாமலை, அரூர் வழியாகச் சேலம் போவதாக வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு இப்பொழுது செய்யப்படுகின்ற ஏற்பாடு தந்திரமான ஏற்பாடு என்னவென்றால், நாங்கள் சென்னையிலேயிருந்து சேலத்திற்கு எங்களுடைய போக்கு வரத்துக் கழகத்தினுடைய பஸ்ஸை விட்டு விடுகிறோம். இடையிலே திருவண்ணாமலையிலேயிருந்து அரூர் வரை ஒருவருக்கும், திண்டிவனத்திலிருந்து திருவண்ணாமலை வரை இன்னொருவருக்கும் என்று கூறுபோட்டு, பங்கு போட்டு, ஆங்காங்கு அந்த பஸ் முதலாளிகளுக்குச் சலுகைகள் செய் கிறோம் என்று பேசப்பட்டு, அதற்குப் பெருந்தொகை இலஞ்சமாக வாங்குவதற்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

இன்னொரு உறுதியையும் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது, சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலே தேசீய மயமாக்க வேண்டுமென்று கொண்டுவரப்பட்ட திட்டத்தை எதிர்த்து முதலாளிகளால் போடப்பட்டிருக்கின்ற அந்த வழக்கில் வலியுறுத்துவது இல்லை என்ற அளவிற்கு நீங்கள் வாக்களிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இது தேசீய மயத்திட்டம் எந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு செயல் படுகிறது என்பதற்குத் தக்க உதாரணம் ஆகும். ஏனென்றால், குதிரைப் பந்தயத்தைத் தேசீய மயமாக்கப்போவதாகச் சொன்ன நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் இன்றைக்குக் குதிரைப்பந்தயம் எப்படிவளரலாம், எந்த வகையிலே வளம் பெறலாம், குதிரைப் பந்தயத்திலே இருக்கின்ற முதலாளிகள் வளம் பெறலாம் என்ற அளவிற்கு அவர்கள் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் தேசீய மயமாகும் திட்டங்கள் எந்தக் கதிக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதற்காகத்தான் இதை எடுத்துச் சொன்னேன்.

மின்சார இலாகாவிலே ஒன்று. தமிழ்நாடு மின்சார இலாகா எப்படி திறமையாகச் செயல்படவில்லையென்பதை இப்பொழுது காபந்து சர்க்கார்—கூட்டணி அரசிலே இருக்கிற மத்திய அரசினுடைய மின்துறை அமைச்சர் கே. சி. பந்த் அவர்கள் சபீபத்திலே மிகக் கடுமையாக விமர்சித்திருக்கிறார்.

பொதுவாக, எவ்வளவு சதவீதம் வெட்டு என்று சொல்லாமல் இருப்பதில் நம்முடைய மின் துறை அமைச்சர் மிகத் திறமை சாலியாக இருக்கிறார் என்றாலும் அடிக்கடி மின் வெட்டால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திடீரென்று 1 மணி நேரம் கரன்ட் வராது. அந்த ஊரிலே கேட்டால்' 'இந்த ஊரிலே இப்படித்தான் சார்' என்று சொல்வார்கள். அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு விவசாயிகளும் மற்றவர்களும் கஷ்டப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அதே நேரத்தில், லோயர் மேட்டூரில் ஒரு மின் திட்டம் தொடங்கப்பட இருக்கிறது. அதிலே மிகப் பெரிய ஊழலுக்கான வித்திடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தில் சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய பெரும் கடமையாகும்.

இந்த லோயர் மேட்டூர் மின் திட்டத்திற்காக உலகெங்கும் இருந்தும் 'குளோபல் டெண்டர்' கோரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பல்வேறு நாடுகளுடைய, உலகப் பிரசித்திபெற்ற கம்பெனிகள் டெண்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு கம்பெனி கூட, கனடா நாட்டு கொலாபரேஷனோடு

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஒரு டெண்டரைப் போட்டிருக்கிறது. ஆனால் என்ன நடந்தது என்றால், குறைந்த டெண்டருக்குப் பதிலாக யார் மிக அதிக டெண்டர் போட்டிருக்கிறார்களோ, அவர் களைச் சிபாரிசு செய்து இப்பொழுது மத்திய அரசுக்கு அந்த டெண்டரை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஒரு ஜப்பானிய கம்பெனி ஃப்யூஜி எலக்டிரிக்கல்ஸ் என்று அதற்குப் பெயர்; அவர்கள் 30 கோடி ரூபாய்க்கு டெண்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஃப்ரெஞ்சு கம்பெனி, டென்டர் வரிசையிலே 10-வதாக இருக்கிறது 47 கோடி ரூபாய்க்கு டெண்டர் போட்டிருக்கிறது தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் யாருக்குப் பரிந்துரை செய்ய செய்ய வேண்டும்? 30 கோடி ரூபாய் போட்ட ஜப்பானிய கம்பெனிக்கு அல்லவா? செய்யவில்லை. அதற்கு மாறாக, 47 கோடி ரூபாய், 17 கோடி ரூபாய் அதிகமாக டெண்டர் போட்டிருக்கிற ஃப்ரெஞ்சு கம்பெனிக்கு சிபாரிசு செய்து பரிந் துரை செய்து அனுப்பியிருக்கிறது. அது, இரண்டாவது கட்ட மாக, பொதுப் பணித்துறைக்கு அந்த ஃபைல் வருகிறது. அந்தத் துறை அதையே சிபாரிசு செய்து இப்பொழுது மத்திய அரசு மின் துறை இலாகாவிற்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அண்மை யிலே, நம்முடைய முதலமைச்சருடைய இதயத்திலே இடம் பெற்றிருக்கிற, பயணக் கட்டுரையிலே இடம் பெற்றிருக்கிற ஆசிரியர் ஒருவர் பாரிஸ் நாடு வரையிலும் சென்று பயணக் கட்டுரை திடீரென்று எழுதியிருப்பதற்கான காரணமும் மர்மமும் இதிலே அடங்கியிருக்கிறது என்பதையும் நான் குற்றமாகச் சாட்ட விரும்புகிறேன். தமிழக அரசு வேண்டுமென்றே டெண்டர் தொகையை உயர்த்தி, பொதுமக்களுடைய வரிப் பணத்தை விரயம் செய்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டையும் நான் இங்கே முன் வைக்க விரும்புகிறேன், மத்திய அரசு இந்த டெண்டரை அங்கீகாரம் செய்யக் கூடாது. எனென்றால், 17 கோடி ரூபாய் அதிகமான ஒரு டெண்டர். அதை எப்படி யாவது அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று தமிழக அரசு வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறது. மத்தியில் கூட்டணி அரசு இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அதற்கு அங்கீகாரம் செய்யக் கூடாது மத்திய அரசு என்று இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்ளவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரு குற்றச்சாட்டோடு, ஒரு நீண்ட குற்றச் சாட்டோடு என்னுடைய உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன். கடந்த முறை நடைபெற்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் நம்பிக்கை யில்லா தீர்மானத்தின் பொழுது நான் பேசும் பொழுது கப்பல் கள் வாங்குகிற பேரத்திலே பெரும் ஊழல்கள் நடைபெற இருந்தன என்பதை குறிப்பிட்டு 2½ கோடி ரூபாயிலேயிருந்து 3 கோடி ரூபாய்அளவிற்கு கமிஷன் என்கிற பெயரால் லஞ்ச ஊழல் நடைபெற இருந்தது என்பதையும் தக்க நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மூலம் மத்திய அரசுக்கு தமிழ்நாடு அரசு நடத்த இருந்த ஊழல் அறிவிக்கப்பட்டதன் காரணமாக அந்தப் பேரம் நிறுத்தப்பட்டது என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்டினேன், பேரம் நிறுத்தப்பட்டாலும் கூட தி. மு. க., சி. பி. ஐ., சி. பி. எம். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கொடுத்த புகார் மீது மத்திய அரசு விசாரணைகளை தொடங்காமல் இல்லை, அந்த விசாரணைகள் ஒருபுறம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுதான் தமிழ்நாட்டிலே அரசியலை கூட குழப்பத்திலே ஆழ்த்தியிருக்கிறது என்பதற்கு மிக முக்கியமான காரணம். அவைகள், அந்த விசாரணைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இதற்கிடையிலே, பல்கேரியாவிலேயிருந்து 3 கப்பல்களை வாங்கப் போவதாக தமிழ்நாடு அரசு தீர்மானித்திருப்பதாகச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன.

[முற்பகல் 11—30]

மேற்கு ஜெர்மனியிலே கப்பல்களை தமிழக அரசு வாங்கவும், இடைத்தரகர் மூலமாக ஊழல் நடத்தவும் திட்டமிடப்பட்டது. சேஷசாயி பேப்பர் மில்லினுடைய அதிபர், சிம்கோ மீட்டர் சேஷசாயி பேப்பர் மில்ஸ் (இரண்டும் தொழிலாளர்களுக்கு மிக அனுசரணையாக இருக்கிற ஒரு தொழில் அதிபரைக் கொண்ட இரண்டு ஸ்தாபனங்கள் என்பதை நானும் நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களும் அறிவார்கள்.) விஸ்வநாதன் மேற்கு ஜெர்மனியுடன் நடைபெற்றிருக்கிற கப்பல் பேரத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அப்பொழுது முதலமைச்சர் எந்தப் பதிலும் சொல்லாவிட்டாலும் கூட நான் குறிப்பிட்டதற்கான ஆதாரம் இங்கே என்னிடம் இருக்கிறது. அவைகளை நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன் 27—10—78அன்று kind attention— என்று போட்டு சென்னை பூம்புகார்ஷிப்பிங் கார்ப்பொரேஷன் டெக்னிக்கல் மானேஜர் திரு. அனந்தராமனுக்கு ஒரு டெலக்ஸ் வருகிறது. எங்கே இருந்து வருகிறது. யார் கொடுத்த டெலக்ஸ் தெரியுமா? திரு. எஸ். கே. நடராசன் என்பவர் அந்த டெலக்ஸை பூம்புகார் கப்பல் கார்ப்பரேஷனுக்கு கொடுக்கிறார். யார் அந்த எஸ். கே. நடராஜன் அவர்தான் சிம்கோ மீட்டர்ஸ், சேஷசாயி பேப்பர் மில்ஸ், மேனேஜிங்டைரக்டர் விஸ்வநாதனின் செயலாளர். இப்பொழுது புரியுமென்று நம்புகிறேன், விஸ்வநாதனுக்கும் பழைய மேற்கு ஜெர்மனி கப்பல் வாங்குவதற்கும் உள்ள உறவு என்னவென்று. "The following message has been received from our collaborators Messrs. Blome and Vas, Humburg this morning', என்று இந்த செய்தியைக் கொடுத்து இருக்கிறார். இந்த செய்தியை ஏன் சேஷசாயி கம்பெனி விஸ்வநாதனின் செயலாளர் நடராஜனுக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

The following message has been received from our collaborators Messrs. Blome and Vas Humburg this morning

புளோம் அண்ட் வாஸ் என்பவர்கள் அந்த காகிதக் கம்பெனியுடைய தொழிற்சாலையினுடைய கொலாபரேட்டர்ஸ். அவர்களிடம் கப்பல் வாங்குவதில் விஸ்வநாதனுக்கு என்ன அக்கறை. கப்பல் வாங்குவது தமிழக அரசினுடைய பூம்புகார் போக்குவரத்துக் கழகம். அதிலே விஸ்வநாதனுடைய செயலாளர் நடராஜனுக்கு இவ்வளவு அக்கறை வருவானேன். அவர் ஏன் பூம்புகார் கார்ப்பொரேஷனுக்கு இதைப் பற்றி எழுத வேண்டும் அவருக்கு வந்த டெலக்ஸ் செய்தி இதுபற்றிய ஆதாரம் நெம்பர் 1.

Next, Attention of Mr. Natarajan-Urgent 6—11—78

மறுபடியும் ப்ளோம் அண்ட் வாஸ் கம்பெனியிடம் இருந்து டெலக்ஸ் வருகிறது. ஹம்பர்க்விருந்து வருகிறது.

After long discussion with S. V.

நீண்ட உரையாடல். யாரோடு. எஸ். விஸ்வநாதனோடு, அவர் நியூயார்க்கிலே இருக்கிறார். நியூயார்க்கிலே இருக்கிற விஸ்வநாதனுக்கு மேற்கு ஜெர்மனி கப்பல் கம்பெனி கொடுக்கிறது. நீண்ட விவாதம் நடக்கிறது. விஸ்வநாதன் நியூயார்க்கிலே இருக்கிற போது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் நியூயார்க்கிலே இருக்கிறார்கள. ப்ளும் அண்ட் வாஸ் கம்பெனி என்ன தெரிவிக்கிறார்கள் தெரியுமா

After long discussion with S. Viswanathan, New York I yesterday tried for hours to get through to Mr. Singh

மிஸ்டர் சிங் என்பவர் பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பொரேஷனின் தலைவர்.

"Yesterday I tried for hours to get through to Mr. Singh, Poompuhar by telex and eventually sent a cable, but have not so for confirmation of that cable arrived. Can you check and inform please."

அங்கே அதைப் பார்த்து அந்த விஸ்வநாதன் பேசிய பிறகு பல முறை மிஸ்டர் சிங். சேர்மன் ஆப் தி பூம்புகார் கார்ப்பொரேஷன், அவரிடம் பேச முயற்சித்தோம். முடியவில்லை. எனவே டெலக்ஸ் மூலமாக செய்தி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். உடனடியாக நீங்களாவது அவரோடு தொடர்பு கொண்டு அவருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நடராஜனுக்கு ஹாம்பர்கிலிருந்து வருகிறது என்றால் விஸ்வநாதனுக்கும் இந்த மேற்கு ஜெர்மனி நாட்டு கப்பல் வாங்குவதாக இருந்த கப்பல் பேரத்திற்கும் எவ்வளவு தொடர்பு என்று நான் முன்பு சொன்ன குற்றச் சாட்டிற்கு இது ஆதாரம் இல்லையா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

இதற்குப் பிறகு முதலமைச்சர் அன்றைக்கு சட்டமன்றத்திலே கூறியபடி பல்கேரியாவில் இருந்து கப்பல் வாங்க உத்தேசிக்கப் படுகிறது. அது ஒரு பெரிய வரலாறு பல்கேரியாவிலிருந்து கப்பல் வாங்குவதற்கான கடிதப் போக்குவரத்து 3—2—79 அன்று ஆரம்பம் ஆகிறது.

பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பொரேஷன் சேர்மன், எம். டி., எச். எம். சிங், போக்குவரத்துத் துறைச் செயலாளர் திரு. பாங்கோவுக்கு எழுதுகிறார்கள். அந்தக் கடிதத்திலே எழுதியிருக்கிறார். ''பல்கேரியாவிலிருந்து வாங்க வேண்டிய கப்பல் 10·5 மில்லியன் டாலர் (ரூ. 8.40லட்சம்) ரிலிருந்து 10.75 மில்லியன் டாலர் (ரூ. 8.60லட்சம்) வரையிலே விலை கொடுக் கலாம் என்றும் சேர்மன் பேச்சு வார்த்தைகளை 10.5 மில்லியன் டாலரில் (ரூ. 8.40லட்சம்) இருந்து விலையைத் தொடங்கலாம்'' என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற 3வது ஆதாரத்தை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

எச். எம். சிங். எழுதியுள்ள அவரது கடிதத்தில் சி. வி சுப்பிரமணியம் என்பவர் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது, சுப்பி, சுப்பி என்று செல்லமாக அழைக்கப்படுகின்ற அவர் எப்படி மத்தியில் பாலா, பாலா என்று செல்லமாக அழைக்கப்படும் பாலகப்பிரமணியம் என்று ஒருவர் இருக்கிறாரோ- அதைப்போல் சுப்பி, சுப்பீ என்று செல்லமாக அழைக்கப்படுகிற சுப்பிரமணியம் என்பவர் மெக்கனாஸ் அண்ட் மெக்கனீஸ் என்கிற ஷிப்பிங் ப்ரொக்கர்ஸ் கம்பெனியின் எக்சிகியூட்டிவ்வாக சில காலம் இருந்தவர். அது மாத்திரம் அல்ல. சென்னை நேதாஜி சுபாஸ் சந்திர போஸ் சாலையில் உள்ள சௌத் இந்தியா எக்ஸ்போர்ட் கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்டுடன் தொடர்பு கொண்டவர். எல்லாவற்றையும் விட சித்ரா கிருஷ்ணசாமிக்கு அருமை நண்பர். இதிலிருந்து எல்லாம் புரிந்து கொள்ளலாம். இந்த சுப்பி என்கிற சுப்பிரமணியம் தான் பல்கேரியா கப்பல் தளத்தின் பிரதிநிதியாக இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகளிலே உள்ளே நுழைகிறார். 5-2-79-ல் பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் சென்னையில் இருந்து சி. வி. சுப்பிரமணியம் என்கிற கப்பிக்கு ஒரு டெலக்ஸ் அனுப்புகிறது. அந்த டெலக்சில் 10.75 மில்லியன் டாலருக்கு, அதாவது 8 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய்க்கு கப்பல் ஒன்று வாங்கலாம் என்ற உறுதியான 'ஆபர்' கொடுக்கிறது. அதற்கான ஆதாரம், இதோ இந்த டெலக்ஸ்.

அதற்கடுத்தாற்போல், அந்தக் கப்பலின் விலை 11 மில்லியன் டாலர் என்று அயல் நாட்டு தரகர் கம்பெனி விளம்பரப்படுத் தியது. எங்களுக்கு 10.75 மில்லியன் டாலருக்குத் தருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, 11 மில்லியன் டாலர் என்று விளம்பர

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

படுத்தியிருக்கிறீர்களே, என்று சுப்பி என்கிற சுப்பிரமணியம் கேட்கிறார். உடனடியாக பல்கேரியாவில் இருந்து அந்தக் கம்பெனிகாரர்கள் பதில் தருகிறார்கள். நீங்கள் அதைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். நாங்கள் உங்களுக்குச் சொன்ன விலைக்குத் தருகிறோம். நாங்கள் விளம்பரம் வேறு நாட்டுக் காரர்களுக்கு செய்தாலும் கூட உங்களுக்குக் கொடுப்பது நாங்கள் சொன்ன அதே 10.75 மில்லியன் டாலருக்குத் தருகிறோம் என்று எழுதுகிற கடிதம் சுப்பிரமணியம் அவர்களால். சுப்பி என்கிற சுப்பிரமணியம் அவர்களால் பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷனுக்கு 6-2-79-ல் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கான ஆதாரம் எண் 5.

பிறகு, 6-2-79 அன்று போக்குவரத்துத் துறை செயலாளர் பாங்கோ, ஐ. ஏ. எஸ்., அவர்கள் பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்ப ரேஷன் சேர்மன் எச். எம். சிங் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம். சுப்பி சம்பந்தப்பட்ட மெக்கானஸ் அன்ட் மெக்கனீஸ் கம்பெனி மூலம் 10.75 மில்லியன் டாலருக்கு அந்தக் கப்பலை வாங்கலாம் என்று அனுமதி தந்து கடிதம் எழுதுகிறார். இதோ அதற்கான ஆதாரம்.

அதே நாளில் சுப்பி சம்பந்தப்பட்ட அதே மெக்கனாஸ் அன்ட் மெக்கனீஸ் கம்பெனி 10.75 மில்லியன் டாலர் விலையை திடீரென்று 11.75 மில்லியன் டாலர் என்று அதாவது 9 கோடியே 40 லட்சம் ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டு பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷனுக்கு அறிவிக்கிறது ஏன்? 10.75 மில்லியன் டாலருக்கு மேல் நீங்கள் வாங்கத் தேவை இல்லை, நாங்கள் 11 மில்லியன் டாலர் என்று அறிவித்து இருந்தாலும் 10.75 மில்லியன் டாலருக்குத் தருகிறோம் என்று அறுதியிட்டு, உறுதியிட்டு கூறிய அந்தக் கம்பெனி, திடீரென்று 11.75 மில்லியன் டாலர் என்று ஒரு கப்பலுக்கு விலை நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? இங்கே தான் சுப்பி, சித்ரா கிருஷ்ண சாமி அவர்களுடைய தந்திரங்கள். அவர்களுடைய மாய வலைகள் பின்னப்படுகின்றன. இந்த விலை உயர்வைப் பார்த்து வியப்படைந்த பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் சேர்மன் எச். எம். சிங், ஐ. ஏ. எஸ்., 7-ம் தேதி பாங்கோவிற்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில்....

In view of this, it is not clear why Messrs, Mckhinanz had quoted 11.75 milllon dollars for a gearless vessel..

ஒரு கியர்லெஸ் வெஸ்ஸல்லுக்கு 11.75 மில்லியன் டாலர் என்று ஏன் அந்தக் கம்பெனிகாரர்கள் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று ஆச்சர்யப்படுகிறார்: அதே கம்பெனிகாரர்கள் ஏன் விலையை உயர்த்தினார்கள் என்று நானும் ஆச்சர்யப்படுகிறேன் நீங்களும் ஆச்சர்யப்படுகிறீர்கள். நம்மை விட திரு. எச். எம். சிங். ஆச்சயரிப்படுகிறாரா இல்லையா என்பதற்கு இந்தக்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

கடிதத்தை நான் சான்றாக வைக்கிறேன். அவர் இதில் தன் ஆச்சரியத்தைத் தெரிவிக்கிறார். ஏன் அந்த விலைக்கு உயர்த்தினார்கள்?

7-2-79-க்கு அடுத்த நாள் 11.75 மில்லியன் டாலர் அதாவது 9 கோடியே 40 லட்சம் ரூபாய் என்பதை 13.5. மில்லியன் டாலர் அதாவது 10 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்தி அந்தத் தகவலை அதே மெக்கானாஸ் அண்ட் மெக்கன்சி கம்பெனி எச். எம். சிங் அவர்களுக்கு டெலக்ஸ் அனுப்புகிறார்கள். இங்கே பாருங்கள் வேடிக்கையை. 10.75 மில்லியன் டாலருக்கு கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு அதை வாங்கலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு பிறகு எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் 11 மில்லியன் டாலராக மாறாது என்று உறுதி அளிக்கப்பட்டு பிறகு 11.75 மில்லியன் டாலராக அந்தக் கம்பெனிக்கு விலை பெருகி 3-வது நாள் 13.5 மில்லியன் டாலர் என்று அது மாறுகிறது என்றால் மாறுகின்ற காரணத்தால் விலையை உயர்த்திக் கேட்கின்ற காரணத்தால், அதிகமான கமிஷன் ஏறத்தாழ 4 கோடி ரூபாய்க்கு இடையில் உள்ளவர்கள் சுருட்டி தாங்களே எடுத்துக் கொண்டது போக முதலமைச்சருக்கும் பங்கு போட்டுக் கொடுக்க ஒரு பெரிய சதித் திட்டம் தீட்டப்பட்டு இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

ஆனால் இதை எச். எம். சிங் ஏற்றுக் கொண்டாரா என்றால் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர் சில பாயிண்ட்களைக் குறிப்பிடுகிறார். என்னகுறிப்பிடுகிறார்? இந்த பூம்புகார் கார்ப்பரேஷன் சேர்மென் இதை எல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து, பிளஸ் பாயிண்ட் மைனஸ் பாயின்ட் இவைகளை எல்லாம் பல்கேரியா கப்பலோடு, ஏற்கெனவே ஜெர்மனியிலே விலை பேசிய கப்பலோடு ஒப்பிட்டு 8-2-1979-ம் தேதிய கடிதத்திலே குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த விலையை மத்திய அரசு ஒத்துக் கொள்ளாது. மேலும் ஏற்கெனவே நாம் மேற்கு ஜெர்மானியிலிருந்து வாங்கியிருந்த பால்டிகா டைப் கப்பலோடு ஒப்பிட்டு, அதனுடைய இயந்திரங்களும் மற்றவைகளும்—அவைகளை விட தரக் குறைவானவை என்று குறிப்பிட்டு, அந்த விலைக்கு வாங்கக் கூடாது என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

"In the light of the above, Government of India may not allow us to purchase the vessels at a higher price when we negotiated for the Baltika type vessels, particularly when the machinery in the engine room has distinct negative point when compared to the Baltica type vessels.'

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இவ்வாறு எச். எம். சிங். பாங்கோ அவர்களுக்கு இதன் பின்னால் மறைந்து கிடக்கும் ஊழலை மிக நாசூக்காக வெளிப் படுத்திக் காட்டி இருக்கின்றார். அதற்கான ஆதாரம், அவர் எழுதித் கொடுத்ததற்கான ஆதாரமாக இந்த 8-வது ஆதாரத்தை உங்கள் முன்னால் நான் வைக்கிறேன்.

இதற்குப் பின்னால் மார்ச் மாதம் கூடிய அமைச்சரவைக் கூட்டம். மார்ச் மாதத்திலே நம்முடைய காபினட் கூடுகிறது. அதிலே 13 மில்லியன் டாலருக்கு, 10 கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாய்க்கு கப்பலை வாங்கலாம் என்று இந்த அரசு முடிவு செய்கிறது. இப்படி காபினட் எடுத்து முடிவு உனக்கு எப்படித் தெரியும் என்று கேட்டால், பழைய சுப்பி வருகிறார். சுப்பி என்கிற சப்பிரமணியம் ஜரோப்பாவுக்கு டெலக்ஸ் கொடுக் கிறார். அதிலே சொல்கிறார். 'பல்கேரியா பேரத்தை தமிழ்நாடு அரசு அப்ரூவ் செய்து விட்டதை அறிவித்க மகிழ்கிறேன் ஆக, தமிழ்நாடு அரசு அப்ரூவ் செய்து விட்டது சுப்பி என்கிற சுப்பிரமணியத்தால் பல்கேரியாவுக்கு உடனடியாகத் தெரிவிக்கப் படுகிறது.

'இது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாக இருந்தது'. ஏன் இருக்காது? 10 மில்லியனை 13 மில்லியனாக ஆக்குவது கஷ்ட மான காரியமாக இருக்காதா?

It was a difficult task

அதற்கு கொஞ்சம் வருத்தமும் படுகிறார், பாருங்கள்

"It has been approved only at 13 million U. S. dollars, but I have assured them that with this approval and when Bongo reaches Warna to sign contract Mr. P.

மிஸ்டர் பி என்பவர் அங்கே உள்ள ஒருவர்.—

will definitely reconsider the situation and consider increase points."

என்னய்யா வேடிக்கை? பாயின்ட்களை குறைப்பார் என்று எண்ணுகிறேன் என்று ஒரு இடைத் தரகர் சொல்வதற்குப் பதிலாக சொல்கிறார்.

Mr. P. will definitely reconsider the situation and consider increase points. I am still trying to get authority for 13.1 million dollars.

தமிழ்நாடு அரசு 13 மில்லியன் டாலருக்கு வாங்கலாம் என்று முடிவு எடுக்கிறது. ஆனால் இடைத்தரகராக இருக்கிற சுப்பி, நான் எப்படியும் 13.1 மில்லியன் டாலர் என்கிற விலைக்கு

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

அதைக் கொண்டு வருகிறேன் என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். குறிப்பிட்டு விட்டு, அதே டெலக்சிலே மேலும் குறிப்பிடுகிறார், பாங்கோ வந்த பிறகு கையொப்பமிடுகிற வைபவத்திற்கு. கையொப்பம் இடுகிற வைபவத்தை சுப்பிரமணியம் அந்த டெலக்சிலே 'சித்னேச்சர் ஜெர்மனி, என்று குறிப்பிடுகிறார். எனக்காக மிஸ்டர் 'பி' காத்திருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கையொப்பம் இடுகிற விழா இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும்,

ceremony or no ceremony-please try best for further points to saves my face.

இன்னும் பாயின்ட்களை உயர்த்தி, என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்: என்னுடைய முகத்திலே கரியைப் பூசாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் அதிக விலை கொடுத்து. அதிக கமிஷன் பெறலாம் என்று வாக்களித்து விட்டேன். அதாவது என்னுடைய மானத்தைக் காப்பாற்ற இன்னும் கொஞ்சம் விலையை உயர்த்துங்கள் என்று சுப்பி அவருக்குத் தெரிவிக்கிறார்

அதைத் தொடர்ந்து மீண்டும் அனுப்பப்பட்ட டெலக்சில் சுப்பி உடனே புறப்பட்டு, 22 அன்று இரவு பல்கேரியாவுக்கு வருவதாகவும், மிஸ்டர் 'பி' என்பவர் யாருக்கும் தெரியாமல் அவரை சந்தித்து, ஒரு பிரைவேட் விவாதம், விமான நிலையத்திலோ, ஓட்டலிலோ நடத்தப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார். இது தமிழ்நாட்டிலிருந்து செல்லுகின்ற அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாமல் நடக்க வேண்டும் என்பதுதான் அதற்கு அர்த்தம். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட டெலக்சுக்கு ஆதாரம் நம்பர் 9.

அதே 20-3-1979-ல் சுப்பி மூலம் அனுப்பப்படுகிற இன்னொரு டெலக்சில் திடுக்கிடத்தக்க வாசகங்கள் அமைந்து உள்ளன. ஊழலின் பாணி மர்ம பாஷையில் இங்கே பேசப்படுகிறது.

That friends will not agree to doing certain adjustment basis future deals, etc.

அதாவது நண்பர்கள் எதிர்கால பேரங்களில் அட்ஜஸ்ட். செய்ய ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். அந்த நண்பர்கள் யார் தெரிகிறது அல்லவா? நான் முதலிலே சொன்ன அந்தக் குழு, கமிஷன் வாங்குகிற குழு. முதலமைச்சர் உள்ளிட்ட, சுப்பி குழு உள்ளிட்ட, சித்ரா கிருஷ்ணசாமி உள்ளிட்ட அந்தக் குழு.

That friends will not agree to doing certain adjustment basis ofture deals, etc.
என்று குறிப்பிடுகிறார்

Friends-they prefer to finalise everything– எவ்ரிதிங் என்றால் சம்திங் they prefer to finaltise everything now and once Mr. P. uenfirms to you the best

1979 நவம்பர் 3] *[திரு. மு. கருணாநிதி]*

அதாவது இப்பொழுதே பேரம் முடிந்தாக வேண்டும் அடுத்தது டூம்ஹெட், டூம் ஹெட் என்றால் அதிகாரிகளுடைய குழு தலைவர் வருகிறார்.''

Team Head will be authorised by Tamil Nadu Government as an order to increase by .1, but Mr. P. must stick to it, not melt as he did last time.

அவர் கம்யூனிஸ்ட் நாட்டிலே இருப்பவர், அந்த பி. என்பவர். ஆக இப்படிப்பட்ட விஷயங்களுக்கு ஈடு கொடுக்கவோ அல்லது வளைந்துக் கொடுக்கவோ முடியாத ஒருவர். ஆனால் அவர் எங்கே வளைந்துக் கொடுத்து விடப்போகிறாரோ, விலையை குறைப்பதற்கு என்ற கவலை சுப்பிக்கு ஏற்படுகிறது. இதனால் சொல்கிறார்.

Team Head will be authorised by Tamil Nadu Government as an order to increased by .1, but Mr. P. must stick to i—

.1 மில்லியஷ் டாலர் அதிக விலைக்கு மிஸ்டர் 'பி' பல்கேரிய கப்பல் அதிகாரி ஸ்டிரிக்டாக இருக்க வேண்டும். வளைந்து கொடுத்து விடக் கூடாது.

not melt as he did last time

அந்த பாயின்ட் 1 மில்லியன் டாலர் விலைக்கே தமிழ்நாடு அரசு உத்தரவு கொடுக்கும். ஆனால் 'பி' ஸ்டாண்டர்டாக, ஸ்டிரிக்டாக இருக்க வேண்டும். சென்ற முறை போல் மனம் இளகி விடக் கூடாது என்பதற்கான மொழி பெயர்ப்பு கடிதம் இது. அந்த டெலக்ஸ்ஸுக்கான ஆதாரமாக இந்தக் கடிதத்தை 10 வது தாக வைக்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு 13.1க்குப் பதிலாக 13.2 இருந்தாலும் கொடுக்கலாம் என்று முதலமைச்சர் பாங்கோவிற்கு இன்னொரு அனுமதி கொடுக்கிறார். 13.1 என்பது நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலை. அந்த விலையை வைத்து விடலாம் என்று பேசி பிறகு 13.2 டாலர் கூட தரலாம் என்று பாங்கோவிற்கு அனுமதி கொடுக்கிறார். அதற்கு என்ன ஆதாரம். திரு. பாங்கோ உயிரோடு இல்லாவிட்டாலும் ஒரு டெலக்ஸ் சாட்சி சொல்கிறது.

''Please treat this strictly confidential and do not divulge to Mr. P. the fact that Tamil Nadu Government have authorised the Team Head to sign the contract, if necessary at 11.2 million dollars. But for the time being please play it cool with Mr. P. until I get an opportunity to talk to him. By any chance, if my arrival is delayed due to reasons beyoned control Mr.P. should continue to maintain the price is 13.2 and he should not sign contract till I see him- This is of profound importance. Please do not miss o this.',

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

இந்த டெலக்ஸை 1 வது ஆதாரமாக வைக்கிறேன். இந்த டெலக்ஸ்படி எவ்ரிதிங் அதாவது சம்திங் முடிந்து விடுகிறது. 1 கோடி ரூபாய்க்கு பேசப்பட்டு முன் பணம் கொடுக்கப்பட்டு விடுகிறது.

இந்த நிலையில் தமிழ்நாடு அரசு அதிகாரிகளுடைய தூது குழு பல்கேரியா சென்று அடைகிறது. இந்த சம்பவங்கள் எதுவும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. இடையிலே நடைபெற்ற பேரங்கள். சுப்பி, சித்ரா கிருஷ்ணசாமி குழு நடத்திய பேரங்கள் எல்லாம் தமிழகத்திலிருந்து சென்றிருக்கிற அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாது. மிஸ்டர் 'பி' என்று சொல்லப்படுகிற மர்மமான பெயர், அந்த மிஸ்டர் 'பி' பல்கேரியா கப்பல் கம்பெனியில் கையெழுத்திடும் அதிகாரி. அவரோடு இவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே மனம் இளக கூடியவர் என்று சுப்பியே சொல்லியிருக்கிறாரே, அவரோடு அதிகாரிகள் கலந்து பேசி இன்னும் கொஞ்சம் குறைக்கச் சொல்ல கேட்டிருக்கிறார்கள், என்றாலும் 3 கப்பல்களுக்கும் 39 மில்லியன் டாலர் என்ற அளவுக்குப் பேசி முடித்து ஒப்பந்தத்திலும் கையெழுத்து இடப்படுகிறது. அங்கேதான் புரட்சிகரமான ராமகிருஷ்ணன் வருகிறார். திரு. ராமகிருஷ்ணன் ஜ. ஏ. எஸ். அவர்கள் கையெழுத்து இடுகிறார். திரு. பாங்கோ சாட்சி கையெழுத்து இடுகிறார். திரு. அனந்தராமன் கையெழுத்து இடுகிறார். ஒப்பந்தம் 24–3–1979ல் கையெழுத்து ஆகிறது. ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானதிற்கு 11-ஏ என்கிற இந்த கடிதத்தை ஆதாரமாக வைக்கிறேன்.

ஒப்பந்தம் கையெழுத்து ஆன பிறகு அதிகாரிகள் தங்கியிருந்த ஓட்டலிலேயே தான் சுப்பி கோஷ்டியாரும் தங்கியிருந்தார்கள். இந்த சுப்பி கோஷ்டியாருக்கு முன்பு அதிகாரிகள் அந்த ஓட்டலுக்குப் போகிறார்கள். ''எனி மெசேஜ்'' ஏதாவது செய்தி உண்டா என்று ஓட்டல் ரிசப்ஷனிஸ்டிடம் கேட்கிறார்கள். அந்த ரிசப்ஷனிஸ்டுக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. அங்கே இருந்த டெலக்ஸ்களை எல்லாம் எடுத்து, இவர்கள் எல்லோரும் ஒரே குழுவினர் தானே என்ற கருத்தில் அங்கே இருந்த அதிகாரிகளிடத்தில் டெலக்ஸ் மெசேஜ்களை கொடுக்கிறார். அவைகளைப் பார்த்ததும் அதிகாரிகள் அதிர்ச்சி அடைகிறார்கள். ஏனென்றால் அந்த டெலக்ஸ மெசேஜில் அவர்கள் நிர்ணயித்து முடித்திருக்கிற பேரங்களுக்கும், பேசப்பட்ட பேரங்களுக்கும், டெலக்ஸில் இருந்த விவரங்களுக்கும் பல்வேறு வேறுபாடுகள் இருந்தன. உடனே அவர்கள் பல்கேரிய கப்பல் கம்பெனி அதிகாரிகளிடத்தில் ஓடிச் சென்று விஷயங்களை விவரிக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11.50]

இது ஜப்பான் நாட்டு விமான ஊழல்போல் ஆகிவிடக்கூடாது இது உலக பிரசித்தியாகிவிடும், நீங்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளும் ஒரு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். உங்களை சுப்பி

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கம்பெனியார் ஏமாற்றி இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை நம் அதிகாரிகள் அவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கம்பெனியின் தலைமை அதிகாரி தமிழ்நாடு அதிகாரி ஒருவருக்கு மிஸ்டர் ராமகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார்.

'Strictly private and confidential'

என்று எழுதுகிறார். எங்கே? அங்கே, இங்கல்ல. பல்கேரியாவில் அந்தக் கடிதம் எழுதப்படுகிறது. அதில் எழுதுகிறார் அந்த அதிகாரி திரு. ராமகிருஷ்ணன் ஐ. ஏ. எஸ். க்கு.

'The terms of our agreement with the broker are generally kept highly confidential. I thereupon request you to consider this letter as strictly private and confidential. We have separately issued another open letter which can be considered an addition to the Ship Building Contract signed by us on 24th March 1979.'

இப்படி இடைத்தரகர்களிடத்தில் செய்து கொள்ளக்கூடிய ஒப்பந்தங்களில் மிக உயர்மட்ட இரகசியங்கள் அடங்கியிருக்கக் கூடும். இருந்தால்கூட நாங்கள் 24ம் தேதி செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தையொட்டி தொடர்பான ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள உங்களோடு முன்வருகிறோம். எனவே அதற்காக ஒரு ஒப்பன் லெட்டர் எழுதுகிறோம் என்று இந்த இரகசிய லெட்டரை எழுகிறார். அதற்கு இந்த ஆதாரம், இந்த இரகசிய லெட்டரைத் தொடர்ந்து ஓப்பன் லெட்டர் வருகிறது. அந்த ஓப்பன் லெட்டரில் — திரு. கே. எஸ்.. ராமகிருஷ்ணனுக்கு எழுதப்பட்டதுதான்— — கிட்டத்தட்ட ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் அளவிற்கு விலை குறைக்கப்படுகிறது. அது, குறைக்கப்பட்ட விலை என்றும் சொல்லலாம், அல்லது தவிர்க்கப்பட்ட கொள்ளை என்றும் கூறலாம். அந்த அளவிற்கு அதிகாரிகள் நேர்மையாக நடந்து கொண்டு அங்கிருந்த மேலதிகாரிகளிடம் பேசியதன் காரணமாக, இரகசிய லெட்டர் ஒன்றை எழுதிவிட்டு, இடைத் தரகர்கள் செய்துவிட்டார்கள் என்பதை கூறிவிட்டு ஓப்பன் லெட்டர் மூலமாக அந்த ஓப்பந்தத்திற்கு தொடர்பான ஒரு ஒப்பந்தத்தை செய்துகொண்டு அந்த ஒப்பந்தப்படி ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் குறைக்கப்படுகிறது. ஒப்பந்தத்தை முடிதுக் கொண்டு அதிகாரிகள் தமிழகத்திற்கு ஜாம் ஜாம் என்று திரும்புகிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டுவார் போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டுவார் இப்படி அதிக விலை கொடுக்காமல் வந்து விட்டோமே என்று. ஆனால் அவர்கள் பாராட்டப்படவில்லை. கண்டிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு அதிகாரி மீது பைலே தூக்கி வீசப்படுகிறது. அந்தளவிற்கு அதிகாரிகள் கண்டிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு அதிகாரி இறந்து கூட போய் விடுகிறார். திரு. பாங்கோ இறந்துகூட போய் விடுகிறார். 10·75 மில்லியன் டாலரிலிருந்து— — — 13 மில்லியன்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

டாலருக்கு ஒத்துக்கொண்ட அரசு அதை விட அதிகாரிகள் குறைந்து முயற்சித்து ஒரு முடிவு செய்து கொண்டு வந்த பிறகு, அரசாங்கத்தினிடம் அனுமதி கேட்ட பிறகு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு 13 கோடி ரூபாய்க்கு அதை வாங்கவேண்டுமென்று அங்கீகாரம் கோரி கடிதம் எழுதப்பட்ட பிறகு 7-5-79 அன்று அமைச்சரவை மீண்டும் கூடி ஒரு முடிவு எடுக்கிறது. கப்பல்கள் வாங்கலாம் என்று ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்து போட்டுவிட்டும் வந்த பிறகு 7-5-79-ல் அமைச்சரவை கூடுகிறது. அந்தக் கப்பல்களை உடனே வாங்கி விட வேண்டும் என்றா முடிவு? இல்லை, இல்லவே இல்லை. டெல்லியிலுள்ள ஷிப்பிங் டெவலப்மெண்ட் பண்ட் கமிட்டி இதற்கான அங்கீகாரம் வழங்குவதை ஒத்திபோடலாம் என்று பூம்புகார் கார்ப்பரேஷன் மூலம் தெரிவிக்கச் சொல்லி அமைச்சரவை முடிவு எடுக்கிறது. உடனடியாக அனுமதி கொடுத்து விடாதீர்கள் என்று —— அனுமதி கேட்டு எழுதிய அரசு —— டெல்லி ஷிப்பிங் டெவலப்மெண்ட் பண்ட் கமிட்டிக்கு நீங்கள் இந்தக் கப்பல்கள் வாங்குவதற்கு உண்டான அங்கீகாரம் வழங்குவதை ஒத்திபோடலாம் என்று பூம்புகார் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகத் தெரிவிக்கச் சொல்லி அமைச்சரவை முடிவு எடுக்கிறது. வேறு ஒரு கம்பெனி இதை விட குறைவான மனுவினை தந்திருப்பதாகவும் அதனால்தான் அங்கீகாரம் வழங்குவதை ஒத்திப்போடலாம் என்று காரணம் கூறப்படுகிறது. பூம்புகார் கார்ப்பரேஷன் டெல்லியில் உள்ள ஷிப்பிங் டெவலப்மெண்ட் பண்ட் கமிட்டிக்கு அனுமதி வழங்குவதை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கோரி எழுதுகிறது. உண்மையில் அமைச்சரவை எடுத்த முடிவின்படி ஒரு 'ஆபர்' வேறு கம்பெனியிடமிருந்து வந்ததா? பல்கேரியா கப்பல்களை வாங்கத்தேவை இல்லை என்று அமைச்சரவை முடிவு எடுத்து இப்போது அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று டெல்லியில் உள்ள அந்தக் கமிட்டிக்கு கடிதம் எழுதச் சொல்லி பூம்புகார் கார்ப்பரேஷன் மூலம் பரிந்துரை செய்தார்களா? வேறு ஒரு இன்னும் குறைந்த 'ஆபர்' ஒன்று வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்களே, அப்படிப்பட்ட 'ஆபர்' வந்ததா, இல்லை. வந்திருந்தாலும் அது பல்கேரியா கம்பெனி ஆபரை விட குறைந்ததா இல்லை. அதற்கு நான் பதில் சொல்லத் தேவையில்லை. மானேஜிங் டயரக்டர் திரு. கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் ஐ.ஏ.எஸ் அவர்களே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம்தான் மோசடியின் முழு வவரங்கள் தெளிவாகிறது. மெக்கனைஸ் ஆன்ட் மெக்கன்லி, பல்கேரியா கப்பல் கம்பெனி ப்ரோக்கர்ஸ், சித்ரா கிருஷ்ணசாமி, —— சுப்பி அந்தப் பேரம் முடிகிற வரையில் அந்தக் கம்பெனியில் சீனியர் எக்ஸிக்யுட்டிவ்—ஆக பணியாற்றினார். தமிழ்நாடு அதிகாரிகளால் மேலும் ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் கொள்ளை தடுக்கப்பட்டதும் அந்தக் கம்பெனி பொறுப்பிலிருந்து சுப்பி விலகி விடுகிறார். நெப்ட்யூன் சார்ட்டேர்ஸ் (ப்ரைவேட்) லிமிடெட் என்ற புதிய கம்பனியைத் தொடங்குகிறார். 'ப்ளாட்லைன்ஸ்' —— ப்ளாட்லைன்ஸா

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ப்ராட்லைன்ஸா' எனக்குத் தெரியாது. அந்தக் கம்பெனியோடு உறவு கொள்கிறார். அதுவும் அண்மையில் தொடங்கப்பட்ட புதிய கம்பெனி. 7-5-79 அன்று அமைச்சரவை கூட்டம் கூடி தீர்மானம் நிறைவேற்றியதல்லவா, அன்று காலை அதே சுப்பி என்ற சுப்பிரமணியத்தால் போலந்து நாட்டில் தயாராகும் கப்பல் பற்றி ஒரு 'ஆபர்' தரப்படுகிறது. 'ஆபர்' வந்ததும் வராததும் இராமகிருஷ்ணன் லேசுப்பட்டவர் அல்ல— — வந்தவுடனே அந்த 'ஆபரை' பரிசீலிக்கிறார்.

பரிசீலனையில் தவறான தகவல் பல தரப்பட்டிருப்பதாக அறியப்படுகிறது. அந்தப் பரிசீலனையின் படி சுப்பி சொல்லுகிற போலந்து கப்பல்களை வாங்கினால் ஆண்டுதோறும் தமிழ்நாடு மின்வாரியத்திற்கு ஒன்றரை கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வரும் என்று கண்டுபிடித்து ராமகிருஷ்ணனால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இத்தச் செய்தி எப்படியோ சுப்பிக்கு தெரிந்து விடுகிறது. சித்ரா இருக்கிறாரே, தெரியாதா? சித்ரா மூலம் தெரிகிறது. சித்ரா கிருஷ்ணசாமி மூலம் தெரிந்தவுடன் அமைச்சரவை கூடுவதற்கு அரை மணி நேரத்திற்கு முன்பாக இன்னொரு ஆஃபர் இதே சுப்பியால் தரப்படுகிறது. மாயமா? மந்திரமா? அமைச்சரவை கூடுவதற்கு முன்பு காலையில் ஒரு ஆஃபர். அந்த ஆஃபரை ஆராய்ச்சி செய்த ராமகிருஷ்ணன் ஐ.ஏ.ஏஸ். இது சரியான தகவல்கள் அல்ல என்று தெரிவித்திருக்கிறார். இந்தச் செய்தி சுப்பிக்குத் தெரிகிறது. தெரிந்த உடனேயே அமைச்சரவை கூடுவதற்கு அரை மணி நேரத்திற்கு முன்பாக இன்னொரு ஆஃபர் தரப்படுகிறது. பல்கேரியா கப்பலை விட அனுகூலமாக தயாரிக்கப்படுகிறது இந்த ஆஃபர். ஆனால் உண்மை நிலை என்ன? இது ஒரு போகஸ் ஆஃபர். இதை நான் சொல்லவில்லை. பூம்புகார் கார்ப்பரேஷன் மானேஜிங் டைரக்டர் ஐ. ஏ. எஸ்., அதிகாரி ராமகிருஷ்ணன் சொல்லுகிறார். அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிடுகிறார்....

"I have no doubt whatsover in my mind that the offer regarding the Polish vessel from Messrs. Fluidlines is a bogus one" ...என்று போகஸ் என்று குறிப்பிடுகிறார், மேலும் மனம் நொந்து எழுதுகிறார்....

'Even though as the Managing Director of the Poompuhar Shipping Corporation, I am bound to send the message to the Shipping Development Fund Committee, as desired by the Cabinet. I would like this letter of mine to be on record as having been given before the unfortunate and irrevocable step was taken."

அவர் எழுதுகிறார் பூம்புகார் கார்ப்பரேஷன் மானேஜிங் டைரக்டர் என்ற முறையில் நான் எஸ்.டி.எப்.லிக்கு, [S.D.F.C] டெல்லிக்கு அமைச்சரவையின் முடிவை தெரிவிக்க கடமைப்பட்டவனாக

[திரு. மு. கருணாநிதி] ['1979 நவம்பர் 3

இருந்தாலும் இந்தத் துர்பாக்கியமானதும், மாற்ற இயலாததுமான இந்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்பு இந்தக் கடிதத்தை பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன். இது அப்போது தலைமைச் செயலாளராக இருந்த பணிக்கருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதம்: 7ஆம் தேதி எழுதப்பட்ட கடிதம். இந்தக் கடிதத்திற்குப் பிறகு அரசாங்கம் தன்னுடைய மனதை மாற்றிக் கொள்வதாக இல்லை. பிறகு 9-ஆம் தேதி ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார். அந்தக் கடிதத்தில் சுப்பியால் சொல்லப்படுகின்ற கம்பெனிகள் அவ்வளவும் போகஸ் மோசடியானவை என்பதையெல்லாம் குறிப்பிட்டுவிட்டு அப்படிப்பட்ட போலந்து கப்பல்களே இருக்கின்றனவா என்கின்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. அந்தக் கப்பலும் இல்லை. வற்பனை செய்கின்ற கம்பெனியும் இல்லை என்று சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. அப்படியானால், அந்த போலந்து கப்பல்களை உள்ளே நிணிப்பானேன்? அதற்கும் ராமகிருஷ்ணன், மானேஜிங் டைரக்டர் பூம்புகார் கார்ப்பரேஷன். எழுதுகிறார்....

'It is now clear that the offer of the Polish vessels was only an attempt to scuttle the bulgarian deal which had been entered in to in pursuance of the Cabinet decision.
மீண்டும் படிக்கிறேன்....

'It is now clear that the offer of the Polish Vessels was only an attempt to scuttle the bulgarian deal which had been entered into in pursuance of the Cabinet decision'.

அமைச்சரவை முடிவுப்படி ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்ட பல்கேரிய வ்யாபாரத்தை ஒழித்துக் கட்டவே போலந்து நாட்டுக் கப்பல் ஆஃபர் தரப்படுகிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை என்று ராமகிருஷ்ணன் பணிக்கருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதற்கான ஆதாரம், 13, 14, 15, 16, 17, ஆகிய கடிதங்கள். ராமகிருஷ்ணன் எழுதிய கடிதங்களை இங்கே வைத்திருக்கிறேன். அமைச்சரவையின் முடிவுப்படி பூம்புகார் கார்ப்பரேஷன் தந்திக்கு மத்திய அரசு என்ன செய்தது தெரியுமா? எதிலுமே துரிதமாக வேலை செய்யாத மத்திய அரசு இந்த விஷயத்தில் துரிதமாகச் செயல்பட்டது. அதில் பல்கேரியா கப்பலை வாங்கலாம், இவர்கள் வாங்க வேண்டாமென்று பூம்புகார் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகத் தந்தி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், மத்திய அரசு பல்கேரியா கப்பலை வாங்கலாம் என்று பூம்புகார் கார்ப்பரேஷனுக்கு 8-5-79—ம் தேதியன்று அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் இவ்வளவு உண்மைகளையும் எடுத்துச் சொல்லி, இதில் போகஸ், ப்ராட் இவைகள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றது. இந்த சுப்பி கோரிய திட்டங்களை எல்லாம் தள்ளிப்போட்டு, இத்தனையையும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்த ராமகிருஷ்ணனுக்கு தரப்படுகின்ற பரிசு என்ன தெரியுமா? மானேஜிங் டைரக்டர்

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பதவியிலிருந்து மாற்றப்படுகிறார், நல்ல காரியங்களை செய்தார் என்று இந்த அரசு நம்பியிருந்தால் இவர் உண்மையை அமல் படுத்தினார் என்று இந்த அரசு கருதியிருந்தால், பதவி உயர்வு கொடுக்காவிட்டாலும், இதே பணியில் தொடர்ந்து அவர் இருப்பாரேயானால் நேர்மையான காரியங்களை செய்யமுடியும் என்று கருதி அவரை வைத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அவர் பதவியிலிருந்து மாற்றப்படுகிறார். வேறு பொறுப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை. எதுவுமில்லாமல் நிற்கிறார். பிறகு அந்த அதிகாரிக்கு மத்திய அரசு வேலை கொடுப்பதாக செய்தி வருகிறது. டெல்லிக்குச் சென்றால் பல குட்டுகள் உடைந்து விடும் அல்லவா? எனவே அவருடைய சேவை தமிழ் நாட்டுக்குத் தேவை. அவருக்கு தவிர்க்க முடியாத பணி இங்கே இருக்கிறது. ஆகவே மத்திய அரசுக்கு அனுப்ப இயலாது என்று தமிழ்நாட்டில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த தவிர்க்க முடியாத பணி என்ன தெரியுமா? பெரிய பதவி, அடிஷனல் செக்ரட்டரி ஃபார் சோஷியல் வெல்பேர். பூம்புகார் கார்ப்பரேஷனுடைய மானேஜிங் டைரக்டராக இருந்தவருக்கு தவிர்க்க இயலாத பணி இங்கேயிருக்கிறது என்று சொல்லி, இப்போது தரப்பட்டிருக்கிற வேலை அடிஷனல் செக்ரட்டரி ஃபார் சோஷியல் வெல்பேர் என்ற வேலை. இன்னும் அந்த வேலையில் போய் சேராமல் இன்னும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் ராமகிருஷ்ணன் ஐ.ஏ.எஸ், லீவில் இருந்து வருகிறார் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[நண்பகல் 12—00]

இதற்கிடையில், பல்கேரியாவிலிருந்து பல கடிதங்கள் வருகின்றன. ஒவ்வொரு கடிதத்திலும், ஏன் இன்னும் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை, கப்பல்கள் வந்திருக்கின்றன. ஒப்பந்தப்படி வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று பல கடிதங்கள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. ஜனவரியிலே ஆரம்பித்த வியாபார பேரம், இன்னமும் கடிதப் போக்குவரத்திலேயே இருக்கிறதே ஒழிய கப்பல்கள் வாங்கவில்லை.

''14—5—79க்குள் முடிவு தெரியாவிட்டால், மேற்கொண்டு நடவடிக்கைக்கு எங்கள் அரசாங்கத்திடம் எல்லா தஸ்தாவேஜுகளையும் தந்து விடுவோம்'' என்று பல்கேரியா நிறுவனம் எழுதுகிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் அரசாக இருக்கிற காரணத்தால், பல்கேரியா நிறுவனம் தமிழக அரசுக்கு இவ்வாறு எழுதுகிறார்கள். ''14—5—79க்குள் முடிவு தெரியாவிட்டால், மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கத்திடம் எல்லா தஸ்தாவேஜுகளையும் ஒப்படைத்து விடுவோம்'' என்று பல்கேரியா நிறுவனம் எழுதிய பிறகு, 15—5—79 அன்று பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் பதில் அனுப்புகிறது. என்ன பதில்? 'எங்கள் அரசாங்கத்தின் தொடர்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

புடைய அதிகாரி பாங்கோ காலமாகி விட்டார், அதனால் முன்னால் பரிசீலனை செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது' என்று. பாங்கோ காலமாகிவிட்டார் என்பதற்கும், இந்த ஒப்பந்தத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்? ஏதோ ஜனாதிபதி இறந்து விட்டதைப் போல. கப்பலை வாங்காமற் போனதற்குக் காரணம், பாங்கோ காலமாகி விட்டார் என்றும், அதனால் உடனடியாக காரியம் செய்ய முடியவில்லை என்றும் அந்தக் கடிதத்திலே எழுதுகிறார்கள்.

பல்கேரியா நிறுவனம் மீண்டும் டெலக்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். 19-5-79ஆம் தேதிவரை ஒப்பந்தம் அமுலில் இருக்கிறது; அதற்குள் முதல் தவணையை கட்டி விடும்படி டெலக்ஸ் வருகிறது. அந்த நாளும் போய்விடுகிறது.

1979, மே 30ஆம் தேதி மீண்டும் ஒரு டெலக்ஸ் வருகிறது. ஒவ்வொரு கப்பலின் விலையிலும் 6% விலை உயர்த்துவோம், இதுவும் ஜூன் 6ஆம் தேதி வரை, அதற்குப் பிறகு மேலும் விலை உயரும் என்று தெரிவிக்கப்படுகின்றது. எவ்வளவு தெரியுமா? 13.534 மில்லியன் டாலர். இதைப் பார்க்கவேண்டும்: 10.5லிருந்து 10.15ஆகி, பின்னால் இது 13.1, 13.2 என்றும், பிறகு மேலும் விலை உயருகிறது. அதிகாரிகளின் திறமையால் விலை குறைக்கப்பட்டது; ஆனால் இவர்கள் காலம் கடத்தியதன் காரணமாக 13.534 மில்லியன் டாலருக்கு போகின்ற நிலைமை உருவாக்கப்படுகின்றது.

13-6-79 அன்று மீண்டும் ஒரு டெலக்ஸ் வருகிறது. தாமதம் காரணமாக, எங்களுக்கு 5 லட்சம் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இரு தரப்பிலும் இதற்காக பொதுப் பணத்தை செலவழித்து விட்டோம். நாங்கள் முதல் தடவையாக இந்தியாவோடு வியாபாரம் செய்கின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறோம். இந்தியா, கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளுக்கிடையே முதல் தடவையாக வியாபாரம் செய்யும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறோம். இந்த பேரம் குறித்து இந்தியாவிலும், பல்கேரியாவிலும் பொதுமக்கள் அதிகம் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதை டெலக்சிலே சொல்லுகிறார்கள். இந்த பேரம் குறித்து இந்தியாவிலும், பல்கேரியாவிலும் பொதுமக்கள் அதிகம் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். மேலும், இதிலே ஒப்பந்தமாகிவிட்டது. ஒப்பந்தமாகிவிட்டது என்றால், இதிலே மத்திய அரசும், பல்கேரிய அரசும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டது என்பதாகும். முதல் தவணையை 19-6-79க்குள் செலுத்துங்கள் என்கிறார்கள். அதற்கு ஆதாரம், இதோ இந்தக்கடிதம். ஆனால், நிலைமை என்ன? 26-10-79 தேதியில் டெல்லியிலிருந்து, பூம்புகார் கார்ப்பரேஷனுக்கு கடிதம் வருகிறது. அதிலே,

1979 நவம்பர் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

'There are some reports that the Bulgarian Ship order has run into difficulties owing to a price increase demanded by the Bulgarian Authorities. Could you kindly let us know by telex whether these reports are correct.

என்று டெல்லி, மத்திய அரசின் ஷிப்பிங் அண்டு டிரானஸ் போர்டு இலாகாவிலே இருந்து பூம்புகார் கார்ப்பரேஷனுக்கு இப்போது ஒரு டெலக்ஸ் வந்திருக்கிறது. ஆக, இந்தக் கப்பலை வாங்கியிருந்தால், இந்நேரம் அந்தக் கப்பல் இங்கே வந்திருக்க முடியும். ஆனால், வாங்காமல் இருந்ததற்கு என்னக் காரணம்? 13.1, 13.2 என்றிருந்து, பிறகு அதனுடைய விலை 1½ கோடி குறைக்கப்பட்டு விட்டதன் காரணமாக, கொள்ளை தடுக்கப் பட்டது என்ற அந்த அளவிலேதான் இந்தக் கப்பல் வாங்கப் படாமல், கடைசியிலே மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கடிதம் வருகின்ற அளவிற்கு வந்திருக்கிறது.

'There are some reports that the Bulgarian Ship order has ruu into difficulties owing to a price increase demanded by the Bulgarian Authoraties. Could you kindly let us know by telex whether these reports are correct?

என்று கேட்கின்ற அளவிற்கு நிலைமை உருவாகியிருக்கின்றது. எனவே, இதுவரை இந்த கப்பல் வ்யாபாரத்தைச் செய்யாமல், இனிமேல் வாங்கப் போகிறோம் என்று சொன்னாலும்கூட, இந்த அக்டோபர் மாதம்வரை வாங்காமல் இருந்தது சரியல்ல.

அதன் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகின்ற நஷ்டம், வாடகைக் கப்பல்களில் நிலக்கரி கொண்டுவர பல்வேறு செலவுகள் இவைகளை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். தாங்கள் திட்டமிட்டபடி ஏறத்தாழ 4 கோடி ரூபாய் தங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய கமிஷன் — பச்சையாகச் சொல்ல வேண்டு மானால் லஞ்சம் — அது கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக இந்த அளவுக்கு இந்த கப்பல் பேரத்தில் இவ்வளவு விளை யாட்டுக்களை விளையாடி இருக்கிறார்கள். நான் முதலமைச் சரையும் சேர்த்துக் குற்றம் சாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விலையை உயர்த்தி கொள்ளையடிக்க சதி நடத்தப்பட்டது. அந்நியச் செலாவணி மீறல் என்கிற அளவுக்குக் கூட சட்டத்தை மீறுகிற முயற்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பல்கேரியாவில் இதற்குப் பெயர் — அட்ரஸ் கமிஷன் என்ற பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள். பல்கேரியாவில் அட்ரஸ் கமிஷன் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் 22 மாநிலங்களில் இதுவரை நடைபெறாத மகா பெரிய ஊழல், இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற ஊழல் — அந்த இணையற்ற ஊழலை நடத்திக் காட்டிய நம்முடைய முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். தான் என்னைப் பார்த்து 'ஊழலின் மொத்த உருவம்' என்று புதுக்கோட்டையில் பேசியதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். நாங்கள் இதை வாங்கு

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

கிறோம் என்று சொன்னாலும், அதே விலைக்கு வாங்கினாலும் இந்த நான்கு கோடி ரூபாய் கமிஷன் உங்களுக்குக் கிடைக்க இருக்கிறது. வாங்காவிட்டாலும் பெரிய செலவு. தேவையற்ற செலவு. நம்முடைய மக்கள் வரிப்பணத்தில் இருந்து ஆகியிருக்கிறது என்ற அந்தக் குற்றத்திலிருந்து நீங்கள் தப்ப முடியாது. ஆகவே, ஊழல், ஊழல் என்று எங்களைப் பார்த்துப் பேசுகிற நீங்கள் இன்றைக்கு கடைந்தெடுத்த, ஜமக்காளத்தில் வடிகட்டிய ஊழல் பேர்வழிகளாக இருக்கிறீர்கள் என்று இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தில் எடுத்துக் கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மரியாதைக் குரிய மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் இந்த அமைச்சரவை மீது கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து முதல் முதலில் உரையாற்றிய பேராசிரியர், அந்தக் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அன்பழகனார் அவர்களுக்கு நான் முதலில் நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். காரணம், அவர்கள் தொடக்கத்தில் பேசத் தொடங்கியபோதே, ஏன் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடாது என்று கேட்பார்களானால், 'இந்த அமைச்சரவை நாங்கள் கூறுகிற கருத்துக்களைக் கவனித்து, அதைப் பரிசீலித்து திருந்தவும் திருத்திக் கொள்ளவும் நல்லதொரு வாய்ப்பைத் தரவேண்டுமென்ற நிலையில் இந்தப் பணியினை நான் தொடருகிறேன்' என்று சொல்வது போல் அந்தக் கருத்தை இங்கே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். முதலிலே அவர்களுக்கு அந்த நம்பிக்கையை வைத்திருப்பதற்காக நான் நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் அவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக இங்கே பேசியவைகளைப் பற்றியெல்லாம் கவனிக்கிற நேரத்தில் மற்றவர்கள் தனித் தனியாகப் பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருந்தாலும் அவர்கள் பொதுப்படையாகப் பல பிரச்சினைகளை முன்வைத்து இங்கே தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்துள்ளார்கள். அதிலே நான் மிகமிக உன்னிப்பாகக் கவனித்த பிரச்சனைகள் மிகப் பல உண்டு. கவனித்து என்று சொல்லும்போது மாமன்றத்திற்கு வராமல் உடல் நலம் இல்லாமல் இருந்த நீ எப்படி கவனித்திருக்க முடியும் என்ற கேள்வி தொக்கி நிற்கிறது. பேராசிரியர் சிரிக்கிறார். நான் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோதும் தொலைபேசி மூலமாக தொடர்புகொண்டு இங்கு பேசுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையும் கேட்டுக்கொண்டுதான் படுக்கையில் இருந்தபடி கவனித்தேன் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12—10]

உடல் நலம் இல்லை என்கின்ற காரணத்தைப் பற்றியும் அவர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன அந்தக்

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம். ஜீ. இராமச்சந்திரன்]

கருத்துக்கள் நன்றாக உடல்நலம் இருக்கவேண்டுமென்ற ஆசை அவர்களுக்கு உண்டு என்பதையும் வெளிக்காட்டி, அதே நேரத்திலே ஒன்றைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

இந்த ஆட்சியிலே இருக்கின்ற நாங்கள் சோர்வுற்று இருக்கிறோம், வேகமாக இல்லை, ஆத்திரப்படுகிறோம், மக்களைச் சந்திக்க அஞ்சுகிறோம் என்று வரிசையாக அடுக்கிக் கொண்டே அவர்கள் தங்கள் கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒன்று நான் சொல்வது மிக அவசியம் என்று கருதுகிறேன். இந்த அமைச்சரவையைப் பொறுத்தவரையில் மக்களைச் சந்திக்கப் பயப்படுகிற அமைச்சரவை என்று உண்மையிலேயே பேராசிரியர் அவர்கள் உளமாரச் சொல்ல மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

வந்தவர்களோடு சரியாகப் பேசுவதில்லை என்ற குறையையும் இங்கே சொன்னார்கள். தவறுகள் சொல்ல வருகிறவர்கள், குறைகளை எடுத்துக்காட்ட வருகிறவர்களை சந்திக்க மறுக்கிறார்கள் என்றுகூட இங்கே சொன்னார்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலே இயங்குகின்ற ஆற்றலை இழந்திருக்கிறது என்ற கருத்தையும் இங்கே சொன்னார்கள், அந்தக் கருத்துப்பட, குறிப்பாக நிதியமைச்சர் அவர்கள் இயங்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் இயங்கவில்லை என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இயக்கம் என்றாலே இயங்காமல் இருக்கமுடியாது. இந்த அளவுக்கு இங்கே குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறபோது, அத்தகைய குற்றங்களை செய்வதற்காவது நாங்கள் இயங்கியிருக்கவேண்டும் என்பதையாவது பேராசிரியர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆகவே இயங்குவதில் ஏதாவது குறை இருக்கிறது என்று சொல்லலாமே தவிர இயங்குகின்ற தன்மையை இழந்து விட்டதாகச் சொல்வது நியாயமில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இயக்கம் இயங்குகின்ற தன்மை இவைகளை நாங்கள் இழந்து விட்டோம் என்றால், இன்றையதினம் இந்தப் பகுதியிலே நாங்கள் இருக்க முடியாது, இந்த ஆட்சியிலே நாங்கள் இருந்திருக்க முடியாது என்பதை யாரும் மறக்க மாட்டார்கள், மறுக்கவும் மாட்டார்கள்.

அதிலே நான் குறிப்பிட விரும்புவது, இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தின் வாயிலாகச் சொன்னவர்கள் என்னென்ன குற்றச்சாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு வகையிலே ஒரு பட்டியலை நான் படித்தால் பொருத்தமாக அமையும் என்று நான் கருதுகிறேன். வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள், அரசின் தொழில் கொள்கையைப்பற்றிப் பேசியிருக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 3

கிறார்கள், வேலைநிறுத்தத் தடை அவசரச் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசியிருக்கின்றார்கள், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன் குறித்துப் பேசியிருக்கின்றார்கள், அரசின் அண்மை உத்தரவுகளைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள், காவல்துறையின் புதிய மாற்றங்களைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள், காவல்துறையின் போராட்டம், அதை அணுகிய முறையைப்பற்றியும் பேசியிருக்கிறார்கள், குற்றங்கள் அதிகரிப்பும் சட்டம் அமைதி சீர்குலைவும் என்பதுபற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள், ரத்து செய்யப்பட்ட பேருந்துகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே குறைகூறியிருக்கிறார்கள், தனி நபருக்கு மூன்றாக இருந்த பேருந்துகளை ஐந்தாக உயர்த்தியது சம்பந்தமான குற்றச்சாட்டு சாட்டப்பட்டிருக்கிறது, விவசாயிகள் பிரச்னைகளைப் பற்றிப் பேசியிருக்கின்றார்கள். ஊராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்ததைப்பற்றியும் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒதுக்கிடப்பட்ட செலவினங்கள் நிதி ஆண்டுக்குள் செலவழிக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டையும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்படி ஒட்டுமொத்தமாகப் பல பிரச்னைகளை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

அரசாங்க எந்திரம் சாமானியமானது அல்ல என்பதை பேராசிரியர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த எந்திரம் ஒவ்வொரு நாளும் ஒழுங்காக இயங்கினால் தவிர பொதுமக்களுடைய நலனைப் பாதிக்கிற வகையில் மக்களின் குறைகள் கவனிக்கப்படாமல், முற்றுப் பெறாத நிலையில் அமைந்து விடும் என்பது ஆட்சியிலே உள்ளவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும் என்பதைப் பேராசிரியர் அவர்கள் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நான் முழு மனதோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு ஆட்சியிலே இருக்கின்ற அமைச்சர்களானாலும் சரி, அதிகாரிகளானாலும் சரி, வேறு பணிகளிலே உள்ள அலுவலக அலுவலிலே ஈடுபட்டவர்களானாலும் சரி, தங்கள் பணியைச் சீராக, செம்மையாக, ஒழுங்காகச் செய்ய முடியாமற்போய் விட்டால் அது எத்தகைய விபரீதத்திற்குள்ளான நாடாக நாட்டை ஆக்கிவிடும் என்பதை இங்கே எடுத்துக் காட்டியதற்காக மட்டுமல்லாமல், இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற அத்தனை பேரும் நன்கு புரிந்திருப்பதற்காகவும், அதை நன்றாகத் தெளிவாக விளக்கிச் சொல்லும் ஆற்றலோடு இருப்பதற்காகவும் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு நாட்டின் நன்மை தீமைகள் ஆட்சியைப்பொறுத்து இருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் உளமார, மனமார ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால், ஆட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் கட்டளைகள் இடும்பொழுது, ஆணைகள் பிறப்பிக்கும்பொழுது, உத்தரவுகள் இடும்பொழுதெல்லாம் அவைகள் அப்படியே செயல்

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

படக்கூடிய நிலையில் ஒரு ஆட்சியிலே இருக்கின்ற பல்வேறு அங்கங்கள் ஒத்துழைத்தால்தான் அவைகள் வெற்றிபெற முடியும், சரியாகச் செயல்பட முடியும் என்பதில் இங்குள்ள யாருக்குமே மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படியாயின், இங்கே நான் மிகமிகத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு முக்கியமான கருத்து, ஆட்சிக்கு, ஆட்சியிலே இருப்பவர்களுடைய கருத்துக்குப் பாதகம் ஏற்படாத வகையில், அவர்கள் தீட்டுகின்ற திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் அனைத்து அலுவலரும் ஒத்துழைப்பு தந்தாக வேண்டுமென்பது மிகப் பெரிய முக்கியமான கடமை என்பதை இங்கே நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இதை நான் முதலாவதாக எடுத்துச் சொன்னதற்குக் காரணம், இதைச் சொல்லிவிட்டு, மற்றப் பிரச்னைகளுக்குப் பதில் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் மிகத் தெளிவாகப் பல்வேறு புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லி, நீதிமன்றத்தின் முன் வழக்குரைஞர் ஆதாரங்களை எடுத்துரைப்பதுபோல ஒன்று, இரண்டு என்று சொல்லி, 10, 15 என்று எண்ணி பிறகு கடைசியாக மொத்தமாக இந்தா எடுத்துக் கொள் என்று நான்கைந்து கடிதங்களைச் சேர்த்துப்போட்டுப் பேசி முடித்திருக்கின்ற நிலையில் நிச்சயமாக இவ்வளவு அக்கறை எடுத்து, புள்ளிவிவரங்களைச் சேர்த்து, இந்த நாட்டுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டுமென்ற அக்கறையோடு அவர்கள் முயன்று கொண்டிருக்கின்ற இந்தப் பணிக்கு நான் நிச்சயமாக ஒத்துழைப்பு தந்தாக வேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-20]

அது என்னுடைய மாபெரும் கடமை என்பதையும் நான் உணர்ந்திருக்கிறேன் என்று சொல்வதற்குக் காரணம் நான் மற்ற பிரச்னைகளைத் தொடங்கும்போது முக்கியமான பொறுப்பிலே இருக்கிற எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய பிரச்னைபற்றி எடுத்துக் கொள்ளவே இல்லையே என்று யாரும் கருதி விடக்கூடாது என்று நான் பின்னால் வருகிறேன் என்று சொல்லி, மற்ற பிரச்னைகளுக்குப் பதில் சொல்லி விட்டு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கடைசியிலே பேசியிருக்கிறார்கள், அதற்கு இறுதியாகப் பதில் பேசலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த ஆட்சி தனது கடமையைச் செய்வதற்கு ஆட்சியிலே இருக்கிற செயலாளர்களானாலும் சரி, அல்லது இயக்குநர்களானாலும் சரி, வேறு பல அதிகாரிகளானாலும் சரி, அனைவரும் முழு ஒத்துழைப்பும் தருகின்றார்களா என்பதைப் பற்றி நான் பதில் சொல்வதற்கு முன்பாகவே முழு ஒத்துழைப்பு இந்த அரசுக்குக் கிடைக்கவில்லை—ஒரு சிலரிடமிருந்துதான்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 3

கிடைக்கிறது என்பதற்கு ஆதாரங்களை, இங்கே எடுத்து வைத்தவைகளின் மூலமாகவே தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு ஆட்சியினுடைய அமைப்பில், ஒரு இலாகாவில் நடைபெறுகின்ற கடிதப் போக்குவரத்துகள் தவறா, இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். அதில் உண்மை இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். அதற்கு எதிர்த் தரப்பிலே இருக்கிற ஆதாரங்களை எடுத்து வைக்கும்போது, தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியது மக்களுக்கு உள்ள பொறுப்பு. ஆனாலும் எவ்வளவு பலவீனமான ஒரு இயந்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் இந்த ஆட்சியை நடத்துகின்றோம் என்பதை முதலில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். எந்த அதிகாரியும் இப்படி, எலலோரையும் நான் குறிப்பிடவில்லை, குறிப்பிடத்தக்க வகையில் ஒருசில அதிகாரிகள் என்கிற வகையில், எப்படி எங்களுக்கு எதிராகப் பணியாற்றுகின்றார்கள் என்பதை தமிழகம் முழுவதும் உள்ள மக்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கூட ஒத்துழைப்பு தந்து எனக்கு நன்மை செய்திருக்கிறார்கள், வாய்ப்பு தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணும்போது நான் அவருக்கு மிகப்பெரிய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நாங்கள் தவறு செய்திருந்து, குற்றங்கள் புரிந்து. அதற்காக மறைத்து வைக்கப்பட வேண்டிய தஸ்தாவேஜுகள் என்கிற வகையிலே அந்தக் குறிப்புகள் எல்லாம் இருந்திருக்குமானால் அதை வெளிக் கொணர வேண்டியது எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய, எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களுடைய மிகப் பெரிய கடமை என்பதிலே எனக்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை. ஆனால், இவ்வளவு தெளிவாகக் கடிதப் போக்குவரத்துகள் அவ்வளவும் டெலக்ஸ் போன்றவைகள் எல்லாம் அழகாக, செம்மையாக எப்படி நிரபராதியையும் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்க முடியுமோ, ஒரு தரப்பிலேயிருந்து பதில் கிடைப்பதற்கு முன்னால், நம்புவார்களோ அந்த வகையிலே எடுத்துக் காட்டுகின்ற அளவுக்கு இங்கே ஆதாரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் எண்ணிப் பார்க்கும் போது, இப்படிப்பட்ட ஆட்சியில் நாங்கள் ஆட்சியிலே யிருந்தாலும் கூட, ஆட்சியை நடத்துகின்றவர்களுக்கு இடையில் மிகப் பெரிய பொறுப்பை ஏற்று செயல்பட்டுக் கொண்டிருக் கிறோம் என்பதை உணர்ந்த நிலையில் என்னுடைய கருத்தை நான் வெளியிட விரும்புகிறேன். என்ன இருந்தாலும் ஒரு ஆட்சியை நடத்துகின்றவர்களுக்கு, தங்களுக்குக் கீழே பணியாற்றுகின்றவர்கள் நேர்மை உள்ளவர்களாகவும், நாணயம் உள்ளவர்களாகவும் நீதியை எடுத்துச் சொல்லி பாராட்டுகின்றவர் களாகவும் இருக்கின்றார்கள் என்ற உத்தரவாதம் இருந்தால்தான் அந்த ஆட்சி தன்னுடைய எண்ணங்களைச் சரிவர செயல்படுத்த முடியும்.

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே குறை கூறியவர்கள் ஒரு பிரச்சனையை மட்டும் சொல்லி இருந்தார்கள் என்றால் அதற்கு நேரடியாக பதில் சொல்லிவிட முடியும்.

நிர்வாக இயந்தரத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான் மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி எவ்வளவோ பிரச்சனைகளை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றி பல குற்றச் சாட்டுகளை இங்கே சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் காவேரி தொழிற்சாலை பற்றி பேசினார்கள், குரோம்பேட்டை தொழிற்சாலை பற்றியும் பேசினார்கள். எனக்கு தெரிந்த ஒருசில உண்மைகளை நான் சொல்லியாக வேண்டியிருக்கிறது.

அதற்குள்ள சொத்துக்கள் மதிப்பு ஏறக்குறைய 1½, ஒன்றே முக்கால் கோடிக்கு மேலே இல்லை. அதற்குள்ள கடன் ரூ. 5 கோடி. இதை ஒரு அரசு எடுத்து நடத்தமுடியுமா என்பதைப் பற்றி தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதோடு, இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஒரு பெரிய சிக்கல், அவர்கள் இன்னமும் அந்த தொழிற் சாலையை மூடிவிட்டதாக அறிவிக்கவில்லை. அதை அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் இல்லை. கேட்டால், பணம் இல்லை, அரசு கொடுத்தால் நடத்துகிறோம், அதே சமயத்தில் வங்கிகளைக் கொண்டு கடன் கொடுத்தால் நடத்துகிறோம் என்றார்கள். நாங்கள் சொல்லிப் பார்த்தோம், வங்கிகள் கடன் கொடுத்து அவர்கள் அதிகாரிகளை வைத்து நடத்தச் சொல்லலாம் என்றால் அவர்கள் அதற்குத் தயாராக இல்லை.

மைய அரசிடம் சொல்லி அதை நடத்துவதற்கு ஏதாவது வழியுண்டா என்பதைப் பற்றி நாங்கள் சிந்தித்தோம். முயற்சிகள் செய்தோம். அவர்கள் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயில்லை என்பதை நாங்கள் உணர்ந்தோம். இந்த சூழ்நிலையில் தான் நாங்கள் எங்களுடைய கடமையை ஆற்றவேண்டுமென்ற அந்த வகையிலே, சுழலிலே நாங்கள் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். நல்ல எண்ணம் எங்களுக்கு இருந்தாலும் ஏறத்தாழ ரூபாய். 5 கோடி கடன் இருக்கிறது என்கிற நிலையில் ஏறக்குறைய ரூ. ஒன்றே முக்கால் கோடிக்கு மேல் சொத்து மதிப்பில்லாத ஒரு தொழிற்சாலையை அரசு எப்படி எடுத்து நடத்துவது என்பது ஒரு மிகப்பெரிய பிரச்சனை.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 3

அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி நாங்கள் சிந்தித்துக் கொண்டிருக் கிறோம். அவர்களுக்கு ஏதாவது இடைக்கால நிவாரணமாவது அளித்து அவர்களுக்கு ஒரு சிறு நிம்மதியாவது ஏற்படுத்த மேற்கொண்டு என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றி, எப்படி அதை நடத்துவது, அல்லது அதை விட்டுவிட்டு வேறு ஒரு தொழிற்சாலை திறக்கலாமா, அல்லது வேறு வேலைகள் அவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கலாமா என்பதைப் பற்றி இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறையோடு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே குறிப்பாக அவசரகாலச் சட்டம் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) ஆளுநர் சட்டத்தைத்தான் சொல்கிறேன். அது அப்படித்தான் பேசும்போது கருத்து வேகமாக வருகிறது. ஏதோ தடைச் சட்டம், தடைச்சட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். இதுவரையில் இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் எந்தத் தொழில் தகராறுகளில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யக் கூடாது என்று தடையை நாங்கள் பயன்படுத்தி இருக்கிறோம் என்று இந்த மன்றத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். எந்த ஒரு தொழிற்சாலையிலும் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதைத் தடை செய்து சட்டம் நாங்கள் வெளியிட்டது இல்லை. சட்டம் இருக்கிறது. நாங்கள் கொண்டு வந்தோம். அதைப் பயன்படுத்தவில்லை என்பதை தயவு செய்து இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற அத்தனை பேரும் கொஞ்சம் கவனத்தோடு அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியானால் எங்கள் எண்ணம் என்ன? எதற்காக இந்த தடை சட்டம் கொண்டு வந்தோம். எதற்குக் கொண்டு வந்தோம் என்றால் நான் முதலில் சொன்னேனே ஒரு ஆட்சி நடக்கவேண்டுமென்றால் அதன் கீழே உள்ள பணியாளர்கள், பெரிய அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, சிறிய அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, உண்மை, அது இருந்தாக வேண்டும்;

[பிற்பகல் 12.30]

அதே சமயத்தில் நேர்மை இருந்தாகவேண்டும். நாணயம் இருந்தாகவேண்டும். இவர்கள் நம்பிக்கையோடு அரசுக்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். இவர்கள் வேலை செய்ய மறுத்தார்கள் என்றால், நாங்கள் மக்களிடம், மக்கள் நன்மைக்காக செய்கிறோம் இன்னின்ன காரியங்கள் என்று உறுதி கொடுத்து இருக்கிறோமோ, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு அந்த அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்தமுடியுமா என்பதையும் இந்த மன்றத்தில் உள்ளவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதைப்போலத்தான் தொழிலாளர்கள் பார்க்கவேண்டும். தொழிலாளர்கள் பார்க்கவில்லை. புதிய தொழிற்சாலைகள் தோற்றுவிக்கப்படவில்லை என்று குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டன. இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகின்றன, வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள், அவைகளில் வேலை நடத்த முடியவிலலை என்று அச்சுறுத்தல்போல் சூழ்நிலை இருக்குமானால் எப்படி புதிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு வாய்ப்பு உள்ளவர்கள் வருவார்கள் என்பதைப் பற்றி நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்தாகவேண்டும்.

நான் ஏதோ தொழிலதிபர்கள் மத்தியில் பேசியதாகவும் அந்தப் பேச்சின் விளைவாக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம் என்று ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்தி இங்கே சில நண்பர்கள் குறிப்பிட்டதாக நான் குறிப்பில் பார்த்தேன். நான் பெயரைக் குறிப்பிடாததால் அவரை மதிக்கவில்லை என்று கருதக் கூடாது. எந்தக் கருத்துக்கு யார் யார் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களை முன்னிலைப்படுத்தித் தான் நான் பதில் சொல்கிறேன் என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோளாகும்.

ஒரு தொழிற்சாலை தொடங்கவேண்டுமானால், வருகின்ற தொழில் அதிபர்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை; மூலப் பொருள்கள் தட்டுத் தடங்கல் இன்றி கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம். இதற்கெல்லாம் மேலாக வேலை நிறுத்தம் போன்ற தொல்லைகளால் ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற தொழிற் சாலைகள் முடங்கிவிடும் என்ற அச்சச் சூழ் நிலை இல்லாமை; இவைகளை இந்த அரசு கொடுத்தாக வேண்டியிருக்கிறது, நான் சொன்ன சொற்கள் சில சமயங்களில் பத்திரிகைகளில் செய்திகளாக வருகின்றபோது வேண்டுமென்றே அவர்கள் திருத்திப்போடுகிறார்களா அல்லது உண்மையை மறைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாவிட்டாலும் செய்தியாளர்கள் கொண்டுபோய் கொடுக்கின்ற அந்தத் தகவலை வைத்துக்கொண்டு வெளியிடுகிறார்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை என்றாலும், நான் என்ன பேசினேன் என்பதை இங்கே சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

தொழிற் சாலையில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் தொழிற் சாலையை அழிப்பதற்கு முன் வந்தால், பிறகு அவர்கள் எங்கே போய் பணி செய்வார்கள் என்ற கேள்வியை இதே மன்றத்தில் நான் முன்பே கேட்டு இருக்கிறேன். ஆகவே தான், போராட்டம் என்பது இருக்கலாம். வேலை நிறுத்தம் இருக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் மீண்டும் எங்கே போய் வேலை செய்ய வேண்டுமோ, வேலையைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமோ அங்கேயுள்ள அந்த இயந்திரங்கள் பழுதாகி

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 3

விட்டால், அந்தத் தொழிற்சாலை மீண்டும் இயங்காமல் போய் விடும், அதனால் பல சூழ்நிலைகள், பல கஷ்டங்கள் ஏற்படு கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன்.

அதை நான் அங்கே சொல்கிறபோது தான், கூடுமான வரையில் வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்படாமல் தடை செய்வதற்கும், அந்தத் தடை எந்தச் சட்டத்தாலும் அல்லாமல் இயற்கை யாகவே தொழில் அதிபர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே சுமுகமான சூழ்நிலையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்து வதன் மூலமாக அதை உருவாக்கச் செய்து, அதன் விளைவாக தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையானவைகளை கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாக்குவதும், அதே நேரத்தில் தொழில் அதிபர்கள் போடுகிற மூலதனத்திற்கு பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்ற நிலைமையும், தொழிலதிபர்களால், மற்றவர்களால் உருவாக்கப் பட்டு இருக்கிற இயந்திரங்கள் பழுது அடையாது பாதுகாக்கப் படும் என்ற ஒரு உறுதியான எண்ணத்தை, நம்பிக்கையை அவர்களுக்குக் கொண்டுவருகிற வகையில் நாம் நடத்திக் காட்டவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இதைத் தான் நான் அங்கே சொல்லிச் சொன்னேன். இப்போது தொழிலாளர்கள் மாற்றம் ஆகியிருக்கிறார்கள். மாற்றம் ஆகிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர் கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமோ அப்படி நடந்து கொள்கிற முறை பின்பற்றக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டு வருகிறது. இந்த இரண்டாண்டு காலமாக நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக மிகப் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அது உங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் எப்படி நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வரு கிறோம் என்பதும் தெரியும். ஆகவே, தைரியமாக இங்கே நீங்கள் மூலதனம் போட்டு, புதிய தொழில்களைத் தொடங்க லாம் என்று நான் அன்று பேசினேன். ஆனால் இங்கே நண்பர் கள் பேசும்போது நான் முதலாளிகளுக்கு சாதகமாகப் பேசியதா தாகவும், அதன் விளைவாக முதலாளிகள் எங்களுக்கு ஏதோ நன்மை செய்ய முன்வந்து விட்டது போலவும், அந்தக் கருத்தைச் சொல்லா விட்டாலும் மற்றவர்கள் அப்படி சொல்லத் தக்க வகையிலே சுட்டிக்காட்டாமல், ஆனால் சுட்டிக்காட்டு வதைப்போல சிலேடையாக கூறியதாக நான் குறிப்பிலே இருந்து பார்த்தேன்.

அவர்களுக்கு பணிவன்போடு சொல்கிறேன். தொழிலதிபர் களை நாங்கள் இன்றையதினம் எதிரிகளாகக் கொண்டிருக் கிறோமே தவிர நண்பர்களாக ஆக்கிக் கொள்ளவில்லை என்று இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்வது என்னுடைய மாபெரும் கடமை என்று கருதுகிறேன்.

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இப்போது தொழிலதிபர்கள் எங்களுடன் சுமுகமாக இருக்கிறார்கள்; தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக நாங்கள் மிகப் பெரிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி விடுகிறோம் என்று தயவு செய்து யாரும் நம்ப வேண்டாம். யாராவது எங்களை பயன்படுத்த வேண்டுமென்று எண்ணினால் கூட அவர்கள் ஏமாந்து போவார்களே தவிர, நாங்கள் ஏமாந்து போக மாட்டோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உடனே கேள்வி வரும். ஒரு தொழிற் சங்கத்துடன் ஒப்பந்தம் நடக்கிறது. அது மைனாரிட்டி தொழிலாளர்கள் இருக்கிற சங்கம். அந்தச் சங்கத்திலே ஒப்பந்தம் செய்துவிட்டு, மற்ற பெரும்பான்மைத் தொழிலாளர்கள் அங்கத்தினராக இருக்கின்ற சங்கத்தைக் கேட்காமல் நாங்கள் 12 (3) செட்டில்மெண்ட் போட்டுவிட்டோம்; ஆகவே, நீங்கள் மற்றவர்களை கேட்க முடியாது; நீங்களும் வேலைக்கு வாருங்கள்; நாங்கள் கதவடைப்பு செய்யவில்லை; கதவு திறக்கப்படும் என்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள்; மற்றவர்களை அச்சுறுத்தி தனித் தனியாக கையெழுத்து வாங்கி, அங்கே அந்தப் பணியினை செய்வதற்கு அவர்களை ஏவலாள் போல பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்வார்கள். நீங்கள் சொல்லி இருக்கிறீர்கள் இப்போது நடக்கிறதே, இன்னும் சில இடங்களில் நடைபெற இருக்கிறதே என்று சுட்டிக்காட்டலாம்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்-தலைமை]

ஆனால் சட்டத்தை நாங்கள் மதிக்க வேண்டும்; மன சாட்சியை நாங்கள் முன்னே வைத்து, எண்ணத்தை வெளியிட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தை செயலாக்க முயற்சிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சட்டத்தால் எங்கள் கைகளை, எதையும் செய்ய முடியாது என்ற நிலையிலே கட்டிப்போட்டுவிட்ட சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டு, அதன் பிறகு நாங்கள் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை, அவர்கள் வேலைக்குப் போக முடியாமல் நாங்கள் சூழ்நிலையைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு, வேறு சிலரை அங்கே உள்ளே அனுப்பி— கூலிகளை, கண்காணிகளை என்று சொல்வார்களே, அப்படிப் பட்டவர்களை வைத்து—வேலை நடத்த தொழிலதிபர்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறோமே என்று குற்றஞ்சாட்டப்படலாம். ஆனால் அவர்களுக்கே தெரியும்; சட்டம் எங்களுக்கு சாதகமாக இல்லை என்பது.

அதற்காகத்தான் முன்னாலே ஒரு யோசனை சொன்னேன். அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இப்போதும் சொல் கிறேன். மாமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்களானால் எந்த நேரத்திலே எவ்வளவு விரைவாகக் கொண்டுவர முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் கொண்டுவர முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 3

அனைத்துக் கட்சித் தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒன்றுபட்டு, பெரும்பான்மையான தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் வேண்டாம் என்றால் வேண்டாம்; வேலை நிறுத்தம் வேண்டும் என்றால் வேண்டும் என்பதைப்போல ஒரு முடிவு எடுப்பதற்கு ஒத்துக்கொண்டு, அதைப்போலவே சம்பள உயர்வும் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்கும்போது அதற்குரிய நிலையை உருவாக்குவதற்கும் அந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது என்று ஆக்குவதற்கு ஒத்துக்கொண்டால் வெகு விரைவில் அடுத்த தொடர் கூட்டத்திலே அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்காக இந்த அமைச்சரவை தயாராக இருக்கிறது என்பதை இங்கே இருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள் என்கிறபோது 12 (3) ஒப்பந்தத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் ஒப்பந்தம் என்பது 12 (3) அடிப்படையிலே இருக்கலாம் என்று வைத்துக்கொண்டால் 'பாலட்' பிரதிநிதித்துவம் கொண்டச் சட்டம் என்பதாக ஒத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் என்று சொன்னார்.

நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஒப்பந்தம் சம்பந்தமாக அடிப்படை பிரச்சனைகள் வரும்போது இந்தப் 'ப்ரொப்போசலை' வைத்தால், பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் அதாவது 51 சதவீதம் பேர் ஒத்துக்கொண்டால் அதைச் செயல்படுத்தும் வகையிலே சட்டம் கொண்டுவரும் ப்ரொப்போசல்தான் முதலில் வைக்கப்பட்டது. எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே, நான் சார்ந்திருக்கின்ற சி.ஐ.டி.யு. சங்கத்தின் சார்பிலே அதை ஒத்துக் கொண்டேன். அதன் பிறகு வேலை நிறுத்தம் மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்று வைக்கப்பட்டது. அப்படியானால் என்ன நேரிடும்? நெகோசியேஷன் வரும். ரெப்பிரசென்டேட்டிவ்ஸ் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, நிர்ணயிக்க வேண்டிவரும். அப்படியானால் ஒரு 'காம்பிரிஹென்சிவ் லேபர் லா' என்ற நிலைக்கு முதலமைச்சர் கொண்டு போகிறார். அதற்கு தனியாகப் பேச வேண்டும். அதன்பிறகு ஒப்பந்தச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அதை ஒத்துக்கொள்கிறாரா? காம்பிரிஹென்சிவ் சட்டம் என்றால் எல்லா இன்ஸ்டிட்யூஷன்களும் பேசி, கொண்டு வர வேண்டும். அதற்கு ஒப்புக்கொள்கிறாரா?

[பிற்பகல் 12.40]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் - மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்னைச் சிக்க வைத்து விட்டதாக மட்டும் தயவுசெய்து கருதி விட வேண்டாம். நான் முன்பு சொன்னதையே தான் இப்போதும் சொல்கிறேன். தனியாகப் பேசும்போது என்ன சொன்னேனோ அதையே மனம் திறந்து சொல்கிறேன், வேலை நிறுத்தத்தை செய்வதற்கும் அனைத்து சங்கங்களுடைய ஒட்டு மொத்தமான தொழிலாளர்கள் ஒன்று கூடி 60, 70 சதவீதம் வாக்குகள் அங்கே எதற்கு அளிக்கிறார்களோ அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதேப் போல எந்தப் பிரச்னையானாலும் சரி, சம்பள உயர்விற்காகவோ, போனஸ் பிரச்னையானாலோ, எதுவாயினும் சரி, அவைகளைப் பற்றியும் முடிவு எடுப்பதற்கு இதே முறையைக் கையாள வேண்டும் என்று ஏற்பட்டால் அதை நீங்கள் ஒத்துக் கொள்வீர்கள் என்றால் அதை நாங்கள் சட்டமாகக் கொண்டுவருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : நீங்கள் சொல்வது ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைப் பற்றி. நான் சொல்வது நெகோஷியேட்டிங் ஏஜன்சி என்று பல சங்கங்கள் இருக்கிறபோது ஒப்பந்தப் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு எந்தச் சங்கம் வரவேண்டும், எந்தச் சங்கத்தில் பிரதிநிதித்துவம் வரவேண்டும், இன்னும் இப்படி பல்வேறு விஷயங்கள் அதன் தொடர்பாக இருக்கின்றன. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது எல்லா அம்சங்களும் உள்ளடக்கி இருக்கக்கூடிய லேபர் சட்டம். முதலில் சொன்னது ஒப்பந்தங்களுக்கு பேலட் வைத்து 51 பெர்சண்ட் என்று வந்தால் ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால் ஏற்றுக் கொள்வீர்களா என்பதுதான் எங்கள் முன்னால் வைக்கப்பட்டது. அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம். எங்களுடைய பல யூனிட்டுகளிலே இன்றைக்குக் கூட ஒட்டெடுப்பு ஸ்டிரைக் செய்யவேண்டும் என்றால் உண்டு. மெஜாரிட்டி வொர்க்கர்ஸ் ஸ்டிரைக் பண்ணுவதாக ஒப்புக் கொண்டால் தான் அது ஸ்டிரைக் என்பதே எங்களுடைய கருத்து. ஆனால் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும் என்று வரும் போது பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. நிடீர் என்று ஆலைக் குள்ளே முதலாளிகள் தொழிலாளிகளை வைத்து அடிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டால், அப்போது பேலட் கொடுத்து ஓட்டெடுத்துவிட்டு அப்புறம் தான் ஆக்ஷன் எடுக்க வேண்டும் என்று சும்மாயிருக்க முடியுமா ? அங்கே எடுக்க வேண்டிய ஆக்ஷனை முதலில் எடுத்தாகவேண்டும். பல்வேறு பிரச்னைகள் இப்படி இந்தச் சட்டம் வந்தால் வரும். அதையெல்லாம் நினைக்காமல் சட்டம் கொண்டுவர முடியாது....

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தோழர் குறிப்பிடும் சட்டம் சென்டிரல் கவர்ன்மெண்டில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை செலக்ட் கமிட்டிக்குக்கூட அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறேன். அந்தச்

[திரு. க. சுப்பு] [1979 நவம்பர் 3

சட்டத்தை உமாநாத் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்றால் முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டத்தை உடனே கொண்டுவந்து விடுவார். அது பூராவுமே இன்டஸ்டிரியல் ரிலேஷன்ஸ் பில்லாக இருக்கிறது. அந்த அபாயமான இலக்கை தோக்கி போக வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, தோழர் சுப்பு அவர்கள் நிலைமையை திசை திருப்ப முயல்கிறார். பார்லிமெண்டரி லெஜிஸ்லேஷன் என்று சொல்கிற மத்திய அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற லெஜிஸ்லேஷன் அல்ல நான் சொல்வது. தொழிற் சங்கங்களின் ஒரிஜினல் யூனிட்ஸ்லிருந்து ஆல் இந்தியா யூனிட்ஸ்க்கு கம்பேர் பண்ணக் கூடாது. மத்திய அரசின் அந்த பில்லை, ஆண்ட்டிஎவார்க்கிங் கிளாஸ் பில் என்று பேர் கொடுத்து அதுதான் லேப்ஸ் ஆகிவிட்டதே. தொழிற் சங்கங்களுடன் கலந்த பொதுவான காம்ப்ரஹன்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் என்றுதான் சொல்கிறேன். அதை அக்ரீமெண்ட் புரொபோசலோடு சேர்த்து இணைக்காதீர்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களும் வெவ்வேறு பிரச்னைகள் பற்றி கருத்துகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய விளக்கம், என்னுடைய தெளிவான முடிவு என்னவென்றால் ஒரு போராட்டம் நடத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். நீண்ட காலமாக கோரிக்கைகள் வைத்து வைத்து கவனிக்காமல் அலட்சியம் செய்து ஒரு தொழில் அதிபரை எதிர்த்து —ஒரு தொழில் அமைப்பில் இருக்கிறவர்கள் அந்த முடிவுக்கு வந்தே தீரவேண்டும் என்ற ஒரு சூழ்நிலை எழுமாயின் அப்படி ஒரு சங்கம் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்களுடைய எண்ணத்தை ஏற்று வேலை செய்யலாம் என்று முடிவு செய்கிறது, அல்லது வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம் என்று முடிவு செய்கிறது. ஒரு சில சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம் என்று சொல்லலாம், ஒரு சில சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தம் வேண்டாம் என்று சொல்லலாம். மற்றச் சங்கங்கள், ஒருசில சங்கங்கள் வேலைநிறுத்தம் வேண்டாம் என்கிறது, அல்லது வேண்டும் என்கிறது. ஆகவே இரண்டு சங்கங்களுக்கிடையே அல்லது ஒன்றிரண்டு மூன்று பிரிவு—ஒரு பக்கம் மூன்று சங்கங்கள், இந்தப் பக்கம் நான்கு சங்கங்கள், எப்படியும் வைத்துக் கொள்ளலாம், ஒன்றையொன்று எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே பிரச்னைகள் மோதும்போது போராட்டம் எந்தக் கொள்கைக்காக, எந்த இலட்சியத்திற்காக நடைபெறுகிறதோ அது போய் தொழிலாளர்களிடையே போராட்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். என்னுடைய ஆசை அந்த நிலைமை வரக்கூடாது. தொழிலாளர்கள் ஒரு

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

முடிவு எடுத்தால் அந்தத் தொழிலில், அந்த நிர்வாகத்தில் பணியாற்றுகிற அத்தனை பேர்களும் பெரும்பான்மையாக எடுக்கிற ஒரு முடிவை அந்தத் தொழிலாளர்கள் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒருமித்த கருத்தோடு அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதை எப்படி ஒன்றுபடுத்தி நடத்துவது என்பதில் ஆணையரை வைத்துக் கொண்டாலும் சரி அல்லது அதற்கு ஒரு குழு அமைக்கவேண்டும் என்று நீங்கள் யோசனை சொன்னாலும் சரி நான் முதலில் சொன்ன யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டீர்கள் என்றால் அனைத்துக் கட்சித் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையும் அழைத்து அவர்களிடமே அந்த யோசனையைச் சொல்லி அவர்களுடைய யோசனைகளையும் கேட்டு சட்டபூர்வமாக எப்படி அதை நடைமுறைப்படுத்த முடியுமோ அதற்கும் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராயிருக்கிறது என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் இன்னும்கூட ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் அதிபர்கள் எவ்வளவுதான் நல்லவர்கள் என்று நாம் எண்ணினாலும் கூட தொழிற் சங்கங்களை பிரித்து வைப்பதிலே அவர்கள் மிகச் சாமர்த்தியசாலிகளாக இருக்கிறார்கள் ஒரு சிலராவது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு நாம் பலிக்கிடாக்கள் ஆகிறோம் என்பதையும் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிலிருந்து விடுபட்டாக வேண்டும். அதற்குரிய வழிமுறைகளைக் கண்டு பிடித்தால்தான் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லைகளிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க முடியும் எந்தத் தொழிற் சங்கம் அதிகமாக லாபத்தைப் பெற்றுத் தரும் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கி வளர்க்கும் எண்ணத்திற்கு சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்காமல் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு நல்ல காரியத்திற்காக இந்தப் பணியைச் செய்கிறோம் என்ற எண்ணத்தோடு, அந்தத் தொண்டு மனப்பான்மையோடு செய்ய முடியும் என்றால் அதைவிட நமக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது வேறு ஒன்றுமில்லை. தொழிலாளர் போராட்டம், தொழிலாளர் தடைச் சட்டம், தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்ற அந்த நிலைகள் எல்லாம் எங்கிருந்து எழுகிறது ? காவல் துறையால் மட்டும் ஏற்படுத்தப்படுவதில்லை. ஒரு தொழிற்சாலை நடப்பதற்கு பாதுகாப்பு கொடுத்தால் அந்தத் தொழிலாளர்களின் உரிமையை பறிக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டு. தொழிலாளர்களுக்கிடையே பிளவுகள் ஏற்பட்டு ஒருவரையொருவர் தாக்கிக் கொள்கிறார்கள், கொலைகள் நடக்கின்றன, வன்முறையில் ஈடுபடுகிறார்கள், ஆகவே தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று அங்கே காவல்துறை உதவி செய்தால் வீட்டுக்குள்ளே நுழைந்து தாக்குகிறார்கள், ஒரு கட்சிக்காக பணியாற்றுகிறார்கள் இந்தத் தொழில் அதிபர் அவர்களை விலைக்கு வாங்கிவிட்டார்கள் அல்லது இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான அரசாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு பல பேர்கள் ஆளாகிறார்கள். இதில் ஒரு நல்ல நிலைமை ஏற்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சொல்கிறேன். இந்த அவசர சட்டத்தை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 3

இந்தத் தடைச் சட்டத்தைக் கொண்டு கொண்டுவந்திருக்கிறோமே இதுவரை அந்தத் தடைச் சட்டத்தை பயன்படுத்தியது கிடையாது. அந்தச் சட்டத்தை எதற்காகக் கொண்டு வந்தோம்? ஒரு பக்கம் தொழிலாளர்கள் போராட்டம், இன்னொரு பக்கம் காவல்துறையினர் போராட்டம் வருமோ வராதோ என்ற நிலை அதேபோல் என்.ஜி.ஒ.க்கள் போராட்டம். அதே சமயத்தில் இங்கே தலைமைச் செயலகத்தில் இருக்கிறவர்கள் போராட்டம், இப்படி இத்தனை பேர்களுடைய போராட்டம் ஏற்படுமானால் இந்தச் சட்ட மன்றமே நடந்திருக்க முடியாது. இப்போது அவர்கள் ஒத்துழைப்புத் தருகிறார்கள். இங்கே குறிப்புகள் வருகின்றன, நடைபெறுகின்றன. இப்போது இந்த அசெம்பளி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை நாம் காப்பாற்ற வேண்டாமா? இங்கே டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள், தமிழகத்தில் இருக்கிற ஒரேயொரு ஜனநாயக அமைப்பு இப்போது சட்டமன்றம் ஒன்றுதான் என்று. அதையாவது நாம் காப்பாற்ற வேண்டாமா? அதற்காவது பாதுகாப்பு வேண்டாமா? அதை

(பிற்பகல் 12.50)

யாவது ஒழுங்காக நடத்தும்படி செய்வதற்கு ஆள் வேண்டாமா? இப்படிப்பட்ட நிலைமையை எண்ணிப் பார்த்தால், இதைப் போன்ற காரியங்களுக்காக யாரும் தங்களுடைய தொல்லைகள் குறைகள் இவைகள் இருந்தால் கூட இந்த அவசிய காரியங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க, அதைத் தடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்க யாராவது தூண்டிவிட்டாலும் சரி, அவர்கள் அந்த உணர்வுக்கு சொந்தக்காரர்களாக ஆகிவிட்டாலும் சரி, சூழ்நிலையால் அப்படிப்பட்டவர்கள் செயல் முறையால் இந்த அமைப்பைக் கூட தடுத்துவிடக் கூடாது, ஒழுங்குமுறையாக நடப்பதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும் என்கிற காரணத்திற்காகத் தான் இந்தத் தடைச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதே தவிர, தொழிலாளர்களுடைய போராட்டங்களை தடுக்கவேண்டும், தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் நடத்தவே கூடாது. தொழிலாளர்கள் தங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது என்கிற நோக்கத்தால் அல்ல.

ஆர்டினன்ஸ் கொண்டு வந்தால், அது எத்தனை மாதம் இருக்கும் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும் என்னை விட. புதிய திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவராவிட்டால் அந்தச் சட்டம் தானாக ரத்தாகிவிடும். அது ஒரளவுக்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைவிட நாங்களே அந்தச் சட்டத்தை திரும்ப வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வது என்பதும், ஒரு பெரிய காரியமல்ல. உங்களை எல்லாம் கேட்டுக்கொள்வது வேறு வழியில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டாலன்றி அதிலும் இந்த நேரத்தில் இப்படிப்

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பட்ட போராட்டத்தை துவங்கி மறியல், வேலை நிறுத்தம் என்கிற காரியங்களில் ஈடுபடுவோம் என்றால், அரசை நடக்காது. திட்டங்கள் நடைபெறாது. இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ அது செய்ய முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே ஒரளவுக்கு நேரம் காலம் அனுசரித்து இப்படிப்பட்ட போராட்டத்தை தொடங்குவது, அல்லது போராட்டத்தை நடத்துவோம் என்று சொல்வது என்ற எண்ணத்திற்கு அவர்கள் சொந்தக்காரர்களானால் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமே இல்லை. இதை இங்கேயிருக்கின்ற அத்தனை பேர்களும் ஒத்துக்கொள்வீர்கள் என்றால் இப்போதே நான் சொல்ல தயார், இந்தச் சட்டத்தை நான் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன் என்று நான் சொல்ல தயாராக இருக்கிறேன். அந்த உத்திரவாதம் எனக்கு வேண்டும்....

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் அவர்களுடைய உரிமையைக் கேட்டு போராட்டம் நடத்துவதை அடியோடு தடைசெய்யத் தக்க வகையில் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தை, அதுவும் அவசரச் சட்டத்தைக் கைவிட்டு விடத்தயார் என்று முதல்வர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். அதைச் சொல்லுகிறபோது இது தானாக கூட லாப்ஸாகிவிடும். என்றும் வலியுறுத்தித்தான் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் கட்டாயமாக கருத மாட்டேன் என்றும் எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நீங்கள் எல்லாம் இப்படி வேலை நிறுத்தம் இல்லை என்று சொன்னால், அதற்குப் பின்னால் அப்படி உறுதிமொழி கொடுத்தால் அவசரச் சட்டத்தை கைவிட்டு விட்டு வருகிற சட்டத்தையும் விட்டுவிட தயார் என்று சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு உறுதிமொழியை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் நடத்துகிற போராட்டங்கள் எல்லாம் எதிர்க்கட்சிகள் தூண்டிவிட்டு நடைபெறுகிற போராட்டமாக இருந்தால், எதிர்க்கட்சிகள் அப்படித் தூண்டமாட்டோம் என்று மன திருப்திக்காகவாவது அப்படி ஒரு பதிலை சொல்லலாம். ஆனால் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் தொடங்குவது எப்போது. அதற்குக் காரணமான வேண்டுகோளை வைக்கிற போது, கோரிக்கைகளை தருகிற போது, அவைகளை உடனுக்குடன் கவனித்துச் செயல்படாமல் இருப்பதின் காரணமாக அழைத்து பேசவேண்டியவர்களை அழைத்துப் பேசாமல் இருப்பதின் காரணமாக — அப்படியும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களிடத்தில் பேசுகிறபோது, அந்தப் பேச்சில் கூட சந்தேகத்தை உண்டுபண்ணி ஐயப்பாடுகளை உண்டுபண்ணி அதிலே குழு பிரித்து இவ்விதம் மாறுபட்ட கருத்துக்களை உண்டாக்குவதின் காரணமாக தொழிற்சங்கங்கள் முறையோடு கேட்கிற கோரிக்கைகளை கூட, லேபர் டிபார்ட்மெண்டிலுள்ள சில அதிகாரிகள் முதலாளிகளோடு சேர்ந்துகொண்டு கையெழுத்து வாங்குகிற முறையில் கட்டாயமாக செய்கின்ற அக்கிரமம்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 நவம்பர் 3

காரணமாக தொழிற் சங்கங்கள் போராட்டம் நடக்கிறது. எனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்களிடத்தில், எதிர்க்கட்சிகளிடத்தில் கேட்கின்ற அந்த உறுதிமொழிகளை விட அவர்களுடைய அரசாங்கத்தினிடத்தில் உறுதிமொழி கேட்கவேண்டும். தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்துகின்ற நிலைமையை வளரவிடாமல், தடுக்கின்ற முறையில் நீங்கள் நடந்து கொள்வீர்களா என்று உறுதிமொழி கேட்டு— அதிகாரிகளிடத்தில் மட்டுமல்ல— சில அமைச்சர்களிடத்திலும் உறுதிமொழி கேட்டு முதலாளிகளுக்கு உடந்தையாக நிர்வாகிகளுக்கு துணையாக இன்னும் சொல்லப்போனால் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக எப்படிப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தையும் நிறைவேற்றாதீர்கள். அப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு காரணமாக இருக்காதீர்கள் என்று சொல்லி அந்த உறுதிமொழிகளை கேட்டுப்பெறுவார்களேயானால் தானாகவே இந்தப்போராட்டங்கள் தோன்றாது என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. என். சங்கரையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள். அத்தியாவசிய சர்வீஸ்கள் தடைச் சட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அரசாங்கம் அதை வாபஸ் வாங்குவது பெரிய காரியம் அல்ல. அதை சட்டமாகக் கொண்டு வராமலேயே விட்டு விடலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்கு இம்மாதிரி சில நிலைமைகள் ஏற்படாததைப்பற்றி கட்சிகள் என்ன சொல்லுகிறது என்று கேட்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் சார்பில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் இதுவரை இந்தச் சட்டத்தை பயன்படுத்தவில்லை என்பதிலேயே அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? அதை பயன்படுத்தக்கூடாது, அதைப் பயன்படுத்துவது சரியல்ல என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதினால் தான் அது பயன்படுத்தப்படவில்லை. அப்படி பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்ற ஒரு சட்டத்தை மீண்டும் இன்றைக்கு சட்டமாக்குவதற்கு அரசாங்கம் எதற்காக முனைப்பாகச் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். பிரச்னைகள் ஏற்படும்போது, தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று அரசுக்குத் தெரியும். ஆகவே ஏதோ ஒரு விபரீதமான ஒரு நிலைமை ஏற்படக்கூடிய நிலைமையைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறார்கள் அப்படிப்பட்ட ஒரு விபரீதமான நிலைமை ஏற்படும்போது, எதிர்க்கட்சிகளிடத்தில் அவர்களை அழைத்துப் பேசுவதற்கு முன்வரும்போது, நாங்கள் வரமாட்டோம் என்று சொன்னோமா? விபரீதமான நிலைமைகள் ஏற்படும்போது அதை எப்படி சமாளிப்பது, என்று ஆலோசனை கலப்பதற்கு நாங்கள் வர மறுத்து இருக்கிறோமா? மறுத்திடவில்லை, மறுக்கவில்லை. அரசாங்கத்தோடு இப்படிப்பட்ட

1979 நவம்பர் 3] [திரு. என். சங்கரையய்யா]

பிரச்னைகள் வரும்போது, அவர்களோடு கலந்து பேசி, அவைகளுக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்பதில் நாங்கள் முயற்சி எடுத்திருக்கிறோம் என்பதை கடந்த இரண்டாண்டு கால சரித்திரம் எடுத்துக்காட்டும். தமிழ்நாட்டின் இன்றைய நிலைமையில், இந்த நேரத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை லாப்ஸ் ஆகும்படி செய்யவேண்டும் அல்லது அரசாங்கமே வாபஸ் செய்வதாக அறிவித்தாலும், தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்களும், உழைப்பாளர்களும் பெருத்த மன நிறைவு அடைவார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பேராசிரியர் அவர்களும், மாண்புமிகு சங்கரையய்யா அவர்களும் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தூண்டிவிட்டால் அவர்களைப் போய்க் கேட்பதுதான் நியாயம். அந்தச் சூழ்நிலை உருவாக்காமல் அமைச்சர்கள் இருப்பார்களா என்ற உத்திர வாதத்தை அவர்கள் விளக்கமாகக் கேட்டார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், அண்மையில் என்னென்ன நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான்.

காவல் துறையினர் போராட்டத்தை துவங்கினார்கள். போராட்டத்தை துவங்கிய உடனேயே, இந்தப் போராட்டம் சரியா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி அதிகாரிகள் பலரை வைத்து, அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக முனைந்து நாட்டு மக்களுக்கு எப்படி பாதுகாப்பு கொடுப்பது, இதை எப்படி சமாளிப்பது என்கின்ற நிலையிலே இருக்கின்ற நேரத்தில், உண்ணாவிரதம் இருந்தகாவல் துறையினருக்கு மாலை அணிவித்து, உங்களுக்கு நாங்கள் பாதுகாப்பு தருகிறோம், தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தத்தை நடத்துங்கள் என்று சொல்கின்றவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருப்பார்களானால், அவர்களிடம் நாங்கள் போய் கேட்காமல் உதவி செய்யாதீர்கள். ஒத்துழையுங்கள் என்று கேட்காமல், வேறு யாரை நாங்கள் போய் கேட்பது? அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள், தமிழகத்திலே இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான், பிரச்னைகள் வரும்போது, நாங்கள் இதைப்போன்ற வேண்டுகோளை விடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இங்கே நண்பர் சங்கரையய்யா அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் தேவைதானா என்பதை உள்ளிறுத்தி, வேறுபல கருத்துக்கள் சொல்வதுபோல் சொல்லி லாப்ஸ் ஆகவிட்டாலும் சரி, வாபஸ் வாங்கினாலும் சரி,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 3

அதைச் செய்யுங்கள் என்று சொல்வதுபோல் சொன்னார்கள், இதிலே எங்களுக்கு பிடிவாதம் இல்லை; கவுரவப் பிரச்னை கிடையாது. எங்களுக்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும்தேவை; எல்லா அரசியல் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பும் தேவை. வேறு எந்த மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருந்தாலும், பொதுப் பிரச்னையில் எங்களுடன் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பது எங்கள் ஆசை.

பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட் போராட்டத்தின்போது, நாங்கள் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தோமே தவிர, மக்கள் மத்தியில் அறிவித்தோமே தவிர, அன்றைய தினமே அவர்களை அழைத்துப் பேசி, முடிவெடுத்து, காரியங்களை முடித்துக் கொண்டோமே தவிர, அவர்களுக்கு எவ்வளவு அரசால் கொடுக்க முடியுமோ அதைக் கொடுத்தோமே தவிர, நாங்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை; இறுதிவரை பயன்படுத்தவில்லை. ஏதோ இந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தொழிலாளர்களுடைய வேலை நிறுத்தங்களை எல்லாம் தடை செய்து கொண்டிருக்கின்றது என்கிற எண்ணத்தை நீங்கள் எப்படி கொண்டிருக்கின்றீர்கள்? இந்த எண்ணத்தை மக்கள் மத்தியிலே பலர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். உண்மையைத் தெரிந்து சொல்லுகிறார்களா, அலலது தெரியாமல் சொல்லுகிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு புள்ளிவிவரத்தைப் படித்தால், முன்னாலே இருந்த அரசும், இப்போது இருக்கின்ற அரசும் இந்தத் தொழிலாளர்கள் பிரச்னையிலே எப்படி செயல்பட்டன என்பதை இந்த நாடும், நீங்களும் தெரிந்துகொள்ளும் வகையில் ஒருசில புள்ளிவிவரங்களை படித்தாக வேண்டும். அதற்கு முன்பு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த காவல்துறையின் போராட்டம்' இந்த அளவிற்கு இதைத் தொடங்கினார்கள். யார் யார் பெயரைப் பயன் படுத்தினார்கள்.அவரே இந்தப் போராட்டத்தை நான் விரும்ப வில்லை, இந்த வன்முறைகளை விரும்பவில்லை, இதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை, ஆகவே என்னைப் பொறுத்த வரையில் எல்லோரும் வேலைக்குச் செல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லியும், சில விஷமிகள் அவரது பெயரை இழுத்து, அந்தக் கருத்துக்குள்ளே புகுந்து விட்டார்கள் ஆகவே, இதற்கு நான் பொறுப்பல்ல என்று சொல்லி, வேலை நிறுத்தத்திலிருந்து பின்வாங்க வேண்டும், வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று சொன்ன பிறகு, இவ்வளவு நம்பிக்கை இந்த அரசின்மீது வைத்திருக்கின்ற ஒருவருக்கு, அச்சத்தை ஊட்டும் எண்ணம் நிச்சயமாக எங்களுக்கு இல்லை. இந்த அளவிலே இந்தச் சட்டத்தைத் திரும்பப்பெறுகிறோம். இந்தச் சட்டத்தை

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இந்த அவையிலே கொண்டு வருவதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திருத்தச் சட்டத்தையும் கொண்டு வருவதாக இல்லை.

(பிற்பகல் 1-00)

திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த அவசரச் சட்டத்தைக் காலாவதி ஆக்கிவிடுகிறோம் அல்லது திரும்பப் பெறுகிறோம் என்று முதலமைச்சர் சொன்னதை வரவேற்கிற அதே நேரத்தில், அவரிடத்தில் ஒரு உறுதிமொழியைப் பெற விரும்புகிறேன். ஒருமுறை சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடர் கலைப்புக்குப் பிறகு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது, இடைக்காலத்தில் அவசரச் சட்டத்தால் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள் மிரட்டப்படும் சூழ்நிலையை உருவாக்கி பிறகு சட்டமன்றம் கூடும்போது அதைக் காலாவதியாக்கிவிடுவது என்ற முறை கையாளப்படுகிறது. சென்ற முறை அவை முன்னவர் அவர்கள் இவ்வாறு கொண்டுவரப்படாது என்பதுபோன்ற உறுதிமொழியைக் கொடுத்து, இனிமேல் வரவே வராது, செத்துப் போய்விட்டது என்று குறிப்பிட்டார். சட்டமன்றம் முடிவுற்ற பின்பு மீண்டும் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இப்போது கொடுக்கப்பட்ட இந்த உறுதிமொழி இந்தச் சட்ட மன்றத் தொடர் கூட்டம் முடிவுற்ற பிறகும் நிலைத்து நிற்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எப்படி சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிற திறமைசாலி என்பதற்கு இதையும் ஒரு உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். அவருக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இரு கையும் சேர்ந்து கை தட்டினால்தான் ஒலி எழும்பும், அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்காமல் இருந்தால் அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டிய நிலைமை இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சட்டம் கொண்டு வந்தும் நாங்கள் அதைப் பயன்படுத்தவில்லை. பழிவாங்கும் நோக்கமோ, ஒரு கட்சியை அழித்துவிட வேண்டுமென்ற நோக்கமோ, ஒரு தொழிற்சங்கத்தை முடமாக்கவேண்டுமென்ற நோக்கமோ எங்களுக்கு இல்லை என்பதற்கு வேறு ஆதாரம் தேவையில்லை. ஒன்றை நான் சொல்வேன்—நான் உத்தரவாதம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகிற அதே நேரத்தில், தயவு செய்து நீங்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கோரிக்கை வெளியிட்ட உடனே "எங்கள் கட்சி இதை ஆதரிக்கும், இதற்கு பின்பலமாக இருக்கும் என்று சொல்லாமல், அவ்வாறு அவர்கள் செய்ய மாட்டார்கள் என்ற உத்தரவாதமும் அதிலே தொக்கி நிற்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொண்டு அந்த வகையில் அந்தச் சட்டத்தைத் திரும்ப காரணம் இன்றி கொண்டுவர முயற்சிக்க மாட்டேன் என்று இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 3

நாங்கள் தடை செய்த சங்கங்கள் எத்தனை எங்கள் ஆட்சியில், எங்கள் ஆட்சிக்கு முன்னால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்க பட்ட ஆட்சியில் தடைசெய்யப்பட்ட சங்கங்கள் எத்தனை என்பதுபற்றி ஒருசில புள்ளிவிவரங்களைச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தடைச் சட்டம் கொண்டு வராமலேயே 1972-ல் மொத்த வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் எண்ணிக்கை 356; தடை செய்யப்பட்ட வேலை நிறுத்தங்கள் எண்ணிக்கை 7. சிம்கோ மீட்டர்ஸ், திருச்சி; இந்தியா மீட்டர்ஸ், சென்னை; சவுத் இந்தியா விஸ்கோஸ், சிறுமுகை; சிகார் பாக்டரிஸ் தம்மாப்பட்டி; மெட்ராஸ் வனஸ்பதி பிரைவேட் லிமிடெட் நெல்லிக்குப்பம்: மாடர்ன் பேக்கரிஸ், சென்னை; மைகோ பார்ம்ஸ் அண்டு, கெமிகல்ஸ் லிமிடெட், மேட்டூர்.

1973-ல் 314 வேலை நிறுத்தங்கள். தடைசெய்யப்பட்ட வேலை நிறுத்தங்கள் எண்ணிக்கை 4. மேலும் விவரங்களை இந்த மாதிரி படித்தால் நேரம் ஆகும் என்பதால் படிக்கவில்லை.

இந்திய பாதுகாப்பு விதியின்கீழ் தடைசெய்யப்பட்டது 4. சவுத் மெட்ராஸ் எலக்ட்ரிக் கார்ப்பரேஷன், திருச்சி—மத்திய பாதுகாப்பு விதி 1 (18)-ன்கீழ் தடைசெய்யப்பட்டது. மேட்டூர் கெமிகல்ஸ், மேட்டூர். 1974-ல் வேலை நிறுத்தங்கள் 316. தடை செய்யப்பட்டது 1. 1975-ல் வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்புகள் 244; தடை செய்யப்பட்டது 1; 1976-ல் வேலை நிறுத்தங்கள் 207 தடை செய்யப்பட்டது 1.

அத்தியாவசியப் பணிகள் பராமரிப்பு அவசரச் சட்டம் தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றத்திற்கும் நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்புக்கும் விடப்பட்ட பின் நீதி மன்றத்தின் அல்லது நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்பு கிடைக்கவும் தொழில் அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கும் மக்களுக்குவேண்டிய இன்றியமையாத பணிகள் நடைபெறுவதற்கும் தொழில் அதிபர்கள் தொழிலாளர்கள் அல்லது இரு சாராருக்கும் இடையே உள்ள நிலை, தொழிலாளர்களுக்கு பணம் கொடுப்பது உட்பட சில நிபந்தனைகள் கடைப்பிடிக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது. அது சம்பந்தமான புள்ளி விவரங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன. 1978-79 செப்டம்பர் வரை நடைபெற்ற மொத்த வேலை நிறுத்தங்கள் மற்ற கதவடைப்புகள் 328, தடை கிடையாது. தொழிலாளர் நடத்திய வேலை நிறுத்தங்கள் 225, தடை கிடையாது, எதுவாக இருந்தாலும் அரசுக்கு அதில் பங்குண்டு. . . .

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு விளக்கத்தை முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து பெற விரும்புகிறேன். தொழிற் சங்கம் நடத்துகின்ற போராட்டத்தில்

1979 நவம்பர் 3] (திரு. க. அன்பழகன்)

வேலை நிறுத்தத்திற்குத் தடை என்பது முறை தவறான வேலை நிறுத்தம் என்று, தரவேண்டிய நோட்டீஸ் தராமலோ முன்னெச்சரிக்கை தராமலோ அல்லது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நாட்கள் இடையிலே எடுத்துக்கொள்ளாமலோ ஒரு வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றால் அப்போது அதற்கு அரசாங்கத்திலே அதிகாரிகள் அது முறையற்றது என்று தெரிவிக்கின்ற தடையைத் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த நாட்களில் அரசாங்கம் நேரடியாக விதித்த தடையில்லை. ஆனால், அந்த நாட்களில் என்ன என்ன தொழில்களில் வேலை நிறுத்தம் செய்வது தவறானது என்று நம்முடைய தடைச் சட்டம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தடைச் சட்டம் இருந்தது. இப்போது முடிந்துவிட்டது. சொல்லிவிட்டேன் ஆனால், இன்னொன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். தவறான வழிமுறையைப் பின்பற்றி வேலை நிறுத்தம் செய்தது தவறு என்று சொல்கிற தடை, அது கூட எங்கள் ஆட்சியில் இல்லை. (ஆரவாரம்).

திரு. க. அன்பழகன் : இதிலிருந்து உங்கள் ஆட்சியிலே நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம் எல்லாம் முறைப்படி நடைபெற்ற வேலைநிறுத்தம் என்பதுதான் பெறப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேராசிரியர் அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால், நான் புள்ளிவிவரம் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். காரணம் பல இடங்களில் முன் அறிவிப்பு இன்றி அன்மையில் கூட எ்ன். ஜி. ஓ.க்கள் நாங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போகிறோம் என்று நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அவர்களைத் தடுத்து கைதுசெய்து பிறகு அவர்கள்மீது போடப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் செய்து அவர்களை அனுமதித்து இருக்கிறோம். இதிலிருந்து உண்மையை நீங்கள் தெரிந்து கொள்வீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஜனவரி 1979, 28—தொழிலாளர்கள் துறை அதிகாரிகள் தலையிட்டு தீர்த்துவைத்தவை 21; தானாகவே வேலை துவங்கியது 1; பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்க்கப்பட்டவை 5; மூடப்பட்டது 1. சிக்மில்ஸ் என்ற அளவிலே.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சபைக்குத் தவறான ஒரு தகவலைத் தருகிறார்கள். எ்ன். ஜி. ஓ.—க்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகச் சொல்கிறார். சிவ இளங்கோ மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட

(திரு. அ. ரகுமான்கான்) [1979 நவம்பர் 3

வில்லை. இன்னும் பல வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்படவில்லை. ஆகவே ஐ எம் ரெய்சிங் எ பிரிவிலேஜ் யகென்ஸ்ட் தி சீப் மினிஸ்டர்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஒட்டுமொத்த மாகச் சொல்லும்பொழுது கருத்துக்களை பிரித்துப் பேசுவது பழக்கம் இல்லை என்பது நம்முடைய நண்பருக்குத் தெரியும். பொதுவாகச் சொல்கிற கருத்துக்களை ஆள் ஒன்று என்று பிரித்துப் பார்க்கக் கூடாது. பொதுக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் . . . .

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஐ எம் ரெய்லிங் எ பிரிவிலேஜ், ரூலிங் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யு சிட் டவுன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ரூலிங் என்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னுடைய மௌனமே தெரிவிக்கும். நீங்கள் எழுப்பியதில் ரூலிங் கொடுக்கிற அளவிற்கு ஒன்றும் இல்லை உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: இந்த நேரத்தில் நான் தொழில் துறை பிரச்சினைகளைப்பற்றி இன்னும் பல சொல்லவேண்டி இருப்பினும் ஒன்றை இங்கே பதிலாகத் தரவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். பல்வேறு பிரச்சினைகளை, குற்றச்சாட்டுகளை, கலைஞர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே கப்பல் ஊழல் 4 கோடி ரூபாய் என்று எல்லாப் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலிலே இதே மன்றத்தில் நாங்கள் கப்பல் வாங்குவதற்காக அதிகமான லஞ்சம் வாங்கினோம் என்ற குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டது. நான் அப்போதே எடுத்துச் சொன்னேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

முதலில் வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட அந்தக் கப்பல் வாங்குவதற்கு இடையில் அவர்கள் சொன்னபடி தருவதற்கு இயலாது என்கிற நிலைமையும், அதிலே பல பிரச்னைகளும் ஏற்பட்டதன் விளைவாக, குறிப்பாக வாங்குபவர்கள்தான் கமிஷன் கொடுப்பது வழக்கமே தவிர, விற்பவர்கள் கொடுப்பது இல்லை என்கிற முறை நாட்டிலே

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இருந்தாலும் விற்கின்ற—சாரி—வாங்குகிறவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், விற்பவர்கள் இல்லை என்றாலும், நாங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருப்பதுபோக, அவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று பேச்சிலே வெளிப்படுகிறது என்று எண்ணி அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது என்பதை இந்த மன்றத்திலே நான் முன்பு சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தப் பிரச்னையைக் கலைஞர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்; முடிந்து போன ஒரு பிரச்னை. போன அசெம்பிளி கூட்டத்தொடரில் நான் சொல்லி அது முடிக்கப்பட்ட பிரச்னை. அடுத்து .....

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மேற்கு ஜெர்மனி கப்பல் ஹாம்பர்க்கிலிருந்து வாங்கப்பட்ட—வாங்கப் படுவதாக இருந்த கப்பலில் நடைபெற்ற ஊழலை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மார்க்சிஸ்ட், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளினுடைய பாராளுமன்ற உறுப் பினர்கள் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டியதன் மூலமாகத் தவிர்க்கப்பட்டது என்று நான் இங்கே பேசியதாகக் குறிப் பிட்டேன். நான் சொல்ல வந்தது அந்த மேற்கு ஜெர்மனிக் கப்பல் வாங்குகிற விஷயத்தில் சிம்கோ அண்ட் சேஷசாயி பேப்பர் கம்பெனியினுடைய முதலாளி விஸ்வநாதனுக்கு என்ன தொடர்பு? ஏன் அந்தத் தொடர்பு இருந்தது என்பதைத்தான் முதலிலே சுட்டிக்காட்டினேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அது என்ன தொடர்பு ஏன் தொடர்பு, என்பதைப் பற்றி நாங்கள் விசாரிக்க வேண்டுமே தவிர அதிலே அரசுக்கு என்ன சம்பந்தம் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னுடைய பிரச்னையெல்லாம் இந்தத் தமிழக அரசு யாரையாவது அப்படி ஒருவரை நியமித்து நீங்கள் இதற்காகப் பேசுங்கள் என்று, சொல்லுங்கள் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா? அதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றனவா?

திரு. மு. கருணாநிதி : இதற்குத்தான் ஆதாரம் இருப்பதாகச் சொல்கிறேன். பூம்புகார் கார்ப்பரேஷனுக்கு விஸ்வநாதனுடைய செயலாளர் நடராஜன் டெலக்ஸ் மெசேஜ் அனுப்புகிறார். அதைப்போலவே நடராஜனுக்கும் பூம்புகார் கார்ப்பரேஷனி லிருந்து பதில் அனுப்பப்படுகிறது. பூம்புகார் கார்ப்பரேஷன் நடராஜனோடு தொடர்பு கொள்வானேன்? இதைப்போலவே, ஹாம்பர்க்கிலே இருக்கின்ற கம்பெனிக்காரர்கள் நடராஜனுக்குச் சொல்லி, நாங்கள் விஸ்வநாதனிடத்தில் பேசினோம். எச்.எம். சிங்கோடு தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை, அதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று அனுப்புவானேன்.

(திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்) [1979 நவம்பர் 3

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, என்பக்கம் கருத்துக்களைச் சொன்னதற்காக எதிர்க்கட்சித் தலைவரர்வகளுக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் அரசுக்குச்சொந்தமான பிரச்னைகள் அல்ல என்று மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். அது தனி நிறுவனம். அது தவறு செய்தால் ஆட்களை மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர அவர்கள் செய்வதில் தலையிடு கின்ற அதிகாரம் இல்லை என்பது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரியும். அப்படியிருந்த காரணத்தால் தான் அதில் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று தெரியும்பொழுது ஆட்களை மாற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. பின்னால் சொன்னார்கள். புள்ளி விவரங்களைச்ச் சொன்னார்கள். ஒரு கோடி கை மாறியது என்ற முறையிலே குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே எழுதி வைத்திருப்பார்கள். பிறகு சொன்னார்கள். 4 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது 4 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகளை யெல்லாம் நான் இங்கே குறிப்பிடும்பொழுது விரிவாகச் சொல்லி நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் ஒன்றை நான் திரும்பத்திரும்பச் சொல்லியாக வேண்டும். பல்கேரியா அந்தக் கம்பெனியிடம், அதாவது அரசுக்குச் சொந்தமான கம்பெனி அது, அந்தக் கம்பெனியிலிருந்து இந்தத் தமிழக அரசு எந்த வகையிலேயாவது அங்கேயிருந்து சல்லிக்காசாவது வாங்குவதற்கு முயற்சியெடுத்து வாங்கியிருக்கிறது என்பதைச் சட்டபூர்வமாக நிரூபித்துக் காண்பித்தால் நாங்கள் அத்தனை பேரும் இராஜினாமா செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே ..

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் பேசி முடித்துவிடுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் குறிப்பிடுவது, சுப்பிரமணியம், அவர் உங்களுடைய கேபினட் மீட்டிங் நடைபெற்ற அன்று போலந்து கம்பெனிக்காகச் செய்த சிபாரிசு, இவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் ஒரு கிரிமினல் ஆக்ஷன் எடுக்கத் தயாரா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு அதற்குத் தயங்காது. இன் னொன்றும் சொல்லிறேன். என்னுடைய கோப்பு இப்பொழுது பரவிருக்கிறது. அதிலே நான் ..

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே .. ..

1979 நவம்பர் 3]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் முடித்து விடுகிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

திரு. கி. ஆறுமுகம்: மரியாதையாக நடந்து கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அங்கேயிருக்கின்றவர் ஏன் ஆத்திரப்பட வேண்டும். இங்கே தலைவர்களுக்குள்ளே பேச்சு நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இங்கே கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருங்கள். அவர்கள் இருவரும் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டு அந்தப் பிரச்சினையை ஆராய்கிறார்கள். இருந்து கவனியுங்கள், சிரிப்பதும் அங்கேயிருந்து ஏதாவது ஒரு குரல் கொடுப்பதும் நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையில் மிக ஆழமாக கவனம் செலுத்தித்தான் இதில் நாங்கள் ஈடுபட்டோம் என்பதை அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, அவ்வப்போது விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டபோதெல்லாம் அதிகாரிகளை அனுப்பி பேச வைத்து எப்படியும் கப்பல் வேண்டுமென்கிற நிலைமை ஏற்பட்ட பொழுது அமைச்சரவை கூடி வேண்டுமென்றால் அதிகப்படுத்தலாம் என்கிற அனுமதியை அவர்களுக்குக் கொடுத்தாலும் சென்ற அதிகாரி அதற்குக் குறைவாகவே அங்கே விலை பேசிவிட்டு வந்தார் என்பதையும் இங்கே நான் சொல்லியாக வேண்டும்.

அதோடு இங்கே வந்த பிறகு, பாங்கோ மறைந்த பிறகு சில பிரச்னைகள் என் காதுகளுக்கு வந்தன. இப்பொழுது படித்துக் காட்டினார்களேஅதிலே சில கடிதங்கள், அங்கே போர்ட் மீட்டிங்கிலே கொடுக்கப்பட்டது என்பதும் எனக்குத் தெரிந்து, அந்தக் கடிதங்கள் போதிய அவகாசம் இல்லாத வகையில், எந்த நேரத்தில் அவை வந்தனவோ உடனடியாக அரசுக்குத் தகவல்தெரிவிக்கப்படவில்லையென்கிற காரணத்தினால்தான் அந்த நிறுவனத்தில் மானேஜிங் டைரக்டராக இருந்த இராமகிருஷ்ணன் அவர்களை மாற்றினோமே தவிர, எங்களுக்குச் சாதகமாக அவர் செய்யவில்லை என்பற்காக அல்ல என்பதை இந்த அவையிலே சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 3

இன்னொன்றையும் நான் சொல்லியாகவேண்டும் அந்தக் கோப்பிலே — கோப்பை பற்றி மற்றவர்கள் கேலியாகப் பேச லாம். ஆனால், கோப்புகள்தான் நமக்கு மிச்சமாக நிற்கின்றன, அந்தக் கோப்புகளில் நான் எழுதியிருப்பது, இனிமேல் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் ப்ரோக்கரை வைத்து எந்தப் பணியிலும் எந்தத் தொடர்பும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று எழுதிக் கொடுத்து, அதிகாரிகளை வைத்து, இப்பொழுது அரசுக்கு அரசு என்ற வகையிலே பேச்சுதான் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர, அதுவும் நேற்றைய இரவு 2 மணிக்கு 72 இலட்சம் ரூபாய் அதிகமாகத் தரவேண்டுமென்று அங்கேயிருந்து கேட்டு, நாங்கள் முடியாது என்று சொல்லி, சம்பந்தப்பட்ட போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சருக்குச் சொல்லி, அதை 'கான்சல்' செய்தாலும் செய்யலாம், ஆனால் மேற்கொண்டு 72 இலட்சம் கொடுக்க முடியாது; காரணம் என்னவென்றால், விலைவாசி உயர்வுக்கு இடையிலேயே கிரேன்கள் வேண்டுமென்று நாம் கேட்டிருக் கின்றோம். இரண்டு விதமான கிரேன்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, மிக திடமான, உறுதியான கிரேன்கள். இதைத் தருவ தாக ஒப்பந்தத்திலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதை மாற்றி ஜெர்மன் கம்பெனியைச் சேர்ந்தவர்கள் தர மறுக் கின்றார்கள். ஆகவே, நாங்கள் அதை மாற்றிச் செய்ய வேண்டி யிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது 72 இலட்சம் ரூபாய் அதனால் அந்தக் கம்பெனி லாபம் பெறுகிறது. அது குறைக்கப் பட வேண்டும், அது அரசுக்கு தரப்பட வேண்டுமென்பது எங்களது கோரிக்கை. கொஞ்சம் சாதாரணமான நல்ல கிரேனைப் போட முடியவில்லை. இதைத் தான் தரமுடியு மென்றால் அந்தப் பணத்தை அரசாங்கத்திற்கு தர வேண்டும், அதைக் கணக்கிலே வரவு வைத்துக்கொள்ள நீங்கள் இணங்க வேண்டுமென்று சொல்லி, நேற்றைக்குத்தான் அங்கேயிருக்கிற அதிகாரிக்கு டெலக்ஸ் மூலமாக தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது —— இரவு 2½ மணிக்கு மேல் என்று கருதுகிறேன். ஆகவேதான், இந்த விஷயத்தில் நாங்கள் மீண்டும் சொல்லவிரும்புவது —— கப்பல் வாங்குகிறோமா, இல்லையா? இல்லை, நிறுத்திவிடு கிறீர்களா என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள் —— குற்றம் சாட்டி விட்டார்கள் என்பதற்காக ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்யாமல் விட்டுவிடுவது என்பது இந்த அரசினுடைய நோக்கம் அல்ல. அல்லது, குற்றம் சாட்டவில்லை, எப்படியாவது இது நடந்து போக வேண்டுமென்பதற்காக, தீமையாக இருந்தாலும் அதை நடத்துவது என்பதும் இந்த அரசினுடைய கொள்கை அல்ல. ஆகவே, நாங்கள் குறிப்பிடுவது பலகோடி கப்பல் வாங்கப் பெற்றாலும் அது அந்த அரசினுடைய தொடர்போடு தெரிந்து தான் நடந்திருக்கிறது, அம்பாசிடர் முதற்கொண்டு தெரியும். அம்பாசிடர் வந்து சந்தித்துப்பேசுகிற அளவிற்கு நாம் வைத்திருக் கிறோமே தவிர, யாரும் ப்ரோக்கர்கள் வைத்து நடைபெறுவ தில்லை. அப்படி நடந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதும் இல்லை.

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்னுடைய கோப்பில் நான் இறுதியாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறேன். நேரடியாக இதுபோன்ற வெளிநாட்டு தொடர்புள்ள எந்தக் காரியம் நடைபெறுவதாக இருந்தாலும் அரசுடனேயோ அல்லது அந்தக் கம்பெனியுடன் இந்த அரசிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளலாமே தவிர, இடையிலே எந்த கம்பெனிகளும் புரோக்கர்கள் என்று வந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டிருப்பதை நான் படித்துக் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆகவே, இந்தச் செய்திகள் முழுவதும் படித்துக் காண்பிக்கும்போது தொடர்பாகத் தெரியும், ஏதோ ஒன்றுக்கொன்று இணை இருப்பதைப் போல் சொல்ல முடியும். அதுவும் கலைஞர் அவர்களுக்கு இருக்கிற திறமையில் இடையிலே இடைச்செருகல்போல் அங்கங்கே பேசும்பொழுது 'இது எதற்காகத் தெரிகிறதா — இந்த லஞ்சத்திற்காக; இதைப் பேசுவது எதற்காக — அங்கே பணம் பெறுவதற்காக; இந்தப் புள்ளி விவரம் எதற்காக வருகிறது தெரியுமா, அந்தக் கடிதம் ஏன் போகிறது தெரியுமா — இதை இப்படிச் சுற்றி வளைத்து இப்படிக் கொண்டு வா பணத்தை என்று சொல்வதற்காக' என்று அவர் சொல்கிறார். ஒருவேளை ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு வகையில் திறமை இருக்கலாம். ஆனால், எங்களுக்கு அந்தத் திறமையில்லையென்பதை நான் தயவுசெய்து சொல்கின்றேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: உங்கள் திறமை எல்லோருக்கும் தெரியும், வேஷம் போட்டுக்கொண்டு ஊரை ஏமாற்றிக்கொண்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். (கூச்சல் குழப்பம்) நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், — தலைவரவர்களே, நான் கேட்பது, இராமகிருஷ்ணன் ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள் தவறான முறையில் நடந்து கொண்டார்கள். உரிய நேரத்தில் எங்களுக்குத் தரவேண்டிய தகவல்களைத் தரவில்லை. ஆகவே, அவரை மாற்றினோம் என்று முதலமைச்சர் சொன்னது முற்றிலும் உண்மைக்கு மாறான தகவல் என்ற தகவலை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

ஏனென்றால் 7-5-79 மாலை அமைச்சரவை கூடுகிறது. அன்று காலையிலே சுப்பி என்கிற சுப்பிரமணியன் போலந்து கப்பலுக்கு சிபாரிசு செய்து கடிதம் எழுதுகிறார். உடனடியாக அதைப் பரிசீலனை செய்து இராமகிருஷ்ணன் இதை தவறான தகவல்கள் எனவே அதை அந்தக் கப்பல்களை வாங்கக் கூடாது என்று பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பொரேஷனுக்கு அன்றைய எம். டி., திரு. இராமகிருஷ்ணன், ஐ. ஏ. எஸ். எச்சரித்தது தவறு என்று கருதுகிறீர்களா? அதைத் தொடர்ந்து மறுபடியும் இந்த சேதியைக் கேள்விப்பட்டவுடனே கேபினட் கூடுவதற்கு

அமைச்சரவையின் கொள்கையை நிராகரிக்கும் தீர்மானம்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 3

அரை மணி நேரத்திற்கு முன்பாக மறுபடியும் அதே சுப்பி மற்றொரு ஆஃபரை தருகிறார். அந்த ஆஃபருக்கு உரிய கம்பெனி எதுவும் கிடையாது. இது சுத்த ஃப்ராடு, போகஸ் என்று உடனடியாக எச்சரிக்கை செய்தாரே, இராமகிருஷ்ணன், ஐ. ஏ. எஸ். அது தவறு என்று கருதுகிறீர்களா? எந்தக் காரணத்திற்காக அவரை உடனடியாக மாறுதல் செய்தீர்கள்?

அதே நேரத்திலே இரண்டாவதாக நீங்கள் டெல்லியிலே உள்ள ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் பண்ட் கமிட்டிக்கு எதற்கு இந்தக் கப்பலை வாங்கவேண்டாமென்று, அதற்கான அனுமதி கொடுக்க வேண்டாமென்று அவ்வளவு அவசரப் பட்டு நீங்கள் ஏன் தந்தி கொடுக்கிறீர்கள். அதையும் நீங்கள் விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்; எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை ஆத்திரப்படாமல் பேசவேண்டும். வார்த்தைகள் சூடாக இருக்கக் கூடாது. தாங்களே இப்படிப் பேசக்கூடாது. அப்படிப் பேசவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் சொல்லும்போது ஏதோ அந்தக் காரியத்திலே தலைசிறந்தவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்தான் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அருமையாகப் பேசுவார்கள் நான் விளக்கம் பெறுவதற்காகக் கேட்கிறேன் என்றார்.

திரு. மு. கருணாநிதி: மரியாதையோடு சொல்லிக்கொள் கிறேன். அந்தக் கருத்திலே அவர் சொல்லவில்லை. முதலிலே அந்த வாசகத்தை அவர் பயன்படுத்தினார். பிறகு சொன்னார், எதெதிலே யார் யாருக்குத் திறமை உண்டு என்று அந்தத் திறமை முழுவதும் இன்றைக்கு ஒரு சேரப்பெற்றிருப்பவர் நம்முடைய முதலமைச்சர்தான்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர் களே, இந்த உணர்ச்சி வளர்க்கப் படுகின்ற சூழ்நிலையை நான் உருவாக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றை நான் சொல்லி யாக வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனைகள், அவர் கொடுத்த டெலக்ஸ் என்று சொல்வது எல்லாம் நேரடியாக எந்த அமைச் சருக்கோ அல்லது எனக்கோ அவர் தெரிவிக்கவில்லை. கூறவு மில்லை. போர்டு மீட்டிங்கில்தான் வைத்து இருக்கிறார்கள். அது முறைகேடு, எனக்குத் தகவல் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் அவர்களை அழைத்து விசாரித்தேன்.

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே போகஸ், போகஸ் என்று சொல்லுகிற போலந்துக் கப்பலைப் பற்றி, குறைபாடுகளைப் பற்றி சொல்லும்போது அவர் என்னிடம் சொன்னார். அவர் சொன்னது; ஏதோ கையெழுத்து சரியாக இல்லை; கம்பெனியினுடைய பெயர், முத்திரைக் கூட இல்லை. இதை எப்படி நம்புவது. கேட்டு விட்டு, இன்னொரு புத்தகத்தை அப்பொழுதுதான் புரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறபோது அதிலே வந்த கவரிங் லெட்டர் போல, கவரிங் புக்லெட் வந்து இருந்தது. அச்சடிக்கப் பட்ட புத்தகமும் கடிதமும் இருந்தது. அதிலே எழுதப்பட்டு இருந்தது. நாங்கள் முன்னால் எழுதிய கடிதத்தில் எழுதி இருக்கிற எண்ணில் தவறு இருக்கிறது. திருத்தச் சொல்லி இருக்கிறோம். இந்த இந்தக் கப்பலுக்கு தேவையான இந்த உறுப்புகள் இவைகள் எல்லாம் அதிலே இருக்கிறது என்று, அந்த பிரின்ட் செய்த புத்தகத்தையும் கடிதத்தையும் காட்டினார். நான் கேட்டேன் நீங்கள் இந்த ஒரு கடிதத்தை மட்டும் படித்துவிட்டு இதை போகஸ் என்று எப்படி சொல்ல முடியும். இதையும் விவரமாகப் படித்திருக்க வேண்டும் அல்லவா? அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் இன்னொரு புத்தகத்தை அனுப்பி, படங்களை அனுப்பி, அதிலே இன்னின்ன கருவிகள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விவரம் தந்திருக்கிற முன்னால் நாங்கள் எழுதியிருந்த கடிதத்திலே இருக்கிற எண்ணிலே மாற்றம் இருக்கிறது, தவறு எதாவது உள்ளதா என்றெல்லாம் எழுதியிருக்கிறார்களே இதைப்பற்றியெல்லாம் ஏன் சொல்லவில்லை என்று கேட்டபோது பதிலே வரவில்லை. அவருடைய பேச்சை எல்லாம் இங்கே நாடாவில் யாரோ ஒரு பாபா பதிவு செய்திருப்பதாக சொன்னார்களே, அதைப் போல நானும் பதிவு செய்து வைத்திருக்கிறேன். அவரது பேச்சை மட்டுமல்ல; அதே போல இன்னொருவர், மேல் அதிகாரி அவரையும் வைத்து விசாரணை வைத்த பிறகுதான், இந்தக் கோப்பிலே, இந்தக் கருத்தை எழுதினேன். அப்போதுதான் அவரிடம் சொன்னேன். உங்களுக்குத் தெரிந்தவைகளை நீங்கள் உங்களுடைய இலாகா அமைச்சருக்கு தெரிவித்திருக்க வேண்டும். அந்தக் கடிதத்தை எங்கோ கொண்டுபோய் வைத்துக் கொண்டு அதை வெளிக்காட்டாமல் இப்படி செய்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் நடந்து கொண்ட முறை தவறு. ஒரு அதிகாரி அப்படி இருக்கக் கூடாது, என்று சொன்னாலும் அவர் மிகத் திறமையோடு செயல்படுகிறவர் என்கிற காரணத்தால் இவரைப் பதவியிலிருந்து இறக்க வேண்டுமென்றல்ல வேறு வழியிலே பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற காரணத்தால் வைத்துக் கொண்டோமே தவிர இவ்வளவு பெரிய பொறுப்பை தந்து ஒரு நாட்டுக்கு தீமை ஏற்படக் கூடிய ஒரு காரியத்தைச் செய்யக் கூடாது என்பதுதான் என் நோக்கம் என்பதை சொல்லி என்னை எழுதியிருக்கிறது என்பதைப் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

[திரு. எம் ஜி. இராமச்சந்திரன்][1979 நவம்பர் 3

"எவ்வளவு அவசரமாக கரி கொண்டு வரவேண்டும் என்று மின்சார வாரியமும், தொழில் அதிபர்களும் வற்புறுத்து கின்றார்களோ அதற்கு நேர்மாறாக தாமதமாகிக்கொண்டே போகிறது. நான் அமெரிக்காவிற்கு போகும் முன் அமைச்சரவையில் முடிவு செய்யப்பட்டும் இன்னமும் குழப்பம் என்ற நிலைமை இருக்குமானால், இதன் அடிப்படைக் காரணம் கண்டு பிடித்து நீக்கப்பட்டாகவேண்டும்.

ப்ரோக்கர் இன்றி பல்கேரிய அரசுடன் நேர்முகப் பேச்சு நடப்பதாகக் கூறியிருந்தும், இப்போது குழப்பம் என்று தகவல் வருவது குறிப்பிற்குரியதாக உள்ளது. திரு. எச். வ்ம். மோகிந்தர் சிங் முதலில் வெளிநாடு சென்று ரஷ்யா கப்பல் வாங்க ஒப்பந்தம் செய்து வந்தார். உதிரி உறுப்புகள், எவ்வளவு தருவார்கள், பழுதானால் ஆட்கள் தருவார்களா என்று அவர்களிடம் உறுதி பெறாமல் வந்து விட்டார் என்று கூறப்பட்டது. இது போன்று இன்னும் சில காரணங்கள் கூறி அதை வேண்டாம் என்று கூறியதன் பேரிலும், திரு. மோகிந்தர் சிங் பேசினால் காலதாமதம் ஏற்படும் என்பதாலும், திரு. பாங்கோ அவர்கள் — மறைந்து விட்டார் அவரிடம் ஏற்பாடு செய்யச்சொல்லி, அமைச்சரவை 11·2 என்ற வகையில் பல்கேரிய கப்பலை அவர் 15 கேட்டதால் வாங்க அனுமதித்தது. அவர் 13-க்கே நேரில் பேசி முடித்து வந்தார். அதன் பிறகு அதைவிட குறைந்த விலையில் அதிக வசதியுடன் ரூபாய் முறையில் பெற்றுக் கொண்டு பல்கேரிய கப்பலின் விலையை விடக் குறைவாகத் தருவார்கள் என்ற காரணத்தால் அதை வாங்கலாம் என்று அமைச்சரவை முடிவு எடுத்தது. ஆனால் இப்போது மீண்டும் குழப்பம் என்றும், அப்படி கப்பல் கொடுக்க ஒரு கம்பெனி தயாராக உள்ளதா, இல்லையா என்றும் செய்தி குறிப்பிடுவது ஏன் என்று புரிந்து கொள்ள இயலவில்லை. எனவே தலைமைச் செயலாளரைக் கலந்து அவர் கருத்தை அறியலாம்.

திரு. ராமகிருஷ்ணன், திரு. எச். எம். சிங், அவர்கள் இருவரும் இந்தக் கப்பலைப் பற்றிய தொடர்புகளின் விவரங் களை இனி போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். யாராவது ஆட்சியில் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடந்து கொள்வார்கள் என்றால் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் ஒரு வாரியமாக இருப்பினும், அது எப்படி செயல்படுகிறது என்பதையும், இது போன்றவைகளில் உடனுக்குடன் உண்மைச் செய்திகளையும் அரசுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். இப்போது பல்கேரியா கப்பல், போலந்து கப்பல் இவற்றின் நிலைமை என்ன? இவைகளைப்

1979 நவம்பர் 3] [திரு. எம் ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பற்றிய கடிதப் போக்குவரத்துகள் யாவை என்பதை என்னிடத்தில் நேரில் காண்பித்து திரு. எச். எம். சிங், திரு. ராம கிருஷ்ணன் எனக்கு விளக்க வேண்டும். நாளைய தினம் பிற்பகல் 2 மணி முதல் 3 மணி வரையில் தியாகராய நகரில் உள்ள என்னுடைய அலுவலகத்தில் சந்திக்கவேண்டும்.'' இது தான் நான் எழுதியது.

அதற்குப் பிறகு, திரு. எச். எம். சிங், திரு. சீனிவாசன், திரு. கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் ஆகிய மூவரும், அமைச்சர் திரு. பொன்னையன் அவர்கள் முன்பாக விளக்கங்களையும், ஆதாரங்களையும் தனித்தனியாக அந்த பல்கேரிய கப்பல் வியாபாரத்தில் சில தவறுகள்நடக்க இருந்தன என்று கண்டறிந்து கொண்டேன். எனவே அது பற்றி சம்பந்தப்பட்டவர்களை விசாரிக்கவேண்டும். அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சில நாட்கள் தேவைப்படுகின்றன. எனவே அமைச்சர் திரு. பொன்னையன் அவர்கள் கோரிக்கைபடி ஒரு மாத தவணை கேட்டு எழுதுவது மிகவும் தேவையாகிறது. எனவே இது சம்பந்தமாக அந்தக் கப்பல் கம்பெனிக்கு இன்றே டெலக்ஸ் மூலமாக தெரிவிக்கவும். விரைவில் அமைச்சரவைக் கூட்டி இது சம்பந்தமாக ஆதாரங்களையும், கருத்துக்களையும் கூறி, அமைச்சரவை விரைவில் முடிவு எடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும். இது அவசரமும், மிகவும் முக்கியத்துவமும் உள்ள விஷயமாகும். நம்முடைய கொள்கைக்கு நேர்மாறான கருத்துக்கள் இருப்பதாக நான் உணர்வதால் விரைவில் சரியான முடிவு எடுத்து சம்பந்தப்படுபவர்களை நீக்கியாகவேண்டும். நடுவில் ப்ரோக்கர்கள் என்பதே அடியோடு நீக்கப்படவேண்டும். இது என்னுடைய உத்தரவு.'' (கைதட்டல்)

இதற்கு மேல் ஒரு முதலமைச்சர் என்ன செய்ய முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்படி நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்து, தவறுகள் நேருகின்றன என்று பார்க்கிறபோது, நான் டெல்லிக்குப் போனபோது அம்பாசிடர் அவர்களை வரவழைத்து அவர்களிடத்தில் நேரில் பேசினேன். இதில் வேறு யாரும் குறுக்கிடக் கூடாது. இதிலே நேரடியாக அதிகாரிகளோடு தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். இதற்கிடையில் எனக்கு ஒரு பிரச்னை வந்தது.

அவர்களால் இன்னின்ன ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கொடுப்பதாக எழுதி இருந்ததில், திடீரென்று சில குறைவுகள், அதிலே சில அட்ஜெஸ்ட்மென்ட் செய்து கொள்ளலாம் என்பது போல் ஒரு கடிதம் வந்ததாக எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. நான் சந்தேகப்பட்டேன். இவ்வளவு அட்ஜெஸ்ட் செய்யலாம் என்றால் ப்ரோக்கர்களுக்கோ, முன்னால் பேசப்பட்டவர்களுக்கோ எதோ இதிலிருந்து போகிறது என்று பொருள். ஒரு....

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] 1979 நவம்பர் 3]

20, அல்லது 30 லட்சம், 50 லட்சம் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் தருகிறேன் என்று சொல்கிறபோது, அதாவது 1½ கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் தருகிறேன் என்று சொல்கிறபோது அதிலே கொஞ்சம் கொடுக்கிறோம், இதைக் கொஞ்சம் மாற்றி முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னால் எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. உடனடியாக அந்தக் கடிதத்தை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினேன். மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி எனக்கு இப்படி சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆகவே, உங்கள் அதிகாரிகளை வைத்து, இதை விசாரித்து இதை ஏற்றுக்கொள்வதா, கூடாதா, இதிலே உண்மையான தவறு என்ன என்று கண்டுபிடித்துத் தரவேண்டும். அதற்கு நான் கடிதம் எழுதினேன். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் விசாரித்தார்கள். விசாரித்த பிறகு அவர்களே நேரடியாகப் பேசினார்கள். பல்கேரியா கப்பல்காரர்கள் தமிழகத்தில் இருந்து அல்ல, இந்தியாவிலிருந்து ஒரு ஆண்டுக்குள் இத்தனை கோடி ரூபாய்க்கு ஏதாவது அதற்கு பதிலாக அவர்கள் சாமான்கள் வாங்கவேண்டும் என்று அவர்கள் கட்டளை போட்டார்கள்.

[பிற்பகல் 1-30]

அதை உடனே அவர்கள் மறுத்தார்கள். எங்களால் முடியாது; எங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை ஒப்பந்தம் செய்து முன்னாலே வாங்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருந்தால்தான் இதை நாங்கள் கவனிக்க முடியும் என்று மைய அரசு சொன்னது. உடனே அவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்கள் வேண்டுமென்றால் இத்தனை கோடி ரூபாய்க்கு சாமான்கள் வாங்கிக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்திய அரசு உடனே, இத்தனை கோடி ரூபாய்க்கு இன்னின்ன சாமான்களை இந்த ஆண்டுக்குள் வாங்குகிறோம் என்று எழுதித் தாருங்கள் என்று கேட்டது. அது எங்களால் முடியாது. வேண்டுமென்றால் இந்த ஆண்டுக்குள் என்று சொல்கிறோம்; அப்படி எழுதித் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி சொன்ன பிறகு ஒப்பந்தம் செய்து, அதன் பிறகுதான் அனுமதி எங்களுக்கு வந்தது. இதுதான் உண்மை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மணி ஒன்றரை ஆகிறது. இதோடு முடித்துக்கொள்ளலாமா?

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இனிமேல் இடைத் தரகர்கள் ஒழிக்கப்படுவார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பல்கேரியாவுக்கு பிரிக்ஸ் ப்ரூக் என்ற ஏஜெண்ட்களையும், பூம்பு காருக்கு மக்கினான்ஸ் மக்கன்சி ஏஜெண்ட்களையும் இந்த சாபினட்தான் அங்கீகாரம் செய்திருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒன்றை நான் முதலமைச்சரிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். இடைத்தரகர்களால் தான் தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது எனவே இடைத்தரகர்களே வேண்டாம் என்ற கருத்து

1979 நவம்பர் 3]

இப்போது முதலமைச்சர் சொன்ன கருத்தாகும். ஆனால் இந்த இடைத்தரகர்கள் செய்த தவறுகளைத்தான் இராமகிருஷ்ணன், ஜ. ஏ. எஸ். அவர்களும், சிங் அவர்களும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அப்படிச் சுட்டிக் காட்டியதற்காக அவர்கள் வேலை மாற்றம் செய்யப்படுவானேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அவர்கள் சுட்டிக் காட்டவும் இல்லை; அவர்கள் கடமையை சரிவர செய்யவும் இல்லை. அதுபற்றி எனக்குத் தகவல் கொடுக்கப்படாதது மாபெரும் குற்றம். அந்த இலாகா அமைச்சருக்கு தகவல் சொல்லியிருக்க வேண்டும். இந்த கடிதங்கள் இப்போது வந்து பேசுகின்றனவே, அதுபோல முன்பே பேசியிருந்தால், அந்த போர்டு மீட்டிங்கிற்குப் போவதற்கு முன்பே பேசியிருந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது விவாதத்தை முடித்துவிடலாம். இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் எப்போது முடியும் என்று தெரியவில்லை. மீண்டும் எப்போது எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னால் நல்லது. நீங்கள் பேசி, அதற்குப் பின்னால் அவர்கள் பேச வேண்டும். இப்போதே ஒன்றரை மணி கடந்துவிட்டது. இன்னும் எவ்வளவு நேரம் ஆகும் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, இன்னும் 3 மணி நேரத்திற்குமேல் எனக்குத் தேவை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் திங்கட்கிழமை காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-33 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

176. தமிழ்நாடு 1978–ஆம் ஆண்டு அரிசன நலத் திட்டங்களுக்காக நிலங்களைக் கையகப்படுத்தும் சட்டம் செயலுக்குவரும் நாளினை நிர்ணயிப்பது குறித்தும், தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு அரிசன நலத் திட்டங்களுக்காக நிலங்களைக் கையகப்படுத்துவது